

KATH. EGYHÁZI

ÉNEKEK, IMÁK

ÉS

TEMETÉSI SZERTARTÁSOK.

SZERKESZTETTE ÉS KIADTA:

STAMPAY JÁNOS

igazgató-tanító és kántor,

a „Croce di benemerenza” érdemkereszt tulajdonosa.

„Nihil obstat. Dr. Franciscus Horváth, praeces
censurae Adioec. Nr. 3161. Imprimatur.
Strigonii die 8. Oct. 1921. Joannes m. p.
card. aeppus.

XXVII-IK KIADÁS.

Kapható: **Stampay Sándor** igazgató-tanítónál,
Budapest, X., Román-u. 2.

MINDEN JOG FENNTARTVA.

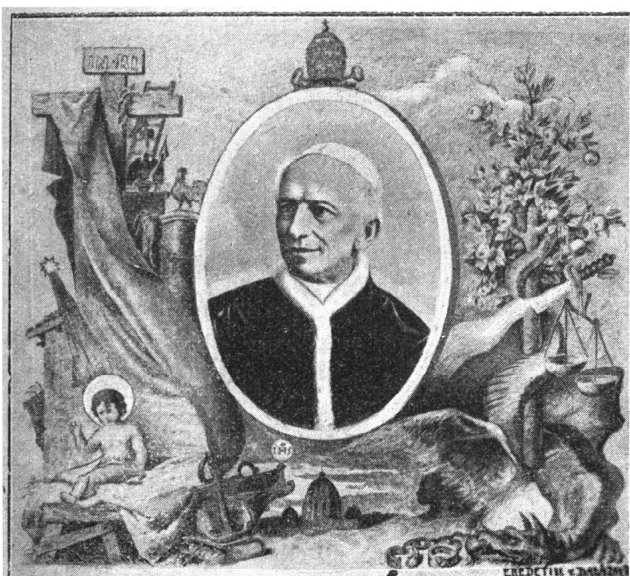
BUDAPEST

„PÁTRIA” IRODALMI VÁLLALAT ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

1923

Istennek sz. Anyja, — könyörögj érettünk!

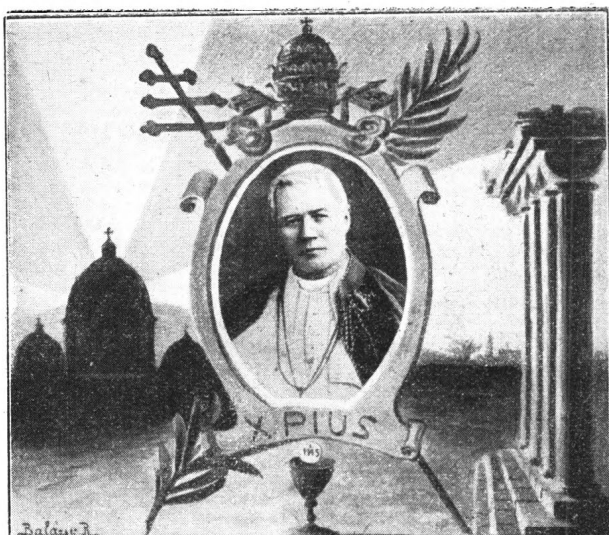
XIII. LEO PÁPA Ő SZENTSÉGE

Stampay János
köbölküti főtanító, énekek
és Imák című könyvét
szívesen fogadta és
áldását adja rá."

Kelt. Rómában, Vatikán
1902. okt. 27-én

Gróf Zichy Gyula pápai kamarás ez. apát.
Azonkívül jó érdemeinek elismerésül a Proce
di benemerenda "érdemkereszt" tölntette ki.

„X. PIUS PÁPA

Ö Szentsege

a felajánlott imakönyvet és a szép Immaculata szobor képet igen kegyesen fogadta. Kőszöny jótanító urnak és atyai szeretetének zalogául apostoli áldását küldi önnek és kedves családjának s megáldja buzgó tanítói munkásságát. Mondhatom, láttam, mennyire örült a Szent Atya a szép Szűz Mária képek, vigasztalásul szolgál neki, hogy ifjúságunk oly buzgó Mária tisztelői gondjára van bízva.

Róma 1904 október hó 25-én

Szof. Lichy Gyula
papai kamaras, c. apát

„Aki szépen énekel, az kétszer imádkozik.“

VEGYES ÉNEKEK.

Szenteltvízhintéskor.

1. **Hints meg Istenem!** izzóppal s megtisztulok általa; moss meg engem és fehérebb leszek, mint a tél hava.

Irgalmazz nekem, nagy Isten! végtelen kegyelmed szerint. És töröld el bűnöm árját irmad bőségekint.

Dicsőség neked, óh Atya, Fiú s Szentlélek Isten, miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

2. **Aszpergesz me,** Domine, hisszopó, et mundábor; lavábisz me, et szuper nivem dealbábor.

Mizerere mei Deusz, szekundum, magnam mizerikordiam tuam. Glória stb.

V. *Ostende nobis stb.*

R. Et szalutáre tuum da nobisz.

Husvéti időben.

3. **Láttam a szent ház** jobbjáról jött vizet, alleluja! s mind az, kire üdvözítő árja hullt, megújula.

Magasztaljuk, áldjuk Istent, mert jó és kegyelmes, ő és irgalma mindenre terjedő.

Dicsőség neked, óh Atya! Fiú s Szentlélek Isten! miképen kezdetben vala, most és mind-örökkön. Amen.

4. **Vidi ákvam** egredientem de templó a latere deksztro, alleluja.

Et omnesz, ed kvosz, pervénit ákva, iszta, szalvi, fakti szunt et dicent: alleluja, alleluja.

Konfitémini Dominó, kvóniam bónusz: kvóniam in szekulum mizerikordia ejusz. Glória stb.

Ostende nobis stb.

Et szalutáre tuum da nóbisz. Alleluja.

Szent beszéd előtt.

5. **Jöjj el Szentlélek** Úr Isten! tekints reánk kegyelmesen, isteni segítségével, véghetetlen kegyelmeddel: ereszd hét ajándékodat, add a te szent malasztodat.

Jöjj el Szentlélek Úr Isten! mi vigasztalónk mindenben, a lelki tanító nyelvét igazgasd s gyulaszd föl szivét, hogy a te szent akaratodat hirdethesse s jóvoltodat.

Szent beszéd után.

„Áldj meg minket Jézus” szerint.

6. **Hálát adunk** néked, irgalmas Istenünk, hogy szent törvényedet, amit tanít hitünk, kegyelmesen hirdetted mi nékünk; óh Istenünk, addaztnékünk, hogy igédnek megtartói legyünk.

7. **Hallottuk Isten** a te szent igédet, szívünkbe vettük kegyes ítéledet. Azt fogjuk követni, soha meg nem vetni, **te** szent malasztodat adjad s bő áldásodat.

Mise végén.

8. **Áldj meg minket Jézus!** kik itt egybe-
gyültünk, a te áldásodban, kérünk, legyen részünk; ajándékid közöld bőven velünk. — Ne hagyj minket, hiveidet, szentség nélkül világból kimulni.

9. **Áldj meg minket, Atya Isten!** Áldj meg minket, Fiú Isten! — Áldj meg Szentlélek Úr Isten! — Három személyben egy Isten!

Szentségkitételkor.

10. **Áldunk téged,** óh angyali kenyér, vált-ságunkért adatott drága bér. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, te mindennél szentebb vagy! — Légy áldott e szentségben, elrejtve kenyér színében.

11. **Kérünk téged,** irgalmas nagy Isten. Szükségünkben hallgass meg kegyesen, — Szent vagy, szent vagy stb.

12. **Áldunk tégedet** óh angyali eledel, —
úgy mint nagy Úr Istent, szent emberségeddel.

13. **Azért ezt a** nagy szentséget leborulva
imádjuk, teste s vére a Krisztusnak, mert itt
vagyon, jól tudjuk — ha elménkkal meg nem
fogjuk, hitünkkel megfoghatjuk.

14. **Az Atyának** és Fiúnak dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben, áldás, örök
dicsőség. — Háromságban egy szent Istent,
áldjon minden nemzetség. Amen.

15. **Tantum ergó** Szakramentum venerémur
cernui et antikvum dokumentum novó cédat
ritui! — presztet fidesz szuplementum szen-
zuum defektui.

16. **Genitóri** Genitokve lausz et jubiláció,
száluš hónor virtusz kvókve szít et benedikció
— procedenti ab utrókve, kompar szít laudáció.

17. **Szent vagy Uram,** szent vagy, szentek-
nél szentebb vagy, — Jézus kenyér színében,
az oltári Szentségben.

Térdet, fejet hajtok neked, áldást mondok,
— mert hiszem, hogy valóban vagy e Szak-
ramentomban.

Te benned reménylek, szivemből szeretlek,
készebb vagyok meghalni, mint ellened vétetni.

MISEÉNEKEK.

18.

Áldozattal járul hozzád, óh nagy Isten! hiv néped, hogy végtelen jószágodért hálát adjon tenéked. — Te a gyermeki sziveknek, áldozatját nem veted meg, szálljon arra országodból, isteni szent tetszésed.

Dicsőség legyen egekben a felséges Istennek, békesség legyen a jámbor szándéku embereknek. — Add, hogy mindig élő hittel, hív reménnyel s szeretettel, mondjunk méltó dicséretet, óh Atyánk, szent nevednek.

Jézus! te hoztad az égből az üdvösség ígét; a te drága ajándékod az egy üdvözítő hit. — Ez élessze sziveinket, ez vezesse tetteinket. Uram! Uram! kihez menjünk, ha malasztod nem segít.

Az oltáron megújul most a kereszt áldozata, mint azt vérrel bűneinkért, Megváltónk bemutatta. — Ámbár itt nincsen vérontás, de megvan az Istenáldás; bőven árad ránk a váltság, vérenek szent harmata.

Az angyalok seregével zengjük: szent az Ur Isten! A tiszta szív örömeivel mondjuk: szent az Úr Isten! — Zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betölt: Szent az Isten! szent az Isten! örökké szent az Isten!

19.

Bemegyek szent templomodba, Uram, szent oltárodhoz, az aranyoszlopok között, királyi trónusodhoz; — színed előtt leborulok, szegény bűnös elájulok; égő füstnek illatával, Uram! neked udvarlok.

Salamon király templomot épített Fölségednek, melyben lakóhelye vala békesség szekrényének — bekeríté kárpitokkal, megaranyozott láncokkal, kerubimok ékesíték kiterjesztett szárnyakkal.

Hát én szegény, földnek férge, mit építsek nevednek? Lakóhelyet hol szerezzek, isteni fölségednek? — aki por és hamu vagyok, érdemetlen bűnös vagyok, hogy a lábam földet nyomja, méltó arra sem vagyok.

Hogyha tetszik áldozatom, lelkemet felajánlom, örökös szolgálatodra, szívemet leláncolom. — Szenteld ékes templomodnak, a te szentlelked házának; rendeljed szolgálatára, királyi udvarodnak.

Hogy szívem inkább gerjedjen isteni szerelmedre, piros vérednek harmatját, öntözzessed szívemre, — adjad, hogy érdem ez legyen, soha többé ne vétkezzem s választottak seregébe általad rendeltessen.

20.

Egybegyültünk, óh nagy Isten! buzgó imá-

dásodra, hogy lelkünk méltó lehessen, isteni áldásodra, — mely az oltáráldozatban számunkra elrejtve van. Oh, tekints tehát kegyesen, itt esdeklő nyájadra.

Dicséret, áldás, dicsőség, mennyben a nagy Istennek! Lelki és testi békesség, földön az embereknek. — Az angyali seregekkel kiált-suk szívörömmel! Istennek legyen dicsőség, békesség az embernek.

Oh Atyánk! nekünk e földön egy kegyes anyát adál, kinél szívünk mindörökkön, oltalmat és nyugtot talál: — szentegyházad e jó anya, az igazság oszlopa, nem félünk, bármely vész törjön ránk, mert ő jobbunkon áll.

Jézus Krisztus szerzeménye a kenyér- s boráldozat, mit neved dicsőségére, Uram! szolgád bemutat. — Legyen oly kedves, óh Atya! mint Fiad áldozata; lelkünknek üdvösségére, kérünk, kegyesen fogadd.

Szent örökké, szent az Isten! Atya, Fiú, Szentlélek! Zengjen égen s földön minden hálát az Istenségnek. — Aldott, ki az Úr nevében, zengi szívörömében: szent, örökké szent az Isten, Atya, Fiú s Szentlélek.

21.

Hálát rebegve áldozunk, óh nagy Isten neked; nyerve meg mély hódolatunk, kegyes tetszésedet. — A tőled nyert sok jóért, fogadd

a hálabért, mit most neked bemutatunk, lelkünknek üdvéért.

Áldás, dicséret, hál'adás neked, örök Atya! az égben így zeng angyalid dicsérő szózata. — Engedd, hogy szent nevednek, hálával zengjenek, te égi békességedért esdeklő emberek.

Oh, mint háláljuk meg neked, szent tanítasodat, mely nekünk hű vezérletet az üdvösségre ad. — Az igazság forrása, Jézus tanítása, legyen szívünknek öröme és vigasztalása.

Oh Isten, vedd kegyelmesen, mit szolgál bemutat; a keresztszent áldozata az oltár-áldozat. — Bár itt nem ontatik vér, mint amott ontatott; de a forrás szent ereje, itt is kiáradott.

Szent örökké szent vagy Uram! Szabaoth Isten! Jóságod bő áldásaival, ég és föld eletele. — Szentnek kiáltsa minden, fölséges nevedet; nyerjen részt békességben, ki dicsér Tégedet.

22.

Im arcunkra borulunk, előtted Istenség és énekszóval áldunk, hallgass meg, óh Felség. — Törvény szerint áldozunk, nyujts hát segedelmet, hogy ezen buzgóságunk, nyerhessen kegyelmet.

Téged mennybeli Atya, illet a dicsőség; **Fiaid** áldozatja: imádás, szivesség. — Engedd hábo-

rúsággal ne nyomorgattassunk, hogy neked bátorsággal s vigan szolgálhassunk.

Az evangelium áll Isten igéjéből; ez azon fenék-kőszál, melyen hitünk épül; — maga oktatott erre, ki nem csalhat minket, nyissuk fel értésére tehát sziveinket.

Mi hiszünk az Atyában, ki mély végzéséből, mindent világjártában teremtet semmiből. — Fia Istenségével hozzánk bocsájtatott, Szentlélek erejével, Szűztől fogantatott.

Vedd Uram kegyelmedbe, amit felszentelünk, ámbátor most elődbe kenyeret s bort teszünk: — mely változik Krisztusnak testévé s vérévé, mind élők, mind holtaknak lelki reményévé.

Szavunkat és szívünket, az égre emeljük; Szabaoth Istenünket szentnek énekeljük. — Uram, méltóságoddal telve van föld és ég, térjen meg malasztoddal a vak hitetlenség.

23.

Jertek áldozatra hiv keresztények! zengjen ajkainkról szívbeli ének; — légy imádva tőlünk, óh nagy Isten! hogy most egybegyűjtél minket itten.

Dicséret, dicsőség neked Istenünk! lelki békességet földön adj nekünk! — add, hogy akik minket megbántottak, szívből megbocsássunk mindazoknak.

Hisszük az egy Istent, három személyben,

hisszük Jézus Krisztust, Istenségében! — Hiszszük, amiket csak ő tanított, mert minket e hitben boldogított.

Vedd Uram! mit szolgád szentelt kezében, Fölségednek áldoz kenyér s borszinben; — Jézus úgy rendelte és úgy tennünk, amint ő rendelé: üdvösségünk.

Néked áldozunk fel minden jót, Atyánk! amit szent kegyelmed árasztott reánk; — hogy üdvösségünkre szolgáljanak az élet, a testi s lelki javak.

Mondjuk! szent az Isten, szent, örökké szent! aki áldásával betöltte mindent; — szent nevét a föld úgy szentelje meg, amint azt imádják a nagy egek.

24.

Iertek keresztény lelkek! az Istent dicsérni, szent mise hallgatással, Urunkat tisztelni. — Mutassunk áldozatot, mely Istent illeti, s mely együtt szentség lészen, szentírás jelenti. Uram irgalmazz!

Dicsőség az Istennek a magas mennyekben és szent békesség legyen földön emberekben. — Neked, Atya Uristen! szivből hálát adunk, te nagy dicsőségedért magasztalunk s áldunk Uram irgalmazz!

Az Isten szájából jó az evangélium, mindenben, amit hiszünk, ez a fundamentum! —

Az Isten magatanit minket mindenjóra; boldog, aki figyelmez az ő szavaira. Uram irgalmazz!

Mi azt hisszük és valljuk, hogy egy Isten vagyon, akit három személyben minden lélek áldjon. — Az Atyát a Fiúval és a Szentlélekkel dicsérjük s magasztaljuk szívvvel és nyelvünkkel. Uram irgalmazz!

Mindenható Úr Isten! im ez áldozatunk, a melyet szolgád által neked bemutatunk. — Most ugyan csak kenyeret s e kevés bort adjuk, de mely Krisztus testévé s vérévé lesz, tudjuk. Uram irgalmazz!

Mondd: Szent, szent, szent vagy Uram, Szabaoth Istene! kinek mennyben és földön dicsértessék neve: — mert ő hozzá hasonlót sehol sem találhatsz, sőt emberi elméddel olyat sem gondolhatsz. Uram irgalmazz!

25.

Kegyességgel hívsz, óh Jézus! atyai szent kebledre, — hogy hozzád menjünk mindnyájan, kik meg vagyunk terhelve.

Azért oltárodhoz jöttünk, követvén hívásodat, — hogy megnyerjük az enyhülést, a te-szent malasztodat.

Engedd a mennyei lelkek szent karával zen-genünk: — Dicsőség, áldás, dicséret neked örök Istenünk.

Világosítsd föl szívünket, Jézus; add ma-

lasztodat, — hogy hiven s buzgón kövessük égi tanításodat.

Kihez menjünk? Uram Jézus! Az út s igazság Te vagy. — Benned hiszünk és reménylünk, soha, soha el ne hagyj.

Itt van, mit a végvacsorán, Jézus, értünk szerzettél — és a keserves keresztfán, szent véreddel rendeltél.

Oltárunkon megújul most amaz örök áldozat, — mely nekünk áldást s kegyelmet s örök boldogságot ad.

A tiszta szív érzelmével zengjen buzgó énekünk; — Szent az Isten, szent az Isten! szent vagy édes Istenünk!

26.

Felajánlásra. Dall. „Menny, föld, tűz, víz” szerint.

Beteg hivedért könyörgünk, mindenható Isten-ség! Tudván, hogy szent kezedben van az élet és egészség. Tőled jön minden enyhülés, gyógyulás és segítség; a kiért most itt kérünk, gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

Enyhítse őt fájdalmában Jézus vére hullása. Üdvözítőnk keresztfája legyen vigasztalása. Legyen szenteségis őt sebe az ő meggyógyulása; akiért most stb.

És ha már el van végezve Fölségednél halála, add, hogy a végső nagy harcot benned bizva megállja és várja őt országodban az élet koronája. De mégis buzgón kérünk, gyógyítsd stb.

27.

Óh Isten! szent Fölségedet borulva imádjuk, oltárodnál szent nevedet dicsérjük és áld-

juk, — tekintsd buzgó sziveinket, bocsásd meg mi bűneinket, add, óh Atyánk! kegyelmedet, ne vesd el bűnös népedet, te népedet, ne vesd el népedet.

Dicsőség az Istennek, szenteltessék neve, őt áldja mind egeknek, mind földnek térsége; — dicsérje s magasztalja három személyében, ég s föld Urának vallja, egy Istenségében.

Jézus hozta egekből az üdvnek ígét, az ő nagy ajándéka egy üdvözítő hit. — Boldog, aki hallgatja az ő tanítását és aki azt megtartja, elnyeri jutalmát.

Óh Mindenható, im porában vall és imád alkotmányod, mint Istenében és Atyjában hisz a te keresztény nyájad — és a Fiuban, ki tetőled öröktől fogva született, s magára szűz Máriától Szentlélek által testet vett.

Uram! ez áldozatját szolgádnak kezéből, vedd buzgó ajándékát népednek szivéből. — Bűneinkért ne vess meg, s ha minket szükség ér, Uram engeszteljen meg e bor és e kenyér.

Mondjátok, hogy szent, szent, szent Szabaoth Istenünk! Így magasztalják Istent az angyalok velünk. — Nagy Isten! szent Főlséged, mind mennyben, mind földön, dicsértessék szent neved, most és mindörökkön.

Úrfelmutatás után:

Atyánk, ki vagy a magas mennyben, nézz

kegyesen az oltárra, lásd szent Fiadat e szentségben, mint Abel áldozatjára. — Emlékezzél szenvedésére, ártatlan áldozatunknak, szerzette halála és vére, hogy hivassunk fiaidnak.

Ah, nézd, Jézus testéből váltságunknak bére, mint hull kegyes szívéből, utolsó csepp vére; — eltörölte bűneinket elégtételével, kibékeltete bennünket az élő Istenünkkel.

Uram, nem vagyok méltó szent testeddel élni; de add, hogy legyek méltó s már nem fogok félni; — **Oh**, Istennek Báránya! légy üdvösségünknek szerzője és táplálmánya — jegyese lelkünknek.

28.

„Ez nagy Szentség valóban . . .” szerint.

Oh mennybeli nagy Isten! hallgass meg kegyelmesen, — valakik itt egybegyültünk Te szent nevedben.

Vedd be néped kérését, buzgó esedezését, — melyet mostan bemutatunk, halld könyörgését.

Nagy dicsőség Istennek, legyen a Fölségesnek, — szent békesség itt maradjon földi népednek.

Hiszünk mi egy Istenben, ki három személyben: — az Atyában és Fiuban és Szentlélekben.

Áldozunk Istenünknek újra a Fölségesnek, — az oltárnál lévő pappal mi Teremtőnknek.

Könyörülj életünkön, testi s lelki ügyünkön,
— külső s belső javainkon szükséginken.

Mentsen a döghaláltól, éhségtől és hadaktól;
— tűztől, víztől, marhadögtől s egyéb károktól.

Szent, szent, szent vagy nagy Isten! hozd
zad hasonló nincsen, — mert lakozol s uralkodol
magas mennyekben.

29.

Szent Atyánk! kit Jézus tett Atyánkká és
kiről imádvá szól a lélek. Szent Atyánk! kit
ég s ezer világok el nem zárnak a föld gyermekének;
— hév imádás, üdv magas nevednek,
magasztaljuk szent Fölségedet; szentnek
mond porában s bölcsőjétől áld az ember,
mig a sirba nem dől.

Az ország, mit bölcsesség s kegyelmed tárt
fel, jöjjön el a béke honja; ama hon, mit Jézus
Krisztus szerzett s mely az embert az egekbe
vonja; — akaratod a földön legyen meg, mint
a lelkek fényhonában van, az igazság és ére-
nyek által minden ember legyen, mint az angyal.

Boldogság örök forrása! add meg, mikben
az ember szükségét érez, nem arany, nem kincs,
miért könyörgünk: megalégedést adj a kenyér-
hez, — s életünk útján, ha tán elesnénk, óh
bocsáss meg nekünk, jó Atyánk, valamint mi

szívből megbocsátunk, hogy ha tán megbánt felebarátunk.

Vedd uram! a felkent szolga által gyermekidnek tiszta áldozatját s vedd kegyelmesen, miket te adtál, a keresztet, életünk siralmát. — **Vedd** Uram! s találjon az kegyelmet, mint előtted Abel talált: hisz Atyánk vagy, nem, te nem veted meg áldozatját a te gyermekidnek.

Zengjünk! szent az Úr, szent a nagy Isten! szálljon égbe a magasztos ének. Szent, örökre szent, kiáltsa minden, a Szentháromság Isten nevének. — Légy imádva tőlünk óh nagy Isten életünknek minden percein; mondjuk: Amen! mondjuk tiszta szívből: nincsen Isten, Istenünkön kívül.

30.

Szent lakodba jött néped buzgón imádni téged. — Kegyes szemmel nézz reánk, óh mennyei szent Atyánk.

A szentmise áldozat, melyet szolgád bemutat, — legyen kedves előtted, Uram hallgasd még néped.

Dicsőség az Istennek, béke az embereknek! — zengje a föld és az ég, Urunk neked dicsőség!

Hisszük buzgón mind, amit Jézus egyháza

tanít — add, hogy hitünkhöz hiven ragaszkodjunk mindenben.

Kenyeret s bort áldozunk, neked Istenünk s Urunk — mely mint hisszük, Jézusnak, test s vérévé változnak.

Nyerjen a szent áldozat tőled szent malasztodat, — áraszd ránk kegyelmedet, szenteld meg hű népedet!

Szent vagy Urunk Istenünk, zengje a föld s ég velünk. — Aldassék dicső neved, mely szent mindenek felett.

31.

Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk! hív gyermekeid, meghálálni kegyelmednek nagy jótéteményeit. Az oltár szent zsámolyához buzgó szívünk imádást hoz; áldozatul hozza neked legtisztább érzelmeit.

Szálljon égbe öröm hangja a dicsérő éneknek, zengje velünk az ég és föld: dicsőség az Istennek! — dicsőség örök Atyának, az ő egyszülött Fiának, dicsőség, áldás, dicséret, együtt a Szentléleknek.

Üdvözítőnk tanítása: szeretet szent törvénye, melyet szentegyházad hirdet, lelkünk üdvösségére. — Uram! segíts megmaradnunk hiven abban, amit vallunk, hogy igaz hitünk fényénél, lelkünk célját elérje.

Szeretet örök emléke és szeretet áldozat, mit

most szolgál az oltáron, Uram, neked bemutat, — Add, hogy, kik szeretve áldunk, érted áldozattá váljunk, szeretetben élve s halva: nyujtsd ehhez malasztodat.

Az angyalok énekével, egyesüljön énekünk, zengvén a szív örömeivel: Szent vagy édes Istenünk! Szereteted bizonyossága, az ég és föld alkotmánya. Szent vagy! ég földet kiáltja: Szent vagy édes Istenünk! **32.**

Szent buzgalom vonz minket eléd, óh Istenünk; engedd szívérzelmeinket hálával zengenünk. — Véretlen áldozattal, miként parancsolád, jövőn feléd, magasztal hű néped és imád.

Mély tisztelet s dicsőség nevednek, óh Atyánk! Kérünk segíts, ha szükség, vagy baj nyomulna ránk; — gyászos hadak vizálya ne rontsa népedet, hogy békességben áldja örökre lényedet.

Hiszünk mi Háromságban fölséges egy Valót, Atyát, ki önmagában öröktől fogva volt. — Jézust, örök szülöttét, ki testtel egyesült s mindkettőjük Szentlelkét, ki minket újra szült.

Uram! fogadd tetszéssel, amit neked hozunk, ámbár mi csak kenyérrel és borral áldozunk; de majd színökben Krisztus szent teste s vére lesz, amely csodát Ur Jézus mondott ígéje tesz.

Ég s minden alkotott lény, harsogja most velünk, háromszor énekelvén; szent, szent, szent Istenünk: — Uram, dicsőségeddel minden

betöltetik; ezt a magas fényekkel, földi lényi hirdetik.

33.

Szent oltárodhoz járulunk, nagy irgalmu Istenség, hogy nevednek hálát adjunk, mely buzgó szívünkben ég. Kérve téged, hogy tekints ránk, mint legkegyesebb Atyánk. Add, hogyszívünkajándéka, tenéked megtetszhessék.

Téged illet a dicsőség, imádás és dicséret, az ég, föld s egész mindenség, mondjon áldást tenéked. — Magasztalunk fölségedért és nagy kegyességedért. Add, hogy méltán dicsérhessen angyaliddal hiv néped.

Az örök élet igéi, Uram, te nálad vannak, melyből a minden áldások forrásai fakadnak. — Segíts, hogy mint a jólétben, úgy a keserűségben, legyünk mindig hú magzati, anyaszentegyházadnak.

Előtted van, óh nagy Isten! a legtisztább áldozat, amelyet felszentelt szolgád, nevednek most bemutat — Szent Fiadnak szerzeménye, szeretet szent emléke; jó Atyánk! add rá egekből, isteni áldásodat.

Szent az Isten! ezt éneklik a mennyei seregek, szent az Isten! ezt kiáltásák a földön az emberek. — Zengjük a szív hú szavával s élünk jámborságával: Szent az Isten! szent az Isten! imádják őt mindenek.

*Reggeli énekek.***34.**

Az éjszaka immár eltelt és a fényes szép nap felkelt. — Téged Isten buzgósággal, kérünk alázatossággal.

Őrizz meg, hogy tiszták legyünk, szerinted szóljunk és tegyünk. — Tartsd vissza büntől nyelvünket és hiuságtól szemünket.

Legyen szívünkben tisztaság, munkánkon jókedv s gyorsaság, — és éljünk mértéketlenül a test kevélysége ellen.

Hogy midőn majd a nap leszáll, s a csendes alkonyat beáll, — meggyőzővén ily érzésünket, áldjunk téged: Istenünket.

Dicsőség legyen Atyának, egyetlen örök Fiának, — s vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

35.

Lelkem tehozzád vágy, óh Istenem! mert te vagy kezdetem s te vagy végem. — E világ szépsége, minden dicsősége, csak hiú, nem elégít ki engem.

Ha biborával, világ javával, bár biztasson minden pompájával, — szívem nem fogadja és meg nem nyugtatja, nem elégít engem birtokával.

Mert ez mulandó és változandó, Istenem, egyedül vagy állandó! — csak hozzád egekbe,

sóhajtok mennyekbe, tehozzád, óh örök Mindenható.

Hozzádsietek, nálad keresek irgalmat és nyugtot nálad lelek; — téged nélkülözve, tőled különözve, mivel mindenem vagy, nem élhetek.

36.

Uram hiszlek és reménylek, tiszta szívből szeretlek. Vallom magam kereszténynek, hitelt adok én mindennek, amit Krisztus hitén vallnak, mert mind az Istentől vannak. Ezen hitben, reménységben, szeretetben erősíts.

Uram hiszlek és reménylek, tiszta szívből szeretlek. Hiszem, hogy csak egy Isten van, ámbár három személye van, ki a jókat jutalmazza, gonoszokat ostorozza. Ezen hitben...

Uram hiszlek és reménylek, tiszta szívből szeretlek. Hiszem Krisztust, Isten Fiát, e világnak Megváltóját, ki a mennyből alászálla, embertestet fölvállala. Ezen hitben...

Uram hiszlek és reménylek, tiszta szívből szeretlek. Hiszem, vallom a Szentlelket, vigasztaló örömről, ki szívünket megszentelte, kegyelmekkel betöltötte. Ezen hitben...

OLTARI SZENTSÉGRŐL.

37.

Aldjad ember e nagy Jódat, kenyérszínben Megváltódat. — Itt jelen van szent testével

édes Jézus, jelen vagy szent vérével áldott Jézus.

Itt az Isten gazdagsága, bűnös lelkeknek vált-sága. — Itt minden jónak bősége, édes Jézus, gyarló szívek erőssége, áldott Jézus.

Itt a kegyelem adója, nagy kincsnek osztogatója, — egész világ drága dija, édes Jézus, az Istennek örök Fia, áldott Jézus.

Itt lelkünknek orvoslója, bús szívünk vigasztalója, — elrejtett kenyérszinben, édes Jézus, az Oltári nagyszentségben, áldott Jézus.

38.

Bűnös lélek! ide siess, aki meg vagy terhelve, lelki könnyebbséget vehetsz, bűneidet itt tedd le; — földig borulj, neki hódolj; kérj kegyelmet, hogy megtisztulj, bűneid ondokságából lelkiképen megújulj.

Oltári drága szentségben, itt van a te orvosod, kenyérszin alatt elrejtve, égi kegyes gyámolod; — ki meggyógyít bűneidből, csak térj hozzá tiszta szívből, vétkeidet megbocsátja irgalma bőségéből.

Hatalmas Úr mennyen s földön erejét mindeneken, de nagy irgalmát mutatja a bűnös embereken, — ki hozzá tér, az sok jót nyer, mikkel semmi kincs fel nem ér; boldog, aki szívéből kér kegyelmet s nyerve megtér.

Azért tehát keseredett hivek ide jöjjetek,

ezen drága nagy szentségben, áldja Isten lelketek. — Buzgó szívvel itt kérjétek vigasztalást lelketeknek s elveszi bűnököt terhét, s így üdvösséget nyertek.

39.

Dicsérd Sion! Megváltódat, vezéredet, pásztortodat, — vig szívvel és énekkel.

Dicsérd minden érzéssel, mert bármi nagy dicsérettel — szived őt nem éri fel.

Mit énekünk áldva hirdet: a kenyér, mely él és éltet, — nyújtatik ma itt nekünk.

Mit hogy hajdan asztalánál, Jézus a végvacsoránál — nyujta, nem kételkedünk.

Legyen zengő, legyen édes, legyen tiszta és fenséges — lelkünk jelen öröme.

Az oltári nagy Szentségnek, e nagy szentség szerzésének, — van ma fényes ünnepe.

Az ó-husvét megszűnt ebben, az új király új törvényben — köt velünk ma új frigyet.

A jelképek valósultak, a régiek felujultak — s napfény jött az éj helyett.

Mint a végső vacsoránál tőn Jézus, szent parancsánál — fogva mi is úgy teszünk.

40.

Ez nagy Szentség valóban ezt imádjuk legjobban: — melyet Jézus nekünk hagyott testamentomban.

Együtt van itt test és vér, mely minden

kinccsel felér, — ha elhagyjuk vétkeinket, minden jót ígér.

Háborutól oltalmaz, hivednek irgalmaz; — a döghalált és éhséget, tőlünk távoztasd.

Allj mellettünk, nagy Isten rejtett e kenyér színben. — Légy irgalmas, kérünk hallgass, minden szükségben.

Te benned van reményünk, életünk s egészségünk, — egyedül csak téged kérünk, légy segítségünk.

Add, hogy készen lehessünk, jó kimulást nyerhessünk, — e világból, ha kitörlesz, veled élhessünk.

41.

Imádunk szent ostya, drágalátos manna, seregeknek Ura, királyok királya; — üdvözlégy angyali kenyér, váltságunkért adatott bér, drága szent test és vér.

Áldd meg országunkat, mi magyar hazánkat, vezéreljed jóra a mi királyunkat — ments meg minket ellenségtől, döghaláltól és éhségtől, Krisztus teste s vére.

Izrael fiát, ki megoltalmaztad, ellenségnek földjén, mannával tápláltad; — táplálj minket szent testeddel, drágalátos szent véreddel, isteni erőddel.

Halálunk óráján add, hogy téged méltán hittel, reménységgel s buzgó szeretettel — ve-

hessünk itt az életben s holtunk után az egekben dicsérjünk szüntelen.

Jöjjetek, angyalok, mennyei szent karok, örömmel áldjátok, szent, szent kiáltátok! — üdvözlégy oltári Szentség, kenyérszinben egy Istenség, mennyei nagy Fölség!

42.

Imádlak nagy Istenség, test s vér titkos mély Szentség! leborulva; — itt van Isten s emberség, véghetetlen nagy Fölség feláldozva.

Üdvözlégy örök manna! ennél többet ki adna? nincs mód benne; — ez csak az égi jóság, a teljes Szentháromság nagy kegyelme.

Im, szent testével táplál, ne ártson örök halál; mily kegyesség! — Szent vérével harmatoz, úgy szelidít magához ez Istenség.

Ah, honnan érdemlettem, hogy erre méltó lettem! bűnös lélek! — aki annyit vétettem; keresztre feszítettem s mégis élek.

Soha többé nem vétek, Jézusom! már megtérek, légy kegyelmes; — ne tekintsd gonoszságát, vétkeim undokságát, óh meg ne vess.

43.

Kenyérszinben elrejtett óh mennyei nagy Fölség! Szent orvosunk, óh Jézusunk! szerelmeddel szívünk ég. — Angyaloknak, szent karoknak, Te vagy fő dicsósége: égieknek, földieknek igaz gyönyörűsége.

Téged vallunk, Uram mondunk, isteni nagy méltóság! Itt imádunk, szívből áldunk, fölséges hatalmasság! — Valósággal a bátorsággal itt hisszük Istenséged, elrejtve s befödözve jelen van s emberséged.

Tehát kérlek, bűnös lélek! Uradhoz folyamodjál; szükségedben, inségedben Jézushoz folyamodjál; — meghalt érted, most is éltet angyali szent étellel; ha neki élsz s a bűntől félsz, megáld égi kincsekkel.

44.

Krisztus teste és szent vére, angyalok eledele, elevenen van itt jelen a kenyér- és borszínben. — Boruljunk le és rettegve imádjuk e Szentséget, mint igaz Istenséget.

Bár e csodát, hitünk titkát, elménk meg nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. — Boruljunk stb.

A keresztfán haldokolván rejtett csak Istensége; itt elrejtve és elfedve van együtt embersége. Boruljunk stb.

45.

Magasztalja lelkünk e Szentséget, mely táplál, vigasztal, áld és éltet, Imádjuk az örök Istenséget, kit e Szentségben a kenyérszín fed — Óh kegyesség, óh nagy Szentség! áldjon téged velünk a föld és ég.

Isteni szeretet szent emléke, elhagyottak biz-

tos menedéke, ki lelkünknek vagy most nagy vendége, légy halálunk után üdvössége. — Oh kegyesség stb.

Óh égből leszállott élő kenyér, örök életet adó szent test és vér! Légy nekünk oltalom légy égi bér; — lelkünk azért sóhajt, imád és kér. — Oh kegyesség stb.

46.

Most az Ur Krisztusnak drágalátos teste, itt felemeltetett szentséges szent vére; — a kenyér s bor színe alatt, ez a titkos nagy áldozat, Jézust magasztaljuk: szent, szent, szent — kiáltjuk.

Imádunk tégedet, óh drága nagy szentség melyben elrejtve van Istenség s emberség: — a kenyér s bor színe alatt, ez a titkos nagy áldozat; Jézust magasztaljuk: szent, szent szent — kiáltjuk.

Kérünk, óh Jézusunk! add, hogy hozzád térjünk, szent tested s véredben, méltán részesüljünk; — így hisszük, hogy majd mennyekben, mint most kenyér- és borszinében, neved magasztaljuk: szent, szent, szent — kiáltjuk.

47.

Most lett a kenyér Krisztus testévé; most vált a színbor Jézus vérévé; — test már a kenyér, a bor igaz vér, ezt hiszem 'bátor elmémbe nem fér.

Itt az Istenség az emberséggel, im meg-
egyezett nagy szövetséggel; ebben reménylek,
valamig élek, ebben erősíts, Jézusom kérlek.

Itt azon test s vér felmutatott, mely a
keresztfán értük ontatott; — óh nagy sze-
retet, érted mennyit tett: valld meg hát bű-
nös, miért nem szereted?

Ezt a számtalan vétkek okozták s szerete-
temet tőled elvonták; — de már szivemből,
igaz lelkemből, bánom azokat teljes erőmből.

48.

Óh égből szállott kenyér, értünk ontott
drága vér! — hittel áldunk és imádunk, bár
az elme föl nem ér.

Végzetlen Istenség, szerető nagy kegyes-
ség, — az oltáron velünk áldjon Tégedet a
föld és ég.

Óh mennyei seregek, velünk egyesüljetek;
tisztá lelkek, az Istennek irgalomról zengjetek.

Nap, hold s fényes csillagok, imádva ra-
gyogjatok, — s hitünk fénye őt dicsérje, kit
ragyogva áldotok.

Légyen egy sziv s egy lélek azokban, kik
dicsérnek, — óh nagy Isten! e szentségben
nyerjék meg, mit remélnek.

Legfőbb reményünk Te vagy, Jézus, kérünk
el ne hagyj; — légy vezérünk s hogy célt
érjünk, malasztot s irgalmat adj.

49.

Óh isteni titkos mély Szentség, óh elrejtett Istenség, — kit meg nem foghat, szemmel nem láthat, emberi érzékenység.

Óh Jézusom! nagy Szentségedet hiszem s jelenlétedet; — könnyeket ontva s földig borulva, áldom szent Fölségedet.

Én nem vagyok méltó járulni, szent testedhez borulni; — de csak egy szóval mondjad s azonnal lelkem meg fog gyógyulni.

Tekints reám kegyes orvosom; vidd jóra bűnös sorsom; — egyedül jóvá, jóra hajlóvá te tehetsz én Jézusom.

50.

Óh ki ez oltáron kenyérszine alatt és tiszta ostyának fehérsége alatt — fölséges Úr Isten! el vagy rejtezkedve csodálatosképen.

Testi szemeimmal soha nem láthatlak, de mindazonáltal igazán imádlak; — téged Teremtőmnek, Istenemnek vallak és Uramnak mondlak.

Ez áldott testedért, melyet itt imádunk, és áldott véredért, melynek térdet hajtunk; — kérlek én Istenem! kegyelmezz lelkemnek, bocsásd meg sok bűnöm.

Drága sebedbe rejtem sok bűnömet, szent véred harmatja mossa meg lelkemet; — hogy szent szined előtt szép és tiszta legyek, s így kegyelmet nyerjek.

51.

Óh szentséges, kegyességes üdvözítő Jézusunk! dicsértessél, tiszteltessél, mi megváltó Krisztusunk. — Jöjj be szivünk hajlékába, megtérő lelkünk házába; ott nyugodjál, ott lakozzál s mindvégig mulatozzál.

Téged áldunk és imádunk mély alázatossággal, ittlétedet, fölségedet dicsérjük buzgósággal; — óh hajtsd hozzánk füleidet, fordítsd reánk szemeidet, mert fájlaljuk és megvalljuk vétkeinket s elhagyjuk.

Óh ártatlan s láthatatlan Istennek szent Báránya, orvoslását, tisztulását lelkünk tőled kívánja; — látod éltünk gyarlóságát és számtalan gonoszságát; végy kedvedbe, rejtsd sebedbe s lelkünk mosd meg véredben.

52.

Óh szeretet szent emléke, Jézus szent teste s vére, ki jelen vagy az oltáron lelkünknek élelmére; vedd szivünk mély imádását, lelkünk erős fogadását hál'adásul, viszonzásul neved dicsőségére.

Mit az utolsó vacsorán tanítványidnak adtál s annyi kin közt a keresztfán érettünk fölál-doztál; — itt van drága tested s véred, Istenséged, emberséged; elrejtve, te szeretve végig velünk maradtál.

Óh! ki mennyire szerettedél élve s halva ben-

nünket és az örök boldogságra így táplálod lelkünket: add, hogy kik most magasztalunk, hozzád mindig hűk maradjunk; hit-, reményben, szeretetben tartsd meg végig szívünket.

53.

Titkos nagy áldozat, Istennek szent Fia! mi bűnös lelkünknek orvosa és díja; — itt imádunk igaz hitből és tisztelünk tiszta szívből. Óh mennyei nagy Fölség! elrejtezett Istenség!

Kenyérszine alatt bizonyna szent tested és borszine alatt jelen van szent véred, — melyet értünk feláldoztál, a keresztfán bemutatnál. Óh stb.

Jézus! e Szentségben örök kegyelmedből, adod tenmagadat, égő szeretetből, — aki téged méltán veszén, annak örök élte leszen. Óh stb.

Kegyelmes Úr Isten! velünk nagy jót tettél, pokoltól megmentvén, mennyben részt engedté; — azért áldjuk irgalmadat, véghetetlen jóvoltodat. Óh mennyi stb.

54.

Üdvözlégy, áldott légy szent test és vér, mely kenyér- s borszinben elrejteztél; — lelkünk eledele, bús szívünk öröme, Megváltó Jézusunk teste s vére!

Csodálja ég és föld irgalmadat, hogy ily áldozatra adtad magadat — a bűnös emberért, a háladatlanért, adtál kínhalállal oly drága bért.

Oh kegyelmes Atyánk! nézz Fiadra s érte

fogadj minket irgalmadba! az eltévedett juh, a tékozló fiu hozzád tér, óh Atyánk, légy irgalmas!

55.

Üdvözlégy édes Jézusunk! erős hittel, kit itt vallunk; — e szentségben itt mi imádunk s igaz Istenünknek tartunk.

Üdvözlégy Krisztus szent vére, bűneink eltörlő bére! — kit a szeretet vitt erre, hogy lennél üdvösségünkre.

Te vagy világ megváltója: mindnyájunk szabadítója; — éhes lelkünk táplálója, bús szívünk vidámitója.

Utolsó vacsorát evén, tanítványid veled lévén; — kenyeret testeddé tévén, velünk maradsz, ezt szerezvén.

Elmének ezen csodálkozik, értelmünk is álmélkodik, hogy tested itt elrejtetik, kenyér színében vétetik.

56.

Üdvözlégy Jézus szent teste kenyérszínben, áldott légy Krisztus szent vére borszínében. — Imádunk téged és áldunk, dicsérünk és magasztalunk, szent, szent, szent vagy kiáltunk.

Táplálj minket szent testeddel kenyérszínben! tisztíts, Uram, szent véreddel borszínében. Imádunk stb.

Bocsáss meg, ki itt rejtezel kenyérszínben, enyhits minket szent véreddel borszínében. Imádunk

Kivált halálunk óráján, kenyérszínben, vehesünk magunkhoz méltán borszinében. Imádunk.

Te vagy üdvünk, boldogságunk kenyérszínben, kegyes Jézus maradj nálunk, e Szentségben. Imádunk stb.

57.

Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste! Áldott légy Jézusnak piros szent vére! — Óh, mely áldott vagy, Oltári Szentség, angyali drága vendégség.

Üdvözlégy nagyszentség, életadója, mi bűnös lelkünknek megorvoslója. — Óh, mely stb.

Üdvözlégy nagy Szentség, Istennek Fia! A szűz Máriának ékes virága! — Óh, mely stb.

Üdvözlégy nagy Szentség! lelkünk vendége! Mennyei karoknak gyönyörűsége! Óh, mely stb.

Üdvözlégy nagy Szentség, igaz Istenség! Kenyér- s borszin alatt rejtett emberség! — Óh, mely áldott stb.

58.

Üdvözlégy oltári Szentség! csodálatos szent Istenség! téged szivemből imádlak, királyi székedben áldlak. — Udvözlégy szent Szakramentom! százezerszer, meg ezerszer, én Jézusom.

Ha minden szentek szívével s az angyaloknak nyelvével Tégedet köszönhetnék, úgy méltán dicsérhetnék. Udvözlégy szent Szakramentom! stb.

Önts szivembe szerelmedet, egyedül te bir engemet; nagy Szentség! siess hozzám már, mert szivem csak tégedet vár. — Üdvözlégys stb.

Ellankadok szerelmedtől, elolvadok szent tüzedtől; szivem hadd lakjék szivedben, hadd égjen el szerelmedben! — Üdvözlégys szent stb.

59.

Végzetetlen Fölség elrejtett Istenség! kenyér színe alatt szentséges vendégség; — téged áldunk, leborulunk, szent, szent, szent vagy! felkiáltunk. Óh áldott nagy Szentség, Isten és emberség.

Lelkemnek jegyese, óh édes Jézusom! Szivemnek öröme, Megváltó Krisztusom! — Mint a gyermeki jó anyjának, emlőjéhez dajkának, futok sebedhez, lelkem kincseihez.

Zörgetsz már szivemnek ajtaján, szerelmem! Nyisd fel! azt kiáltod s adjon szállást lelkem! — Ah felnyitom már szivemet, szállj be, ajánlom lelkemet, óh égi vendégem, légy én üdvösségem!

Élek már én, nem én, hanem te élsz bennem; életem s halálom, Uram én Istenem! — Te légy mindig én lelkemben, óh tarts meg szent kegyelmedben, szerelmed szent tüze, lánkoljon szivemben.

60.

Üdvözlégys óh drágalátos nagy Szentség,

hol jelen van Istenséggel emberség; — óh ne hagyd el hivedet, bűnbe esett népeidet, hanem adjad kegyelmedet, nagy Fölség!

Te kész voltál mennyből alászállani, szent véredet egy cseppig kiontani. — Kérünk, ne légyen hiába, szenvedésed drága ára, hanem a mi bűnös lelkünk hasznára.

Mindnyájan, kik vagyunk egy igaz hitben, áldunk és imádunk e nagy Szentségben, — Üdvözítő Istenünket, ki táplálja bús lelkünket, hogy adja meg üdvösséges éltünket.

61.

Zálogát adtad óh Jézus! örök szeretetened, rendelvén e nagy Szentséget és adván hivedeknek, — hogy veled egyesülhessünk s téged viszont szeressünk. Aldás, dicséret, imádás legyen ezért nevednek.

Irgalmasságod nem nézte a mi gyarlóságunkat és ellened elkövetett nagy hálátlanságunkat. — Te megmenteni akartál s azért értünk meghaltál; eltörülván a keresztfán régi adósságunkat.

Ekkép tieddé tettél, kegyes Jézus bennünket. Add, hogy tőled semmi többé el ne vonja lelkünket. — Védjen e Szentség oltalma s kövessünk élve, halva. Uram Jézus! áldd meg, kérünk, e szent föltételünket.

JÉZUS SZENT SZÍVÉHEZ.

62.

Add nekem Jézus Szívedet, akarlak szeretni, mert az én szívem kedvedet nem tudja keresni, — ha csak veled nem egyesül, ha szívedben nem részesül, Jézus én szerelmem!

Érttem a Szűz méhében te testbe öltöztél, a kenyér- és borszinében eledelem lettél, — hogy te veled egyesüljek és csak téged szeresselek, Jézus én szerelmem!

Óh csodálatos egyezség itt van e szent helyen, az Isten és az emberség egy személyben jelen; — amit itt látsz, nem csupa jel, hanem angyali eledel. Jézus teste s vére!

Óh kegyelemnek tengere! érted eped szívem. Óh angyaloknak kenyere! téged óhajt lelkem; — tápláljad éhes lelkemet, áztassad száraz szívemet. Jézus teste s vére!

Szerelmes édes Jézusom, Oltári szentségben, jelenlétedet itt vallom, kenyér- és borszinben; — noha nem látlak, de áldlak és a hit által imádlak, Jézus teste s vére.

63.

Engem annyira mért szeretsz? óh édes Istenem! Engem, méltatlant, mért kedvelsz? Jézus, egyetlenem! — Asztalodról mikoreszem,

ajándékok mikor veszem, magad adván szeretetet, adsz örök életet.

Noha óh szerelmes Jézus! Tégedet nem látalak, aki itt jelen vagy, hittel Istenemnek vallak: — Jézus e titkos Szentségben, fedél alatt nagy Felségben, dicsőült lelkekkel áldlak és együtt imádlak.

Jézus!élet gabonája, hozzám mikor jövedsz? és te tőled erősséget én szívem mikor vesz? — Megnyitom neked szívemet, lakjad és birjad lelkeimet, add: szivedben részesüljek, veled egyesüljek.

Jöjj el tehát, Jézus, jöjj el, készítsd szállásodat, lelkem tisztítsd és úgy szenteld azt, mint hajlékotat; — én bennem új szívet építs, égő szeretettel szépíts: abban légyen maradásod, örökös lakásod.

64.

Édes Jézus én szerelmem, óh mily igen szeretlek! te vagy kincsem és mindenem, Jézus, szívembe rejtlek. — Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.

Édes Jézus, mivel Téged minden fölött szeretlek! minden kincset és örömet érted, Jézus, megvetek — Jöjj el stb.

Buzgó szívvel kérlek Téged, óh Jézus, örök Felség, szeretettel s kegyelemmel teljes igaz Istenség. — Jöjj el stb.

Minden jókat én elhagyok, veled megyek

kinokra; nagy kinokban, fájdalomban veled megyek halálra. — Jöjj el stb.

Semmi inség és erősség szerelmed nem fogyasztja, sőt nagyobb tűz tehozzád fűz és szívemet gyulasztja. — Jöjj el stb.

65.

Édes Jézus! öntsd szívembe lángoló szerelmedet, kiben annak tüze lángol, a pokolé nem lehet; — kiben annak lángja lobog csak feléd tart szüntelen. Bűnbe estem, elhagytalak Jézus szive légy velem!

Édes Jézus öntsd szívembe a hithősök jellemét, hogy hirdessem drága neved fennen, bátran szerteszét; mártir-hittel a világot s élvét könnyen megvetem, taníts érte lelkesülni, Jézus...

Édes Jézus! vésd szívembe szent bizalmad horgonyát, szegény lelkem, hogy remélje boldogságát oda át; — gyenge szivek erős vára, bátorítsad a szívem, hogy a harcot jól megállja, Jézus szive, légy velem.

Édes Jézus! ha a gúnynak nyila sebzi szívemet, adj türelmet, a Golgothán: nyugodtan kövesslek. Adj erőt, hogy érted élve, érted küzdve győztesen, egykor szép egedbe jussak: Jézus szive, légy velem,

66.

Hol vagy én szerelmes Jézus Krisztusom! hol találjalak fel, kegyes Megváltóm! — adj

világosságot, mert fényes vagy; nálad nélkül szívem igen bágyadt.

Téged az én lelkem kíván keresni, mert te nálad nélkül el kell kárhozni! — szerelmes Krisztusom fordulj hozzám, vigasztald szívemet, tekints reám.

Míg fel nem talállak, keresni foglak, mind éjjel, mind nappal sírván, kiáltlak; — jelenj meg Krisztusom szomorúnak és adj vigasztalást te szolgádnak.

Ha fel nem talállak kegyes Krisztusom, el-kárhozik lelkem, bizonytal tudom — óh siess hát hozzám, ne távozzál, szerelmes Krisztusom, jöjj, vigasztalj!

67.

Jézus arád emlékezés legédesebb örövendezés — de birni téged meghalad, minden gyönyört az ég alatt.

Jézus! neved kedves nekünk, bájlóbb zenét nem éldelünk; — nincs szívvidítő annyira, mint Jézus! Isten egy Fia.

Jézus! kegyes mindenható! feléd eseng a bánkodó! — benned nyilik remény neki, hogy lelke üdvét nyerheti.

Jézus! szívünknek édene, elménk örök fénytengere, — melyből az élet áradoz, erőt vesz, aki lankadoz.

Ki téged izlel, éhezik; ki véred issza szom-

jazik — nem tudhat ő kívánni mást, csak benned érez ujalást.

Ha te mibennünk lakozol, lelkünk homálya szétoszol; a földi jó csak semmiség annak, kibén szerelmed ég.

68.

Mély imádással köszöntlek, óh Jézus szent Szíve! A bánkodó bűnösöknek egyetlen reménye. — Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet, óh Jézus szent Szíve, vigyen hozzád, minden lelkét váltságod szent bére.

Hétszeres áldással árad malasztod forrása, melyből anyaszentegyházad hiveit ellássa. Áldj stb.

Szivednek vérző nyílása, szeretet kutfeje, szenvedők vigasztalása, lankadók ereje. Áldj stb.

Ott az árvák segítsége, özvegyek oltalma, elhagyottak menedéke s hív küzdők jutalma. Áldj stb.

Oh szelid alázatos szív, melynek szent példája minket oly szeretettel hív az üdvnek útjára. Áldj stb.

69.

1. Midőn fölébredek: e szókra gerjedek, *dícsértessék Jézus Krisztus, dícsértessék Jézus Krisztus.* **2.** Ha kondul a harang, felelve szól e hang: — **3.** Így estve s hajnalon, naponta s alkonyon: — **4.** Szívemnek

édene a legédesebb zene: — 5. Egyházban is nekem imám, dicsénekem: — 6. Én őt ha gondolom, ekép magasztalom: — 7. Akármihhez fogok, eszemben ez forog: — 8. S ha ezt bevégezem ismét azon eszem: — 9. Ha jókat élvezek, hálát is érezek: — 10. Ha érne baj s nyomor, vagy a kedély komor: — 11. Midőn sulyos vizzály szegény fejemre száll: — 12. Ha nyomna mély csapás, ez a vigasztalás: — 13. A mennyben és földön, most és mindörökkön: Dicsértessék Jézus Krisztus.

70.

Jézus szent nevéről. Miseének.

Szöv.: dr. Pécsi Gusztávtól. Dallama: Nyujtsd ki mennyből.

Angyal hozta égből drága szent Neved, óh Jézusunk! ki megváltod népedet. — Jézusunk, Jézusunk, áldj meg minket Krisztusunk! Könyörgünk Istenünk, szent malasztod add nekünk!

Dicsőséget szerzett Neved Istennek; nincs más névben üdvösség az embernek. Jézusunk...

Apostolid hirdették szent Nevedet; sok vértanu érte halált szenvedett. — Jézusunk...

Hiszünk Jézus! Élünk-halunk Teveled, kinek Neve ragyog minden név felett! — Jézusunk...

Áldozattal jönnek hozzád nemzetek, meghódolnak csodálatos Nevednek. — Jézusunk...

Szent Neveddel homlokunkon égbe fenn tűn-

dökölni vágyunk, Jézus! Ugy legyen! Jézusunk.

71.

Óh örök szeretet nagy mélysége, megváltó Jézusunk kegyes szive! hozzád folyamodunk esdve, kérve, tekints itt könyörgő hivedre. — Jézus szive! kérünk, végy be minket szerelmednek kegyelmébe.

Előttünk a váltság keresztfája, a mi vétkeinknek drága ára; ott oldalad sebe ki van tárva, az epedő lelket mindig várva. — Jézus szive stb.

Te monád, hogy hozzád siessenek, kikért földre jöttél, az emberek; hogy a vétek által ejtett sebek, sebedből gyógyulást nyerhessenek. — Jézus szive stb.

Óh szent seb, szeretet szent emléke, Jézus győzelmének legszebb éke; légy megtérő lelkünk menedéke s holtunk után örök üdvössége. — Jézus stb.

Dicsőség imádás az Atyának, érettünk szenvedett szent Fiának, s a Szentlélekkel egy Háromságnak, az örök irgalom forrásának. — Jézus stb.

72.

Uram Jézus légy velünk, mi egyetlen örömmünk; — nálad nélkül keserűség itt a földön életünk. Óh egyetlen örömmünk! Uram Jézus légy velünk.

Uram Jézus! Tégedet vár szivünk s érted
eped; — mert kívüled nem találhat sehol
biztos nyughelyet. Boldog mással nem lehet,
Uram Jézus! csak veled.

Uram Jézus! kérve kér a sziv, mely benned
remél! — add meg neki a nyugalmat, mely
minden kincsel fölér. A sziv, mely benned
remél, Uram Jézus! kérve kér.

Uram Jézus! Adj erőt, vigasztald a szenvedőt;
— nyerjen a bűnbánó lélek kegyelmet
szined előtt. Segítsd föl a küzködőt, Uram
Jézus adj erőt.

MÁRIA-ÉNEKEK.

73.

Áldozzunk hív keresztények! a kegyelem
kutféjének, — hogy megadta Istenünk Szűz
Máriát minékünk.

Ő a szüzesség virága, bűn nélkül jött e
világra. — Udvozslégy Szűz Mária! tisztaság
lilioma!

Máriáé volt a gyermek, akinél az égi lelkek
— áldva így énekeltek; dicsőség az Istennek!

Higyjünk, az alázatos hit nyitja meg az
ég ajtóit; — ez által lett Mária az Istennek
szent anyja.

Szűz anyánk! ez áldozatunk, mit Istennek
bemutatunk. — neved (v. szived) tiszteletére,

Szent Fiad szerzeménye.

Ah, de bűneink Fiadnak szent színétől visszatartanak: — Te mutasd be jó Anyánk, amit itt feláldozánk.

Zengje ég, föld s benne minden; szent, örökké szent az Isten. — Mint a Szűz énekelte, mondjuk: szent az Ur neve!

74.

Augusztus 15.

A mennyei szent városának gyöngykapui ma megnyílnak, — Jézus édes anyjának, áldott Szűz Máriának.

Elte zsoldját megfizette a halálnak és helyette — annyi sok érdemekért megnyeré az égi bért.

Örvend az egész mennyország, mert dicsőség és boldogság — lett dija Máriának, az Úr választottjának.

Az érdemek koronája Isten előtt készen áll — s adaték Máriának, egek királynéjának.

Az angyalok dicsérettel magasztaló énekekkel — zengedezve hódolnak dicső királynéjoknak.

A próféták s patriárkák, kik epedő szívvél várták — a Szűz anya szent Fiát, magasztalják Máriát.

Kik szent reménységben éltek a jámborok fölkelének — s áldják a szűz Máriát, mint Megváltójuk anyját.

75.

Asszonyunk szűz Anyánk! üdvözlünk tégedet; — kérünk, óh meg ne vesd, pártfogolt népedet.

Te, kiben tiszteli honunk védasszonyát — őrizd meg s gyámolítsd a jó magyar hazát.

Kinek István király fejedelmi ékit — s ezekkel átadá egyszersmind népeit...

Hazánk Nagyasszonya! kérünk, óh el ne hagyj! — bú és örömnapon hú népeddel maradj.

Annyi csapás után, ezer veszély között, — melyekkel szép hazánk halálra küzködött...

Te voltál és te vagy legerősebb védfalunk, — légy a jövőben is jó reménycsillagunk.

És míg e nemzet él, hálásan emleget — s szívéből tisztelend, áldva szent nevedet.

Téged köszönt, ha a forró nap délen áll, Téged, ha felkel és ha nyugovóra száll.

76.

Boldogasszony Anyánk, régi nagy pátrónánk, nagy inségben lévén, így szólít meg hazánk: — Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Oh Atya Istennek kedves szép leánya, Krisztus Jézus Anyja, Szentlélek mátkája! — Magyarországról stb.

Nyisd meg az egeket sok kiáltásunkra,

anyai palástod fordítsd oltalmunkra. — Magyarország-ról stb.

Kegyesszemeiddel tekintsd meg népedet, segéljed áldásra magyar nemzetedet. — Magyarország-ról stb.

Sírnak és zokognak árváknak szívei, hazánk pusztulásán özvegyek lelkei. — Magyarország-ról stb.

Vedd el országunkról ezt a sok inséget, mikben torkig uszunk; óh nyerj békeséget. — Magyarország-ról stb.

77.

Bús szívemnek nagy öröme, Máriának drága neve. — Áldjad lelkem Máriát, Üdvözítőnk szent Anyját.

Én szívemet neked adom s lelkem, óh Szűz reád bízom. — Áldjad lelkem stb.

Bűnösöknek szószólója, hived vigasztalója. — Áldjad lelkem stb.

Máriának említése, számban méznek édesége. — Áldjad lelkem stb.

Ha nyelvem volna aranyból, dicséreted jönne abból. — Áldjad lelkem stb.

Kik Máriát nem tisztelik, jól szent Fiát nem ismerik. — Áldjad lelkem stb.

Oh mennyei szép liliom, áldva tisztel sok milliomm. — Áldjad lelkem stb.

Aranyból épített ház, melyre Szenthárom-

ság vigyáz. — Áldjad lelkem stb.

78.

Dicsértessél óh Mária! kinek Ur Jézus a Fia, szüze minden szüzeknek, anyja a kegyelmeknek. — Testi, lelki kárt elvévén, asszonyunk és anyánk lévén, könyörögj, könyörögj, könyörögj s ránk figyelmezz, halálunkkor védelmezz.

Te bűn nélkül fogantattál, malasztokkal megáldattál, a Szentlélek ereje Tégedet megszentele. — Testi, lelki stb.

Szeplőtelen szűz virág vagy, bűnösökhöz irgalmad nagy, csodálatos szűzanya, tisztaság szinaranya. — Testi, lelki stb.

Szűz anyja mi Teremtőnknek, szűz anyja Üdvözítőnknek, légy anyja hiveidnek, hogy szívből megtérjenek. Testi, lelki stb.

Mennyen, földön hatalmaddal tündöklesz nagy irgalmaddal, dicsérendő kegyes Szűz, tölünk ellenséget űzz. — Testi, lelki stb.

79.

Egek ékessége! földnek dicsősége! Magyarok asszonya s királynéja! hozzád buzgó szívvél s köteles hűséggel járulunk, szentséges szűz Mária! — mint pátronánkhoz, édes anyánkhoz, teljes reménységgel folyamodunk s minden szükségünkben fohászkodunk.

Tekints kegyes szívvél és irgalmas szemmel

a mi szent eleink kérelmére, jöjj örökségednek, rettegő népednek, jöjj kérünk, óh Anyánk, védelmére. — Mig bennünk egy ér mozdul, vagy csepp vér, téged híven fogunk mi tisztelni, kegyes jóvoltodat emlegetni.

Mert belénk ontatott, szivünkbe oltatott eleink vérével szereteted, azért fenn is marad, soha ki nem szakad, igaz magyar szivből, tisztetted. — Ettől óh szent Szűz, lángolva, mint tűz, téged minden hévvel kész tisztelni s vérével hűségét pecsételni.

Dicső méltóságod és hatalmasságod az égen és földön fölséges nagy: mint nap fényességgel, tündöklesz szentséggel, a teremtmények közt Te legfőbb vagy: — fogantatásod, szűz anyaságod, isteni erőnek műve vala, méhedbe, az Isten alászálla.

Hogy hiv segítségünk légy itt s erősségünk, Téged adott Isten bús sziveknek; mennyekben te kéred s szent Fiadtól nyered bőségét isteni kegyelmeknek; — nincs olyan szükség, nincs oly nagy inség, melyről Isten után ne tehetnél s Jézus előtt minket ne menthetnél.

80.

Égi szűz virág, áldjon a világ, téged óh szűz Mária! — mert te mi hozzánk, mint édes anyánk, jó vagy, jó vagy, Mária.

Óh légy oltalom, mert bűn súlya nyom

minket, óh szűz Mária! — égből kiesni, bűnben elveszni, ne hagyj, ne hagyj, Mária!

Kérjed Fiadat, ő malasztot ad érted, óh szűz Mária! — hogy így megtérjünk s Istennek éljünk, segíts, segíts Mária!

Vétkeink felett, bár vérkönnyeket sirnánk, óh szűz Mária! — hogy megtisztulnánk s egykor feljutnánk hozzád, hozzád Mária!

Te meg nem veted a szívből eredt kérést, óh szűz Mária! — kegyes anyánk légy, szárnyad alá végy, kérünk kérünk Mária!

81.

Gyertyaszentelő B. A. ünnepén.

Ki negyven nap előtt üdvösségünkre lejöttél az égből bűnös földünkre, szállj be lelkünk hajlékába, óh világ világossága.

Ki a szűz méhébe testbe öltöztél, hogy megmentsd az embert, emberré lettél. — Szállj stb.

Ki bár királya vagy az égnek s földnek, a jászolt választád szegény bölcsődnek. — Szállj stb.

Ki az eget s földet felékesítéd, itt anyád pólyába takart be téged. — Szállj stb.

82.

Gyuladoz én szivem Szűz Anyámért, a tiszta szíveknek oltalmáért, szerelmétől, égek, valameddig élek; szivem feláldozom, neki adom.

Óh a szép szeretet kegyes Anyja, szivemnek csak hozzá van bizalma; nyugtát nem találja

szivem csak önála, ki azt szent Fiának felajánlja.

Akit oltalmába vesz Mária, el nem hagyja soha ő szent Fia. Jer hát oltalmamra, Jézusom Szűz anyja! Szivem hű szerelme ezt óhajtja.

Ezt kéri virágul öröméhez, kéri orvosságul keservéhez. Anyai szerelmed hív oltalma mellett, Istentől a hű szív mindent nyerhet.

Szentelje meg minden érzésemet az éretted égő hű szeretet. Segíts megmaradnom, engedj élnem, halnom, Anyád szerelmében, óh Jézusom!

83.

Stella maris.

Tengerek csillaga.

Uj dallama a kottamellékletben.

Gyászba borult egek, háborgó tengerek csillaga, Mária! — Hozzád fohászkodunk, feléd sóhajtozunk, szeplőtlen szűz Anya, szeplőtlen szűz anyja!

Süvöltő felhők közt, nyugodtan tündökölsz tiszta, szép csillagunk, — míg hazánk hajóját viharok csapkodják, hozzád sir jajsavunk, hozzád sir jajsavunk!

Boldogasszony Anyánk, mennyei patrónánk, légy velünk, légy velünk! — Sok kiáltásunkra

siess oltalmunkra; ha nem jössz, elveszünk, ha nem jössz, elveszünk!

Nagy szived fényével, lelked békéjével hajolj a viharra! — Égi trónusodból, csillagos lakodból tekints a magyarra, tekints a magyarra!

Viharon, vészen át, ime, felzúg hozzád nyomorunk jajszava: — Segítsd meg nemzeted háborgó tengerek csillaga, Mária, csillaga Mária!

84.

December 8.

Isten legszebb temploma, üdvözlégy szent szűz Anya! — Kit már fogantatásában megszentelt az ég Ura. Te, kiben bűn nem vala, üdvözlégy, szent szűz anya!

Dicsőség az Istennek; áldás az embereknek, — kik te benned, óh szűzanyánk! erős oltalmat nyertek. Ég s föld velünk zengjenek, dicsőség az Istennek!

Hisszük Istenségedet Uram, add kegyelmedet, — hogy szűz anyánk nagy hitével imádhassunk Tégedet: hiven szolgálva, neked töltsük itt az életet.

Im a tiszta áldozat, mit szívünk az Őrnek ad, — hogy méltán tiszteljük óh szűz! szent fogantatásodat. Nyerje meg áldásodat a buzgó szív-hódolat.

Zengje ég és föld velünk! szent vagy édes Istenünk! — Add, Uram, ezt Máriának érzésével zengenünk! Zengjen teljes életünk: szent vagy édes Istenünk.

85.

Kinek első szent királyunk felajánlott minket, boldogságos Szűz Mária tekintsd ügyeinket. Fájó szívvel, könnyes arccal im hozzád sietünk. — Magyarország védasszonya, könnyörögi érettünk!

Körülvette országunkat a nyomor és inség, bánatunkat újra kezdjük, noha vége nincs még: — pusztulunk és ha nem segítsz, mi semmivé leszünk. — Magyarország stb.

A te kerted ez az ország, mely betegen hervad, boldogsága virágait fonnyasztja minden nap; kopár földje csak úgy ázik, ha mi könnyet ejtünk. — Magyarország stb.

Szent kezedd oltalmazd a király koronáját, tedd alatta boldoggá a magyarok hazáját, új nap süssön ránk az égből, kik annyit szenvedtünk. — Magyarország stb.

86.

Szent olvasótársulati ének.

Kössünk szép koszorút szűz Máriának, kibeen világunk új napja támadt. — Üdvözlégy Mária, világ csodája, deríts fényt az édes magyar hazára.

Üdvözlégy Mária, fehér lilium, bámulja szépséged az égi Sion. — Gábor szavaira, hogy megijedtél, halvány liliummá akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, szende ibolya, Isten bárányának őrző angyala; — hogy Heródes elől elrejtezkedtél, titkos ibolyává akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, gyöngy rózsaszál, ki ott Názáretben felvirágozál. Fehérrózsza voltál, pirossá lettél, hogy a kereszt alatt, vérben fürödtél.

Üdvözlégy Mária, ezer jó virág, benned talál gyógyszert az egész világ. — Te megorvosolod a föld sebeit, kik a vétek által esnek sebbe itt.

Üdvözlégy Mária, menny örököldje, te benned remél a siralom völgye, — Üdvözlégy Mária, szép csillagvirág, boldog, ki mennyekben téged nyilni lát.

Üdvözlégy Mária, kedves Nefelejts! tisztelő népedet, óh el ne felejtsd. — Szent István kertjének, legszebb virága, deríts fényt az édes magyar hazára.

87.

Légy üdvöz, irgalomnak anyja: üdvöz királyi székesen! Vigasztalást, reményt, malasztot tőled nyerünk az életen; — hozzád kiáltunk, hozzád óh atyánk! nézd búkőnyekbe fulladt hő imánk.

Fordítsd felénk trónalkotodról szépséges ar-

cod bájaít, uítsd meg szüntelen Fiadnál szerelmed esdő hangjaít. — Anyánk mutasd meg fényben őt nekünk, ha porrá őmlík földi életünk.

Adj enyhet a kinszenvedésben, szívénekbe őnts gyógybalzsamot, Istentől esdj nekünk kegyelmet; s ha végre minden elhagyott, — s lefolyt az óra, melyet ő kimért, nyujts végsatánkban győzelembabért.

88.

Lelkem lángadozva ég, óh Mária! éretted nincsen lángjaímban vég, szívem úgy megilletted; — hogy szerelmeddel felbátorítál, kegyességeddel hűn ápolgatál; — köszönöm, mint anyámnak s kegyelmes pátronámnak.

Te sok veszedelmeken eddig is segítettél, óh kegyes Szűz! én nekem Istentől áldást nyertél; — ha fohászkođtam hozzád, szólottam s általad égi jókhoz jutottam; köszönöm stb.

Azért, meddig itt élek, tiszta szívből dicsérlek s dicsérjen velem téged a földön minden lélek. — Oh nagy szeretet, érdemem felett rám terjesztetted kegyességedet: köszönöm stb.

Mivel tehát magadat hiv anyámnak mutatad s nagy bűnös létemre is kérésém elfogadtad; — ha inség jó rám, siet végórám, te is Szűz anyám! siess én hozzám, te szakaszd el éltemet s vidd Jézushoz lelkemet.

89.

„Óh Mária drága név” szerint.

Magyarok királynéja, boldogságos szűzanya, Mária! Neked áldoz magyar szív, mely hozzád örökre hív, Mária! Óh Mária, Jézus anyja, könnyörögj hivedért, a te magyar népedért, Mária.

Im hozzád folyamodunk, mert benned bízunk, Mária; segíts szenvedésinkben, bokrós keserveinkben, Mária! Óh Mária . . .

Tekints le országodra, te árva fiaidra, Mária, neked élünk és halunk, te hived maradtunk, Mária! Óh Mária . . .

Magyaridszószólója, ügyeinkpártfogója, Mária; hallgasd könnyörgésünket, inségben nyögésünket, Mária! Óh Mária . . .

Allj elő végórában, mint megvédő a harcban, Mária; légy életünknek fogytán, velünk, úgy mint azután, Mária! Óh Mária . . .

90.

Máriát dicsérje lelkünk, Máriát dicsérje száunk; Őt ki által Isten annyi szent malasztja szálla ránk; — kit Fiának nagy kegyelme kezdet óta őrizett, akikhez a legparányibb bűnhomály se férkezett.

Mindazokra, kikre Éva megcsalva bűnt hozott és a bűnnel a halál és kárhozat leszármazott; — Márián magán nem ejte eredeti bűnsebet, kit amannak kára ellen egy

magas védpajzs fedett.

Üdvözölt légy feddhetetlen tisztaságú Szűz anya! Élet, nem halál leánya, Boldogasszony Mária! — tiszta vagy te, mint a harmat, mely az égből gyöngyözött, sérthetetlen liliumként állsz a büntövis között.

Légy a csüggedők reménye, a szegények gyámola, szenvedők vigasztalója, sebhedettek orvosa; — légy erőnk a bűnveszélyben, a halálban ápolónk, lelki üdvünk szent ügyében, légy Fiadnál pártolónk.

91.

Máriát dicsérni, hívek, jöjjetek, mert ő fogja kérni Fiát értetek. — Üdvözlégy Mária, mondja minden hív; áldott légy Mária, nyelv mondja és szív.

Ha értünk Mária Fiát követi, kérését szentfia meg nem vetheti. — Üdvözlégy Mária stb.

Istentől csodával nekiadatott, hogy anyaságában szűz maradhatott. — Üdvözlégy Mária stb.

Fogantatásában ő vétke nem volt, sem élete folytán, sem midőn megholt. — Üdvözlégy stb.

Mint arany a tüztől felolvasztatik, kemény szív e Szűztől meglágyíttatik. — Üdvözlégy stb.

Oh Szűz életfája a jámboroknak és főpátronája hív magyaroknak. — Üdvözlégy stb.

Te vagy segítsége minden híveknek és nagy reménysége a bűnösöknek. — Üdvözlégy stb.

Te vagy én oltalmam kísértetekben, erős bizalmam a veszedelmekben — Üdvözlégy stb.

Azért is szívemben mostan vigadok és hozzád hívásomban holtig maradok. — Üdvözlégy stb.

Utolsó órámban segélj engemet, az örök hazába segítsd lelkemet. — Üdvözlégy stb.

92.

Az „Óh Mária drága név“ javítása.

Mária drága neve, lelkem édes öröme, Mária! Ha megzendül fülemben, vidámság kel szívemben, Mária! — A buzgó szív, mely hozzád hív, téged kíván dicsérni, szeretetteddel égni, Mária!

Buzgósággal vigadván lelkem, téged óhajtván, Mária! Gerjed tiszteletedre, Fiad szeretetére, Mária! — Mert kegyelmet nem kereshet s nem találhat, csak annál, kinek te anyja valál, Mária!

Téged az Isten kedvelt, Fia anyjának rendelt, Mária! Téged illet dicséret, angyalok s szentek felett, Mária! — Óh kegyes Szűz! mindent elűzz, ami minket rutithat s Istentől eltaszithat, Mária!

Tisztaság, szűz virága! sziveink vidámsága, Mária; elesteknek gyámola, bűnösöknek oltalma, Mária! — Óh Mária! Jézus anyja, esedezél érettünk, légy mindenkor mellettünk, Mária!

Segítsd buzgó népedet, mely tiszteli nevedet, Mária! hogy térjen Istenéhez, üdvének kútfejéhez, Mária! — Édes anya! térítsd jóra, kik vétköket szeretik és az Istent megvetik, Mária!

93.

Máriának tisztelői! tiszta szívvvel jöjjetek, Szűz Anyánknak ünnepére, nagy örömmel-zengjetek.

Szent oltárunk zsámolyánál zengjük a dicséretet; nyerje az meg, óh nagy Isten! atyai tetszésedet.

Aldjuk, dicsérjük s imádjuk, Uram! kegyeségedet, hogy Mária oltalmával gyámolítod népedet.

Engedj úgy hinnünk, nagy Isten! mint hitt a szűz Mária, kinek Istenanyaság lett nagy hitéért díja.

Im, az oltár áldozatja, mit Istennek bemutat, tisztelvén az Isten anyját, a buzgó szivhódolat.

Nyerjen oly tetszést az égen, mint a szent Szűzé nyere, amidőn őt bemutatta, ki minden bűnt elveve.

Máriának énekével egyesüljön énekünk, zengje szivünk, zengje lelkünk; szent vagy, édes Istenünk!

94.

Mondj naponkint és óránkint, lelkem, dicséretet, Máriának, Szűz Anyának szentelj

vig ünnepeket, — gondolkodjál s álmétkodjál az ő méltóságáról; tisztelettel, szeretettel szólj az Isten anyjáról.

Őt dicsérjed, őt tiszteljed, hogy Fiánál segítsen. Kérd oltalmát, nehogy a bűn rajtad erőt vehessen. — Mert Mária nekünk égi szent ajándékot hozott, e királyné szűz méhében irgalom fogantatott.

Éva vétke, tiltott étke bezára az egeket s bűne által gyötrelembe ejte minden népeket; — de a hív s alázatos szűz oly kegyelmet nyert vala, hogy a megtérőknek ismét megnyílt az ég ajtaja.

Tiszta szűzek szűz virága, magas a te érdemed. Téged választott az Isten minden asszonyok felett; — üdvözlégy, óh Isten Anyja, Szentléleknek temploma! Légy megtérésünknek utján, gyarlóságunk gyámola.

95.

Mondj szivem dalt és magasztald Máriának szent nevét, őt dicsérjed és megüljed buzgalommal ünnepét; — kell csodálnod, hogyha látod, mily magasra tétetted; mert szülőnek e tiszta szűznek, csak magát nevezheted.

Hivd segítségül, hogy bűnöktől tisztogassa lelkedet, nem tetéznek annyi vétkek: őt ha buzgón tiszteledd; — higgyed: érte, szent szülötte minket újra befogad: bánkódóknak, job-

bulóknak, bő kegyelmet osztogat.

Zengj szivem dalt és magasztald a világ Nagyasszonyát, mert legyőzte ő szülötte a pokolnak zsarnokát; — üdvözítő anyja lett ő, kiben éltünk ujula; véghetetlen jókat Isten nyujt nekünk ő általa.

Téged illet a dicséret, csillag a véstengeren; kellemedhez mérve elvesz, többi fényár az égen; — bámulunk, mert általad nyert földi pályánk égi fényt; bűnhomályban, sok viszályban, Te deritsz ránk üdvreményt.

96.

Szeptember 8.

Nagy örömmel, énekléssel zengedeznek az egek, vidámságot, nyájasságot mutatnak a földiek; mert ma szűz Mária, mint a legszebb rózsza, bimbójából kinyila, szűzesség virága, ékes lilioma, kisasszonyunk, Mária.

Nap sugarát, hold világát uj örömmre terjesztik, az angyalok, égi karok énekekkel dicsérik; — az által hirdetnek a bűnbeesteknek örömet mindeneknek, hogy a Jézus anyja születék, Mária, bűnösök pártfogója.

Szűznek anyja, örvend Anna férjével, Joakimmal s együtt véle nemzetsége minden rokonságival: — mert magtalan méhe szűz gyümölcsöt terme, menny- s földnek örömére! Aldják szűz Máriát, egek királynéját, kisasz-

szonyunk, Máriát.

Ez bizonynal, valósággal vigságnak első napja, min született, Mária lett lelkeinknek istápjá. — Jessze gyökerének, Áron vesszejének általa nyílt virága; üdvözlégy, áldott légy, kegyes szószólónk légy, kisasszonyunk Mária.

Bűneinkért, életünkért Jézus előtt esedezz, ellenségtől, sok inségtől kéréseddel védelmezz; — s midőn halál zörget, test, világ kísértget, a végórán segíts meg, e siralom-völgyből, ha válunk a testtől, nyerj kegyelmet mennyekből.

97.

Nyújtsd ki mennyből, óh szent Anyánk, kezedet, ne utáld meg szükségében hivedet! — Mária! Mária! óh Mária Szűzanya! Üdvözlégy, áldott légy, angyalok királynéja!

Óltalomhely Isten után csak te vagy, szólj mellettem, mert szavad ereje nagy. — Mária stb.

Vétkeimnek rútságáért meg ne vess, szent Fiadnak kegyelmébe bevezess. — Mária! stb.

Óh Mária! Isten után gyámolóm, szent Fiadnál legkedvesebb szószólóm. — Mária! stb.

Hogyha megvetsz, sz. Anyám! hova legyenek, vétkeimnek tengerében mit tegyek? — Mária stb.

98.

Óh áldott szűz anya, mennyei szép rózsá! boldog mennyországnak drága gyöngyvirága. Bűnösöknek kegyesszószólója! — Vigyázz reánk

édes Anyánk, angyaloknak királynéasszonya!

Hajtsd hozzánk, óh Anyánk; angyali orcádat, drága szent Fiadat érettünk imádjad, hogy láthassuk menyben szent Atyánkat. — Vigyázz stb.

Mily boldogok azok, kik téged dicsérnek, neked tiszta szivből, buzgón énekelnek, szent Fiadnál ők kegyelmet nyernek. — Vigyázz stb.

Óh Szentháromságnak szolgálóleánya! nyerd erőt énnekem, dicséretmondásra, szent nevednek örök áldására. — Vigyázz stb.

Üdvözlégy, áldott légy, Ur Jézus dajkája, szegény bűnösöknek kegyes szószólója, hi-veidnek légy meghallgatója. — Vigyázz stb.

Tenger fővényének mennyi sokasága, annyszor üdvözlégy, szüzesség virága! Te szent neved, szivünk vidámsága. — Vigyázz stb.

Alázatos szívvél kérünk, édes Anyánk! hogy midőn eljövend a mi végső óránk, kegyelemmel legyen Fiad hozzánk. — Vigyázz stb.

99.

Óh életünk reménye! Istennek szent Anyja! dicsőségedből nézz le s légy néped oltalma; — kik főkép bűnbe estünk, zokogva, sirva esdünk: Mária, Mária, Mária, segíts!

Te látod, mennyi bajjal kell mindig küzde-nünk, hogy kísértettel s jajjal van telve életünk; — magunkban bizni félünk, azért esengve kérünk: Mária, Mária, Mária, segíts!

Szent pártfogásod adjon erős akaratot, mely ahhoz hű maradjon, mit sokszor fogadott; — hogy így Istennek élve, célját lelkünk elérje: Mária, Mária, Mária segits!

Fiadnak szent keresztje adjon vigasztalást, hogy a mit ránk ereszte, eltűrjük a csapást; — lelkünknek újulása legyen vérehullása: Mária, Mária, Mária segits!

Te benned van reményünk, mert kegyes anya vagy; akármi sorsban élünk, óh kérünk, el ne hagyj; — főkép, ha jó az óra, mely elhi számadóra: Mária, Mária, Mária segits!

100.

Óh Mária, kinyílt virág, kit áldásul nyert a világ, mennyországnak ajtaja: boldogságos Szűz anya. — Százezerszer üdvözlégy, százezerszer áldott légy s minket kegyelmedbe végy.

Bűnösöknek pártfogója, hived vigasztalója, megtérők segitsége, légy szívünk reménysége. — Százezerszer stb.

Csodálkozott ég s föld rajtad, midőn szülted megváltónkat, hogy Isten anyja lettél, akitől teremtettél. — Százezerszer stb.

Egek drága ékessége, angyalok gyönyörűsége, lelkünk áldva magasztal, mert teljes vagy malasztal. — Százezerszer stb.

Téged a pátriárkákkal dicsérünk s szent pró-

fétákkal, akik vártak tégedet s általad szülőt-tedet. — Százezerszer stb.

101.

Óh szűz Anyánk! feléd sietnek Évának árva gyermeki, jól tudván, hathatós imádat az Isten meg nem vetheti, — Óh nagyhatalmu Isten anyja, a bűnösöknek légy oltalma: reményünk s életünk te vagy óh szűz Anyánk, óh el ne hagyj!

Óh szűz Anyánk, tekintsd, a véték nyomasztó súlya ránk szakad: az ördög, test és a világnak horgára hány lélek akad. — E hármass ellenség hatalmát törd meg, ne űzze bűn uralmát; óh szűz Anyánk, mi elveszünk, ha tőled nem segítettünk.

Óh szűz Anyánk, segíts kegyeddel, hogy üzzük a bűn bajait s készek legyünk szenvedni, mintsem áthágni Ég parancsait. — Te állj mellénk kísértetünkben, ne hagyj el soha veszélyinkben. **Óh szűz Anyánk!** hozzád futunk; légy szükségünkben gyámolunk.

102.

Február 2.

Sion! templomod, szépirodát, fogadd királyodat, imádd Krisztusodat, — ime itt jön szűz Mária, karján lelkünk drága díja: Jézus, Isten Fia.

A törvényt megtartjuk, mint az Úr meghagyta, Fiát bemutatja. Simeonnak adja — a

szentséges szűz Mária, karján lelkünk drága dija: Jézus, Isten Fia.

Egeknek ajtaja, üdvösség hajnala, s e hajnal csillaga lett a boldog anya, — a szentséges szűz Mária stb.

Nyissuk fel lelkünket, kérjük Istenünket, hogy adjon kegyelmet, mert ime, közelget — a szentséges szűz Mária stb.

103.

Szálve Regina! kegyelemnek anyja, tekints reánk, kik hozzád jövünk; könyörögj értünk, édes reményünk, terjeszd hatalmas karod fölénk; — eszközöld ki nekünk, a bűnt leküzdőnk, óh szűz Anyánk! óh szűz Anyánk! könyörögj érettünk.

Édesség, élet, óh kérünk téged, éltünk keservét enyhítsd nekünk; s ha vészek érnek, ne hagyd el néped, Isten után te vagy mindenünk; — őrizzed a szívet, mely teljesen tied! óh szűz Anyánk! óh szűz Anyánk! könyörögj érettünk.

Emlékezzél meg, hogy nem volt lélek, ki hozzád térve megvettetett; mi hozzád térünk, égy hát vezérünk, vezesd erényre hű népedet; — s ha éltünk véget ért, add nyernünk pályabért, óh szűz Anyánk! óh szűz Anyánk! könyörögj érettünk.

104.

Szeretlek szép szűz Mária, Isten legszebb leánya, kiben a menny és föld Ura, örök kedvét találja; — mert mint a hófehér galamb jövél a bűnös földre, szeretlek szívem gyöngye!

Szeretlek szép szűz Mária! Jézusom szent szülője: illatfa, melybe oltatott üdvünk arany vesszője; szivedből lett a drága vér, mely eltörölte vétkem, szeretlek én reményem.

Szeretlek szép szűz Mária! Te Szentlélek arája, kinek fején a hét malaszt tündöklő koronája; — csodálatos erényedért egész világ magasztal, szeretlek tiszta hajnal.

Szeretlek szép szűz Mária! lelkünk védelme, vára; imáidért esdekelnék a gazdag és az árva; kérd mindnyájunkért szent Fiad, nyerj áldást nemzetünkre, óh Mária!

105.

Szűz Anyám, szívemnek üdvreménye, légy egekbe szánt utamnak fénye, — ha körül fog háborúk homálya, védjen oltalmad magas csodája.

Általad derült hitem sugara, rendületlen áll, reményem vára, — óh taníts meg szent Fiad szeretni, s hőn szeretve őt, a jót követni.

Hogyha csillogó ajánlatával e világ dicsőit ígér magával, — támogass, hogy csábja el ne ejtsen, lángszerelmed égiekre keltsen.

Óh tekints le zaklatott hazánkra, jöjj esdeklő

néped oltalmára — Vétkeinket megsiratva bánjuk, boldogságunk csak te tőled várjuk.

106.

Szűz Mária, hazánk reménye! bús nemzedet zokogva esd, nyujtsd irgalom-jobbod feléje, botlásaiért óh meg ne vesd. — Mi lesz belőlünk, hogyha elhagysz? Óh árvaságunk sirba hervaszt! Minden reményünk csak te vagy, szent szűz Anyánk, szent szűz Anyánk, óh el ne hagyj!

Hozzád sir a jobbak keserve, jámbor családok tűzhelyén, a szebb idők után, esengve, mikor nap ült hazánk egén. — Óh kérjed Istent újra értünk, ne hagyd elveszni árva népünk. Minden reményünk stb.

Oltáridat körülzokogjuk naponta, mert óh vétkezénk és sirva szent neved kiáltjuk: szűz Mária, tekints felénk! — Mutasd meg még egyszer e népnek, hogy pártfogásod mit segíthet. Minden reményünk stb.

107.

Te vagy földi éltünk vezércsillaga, édes reménységünk, kegyes szűz anya, — Téged rendelt jó anyáknak az Isten Fia, azért áldunk örvendezve, óh szűz Mária.

Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán, hogy kövessünk annak egész folyamán. — Téged stb.

Te reménycsillag vagy éltünk tengerén, átra-gyogsz minden bú és baj fellegén. — Téged stb.

Te mint örömcsillag, mosolygasz felénk, ha
tűrve s Istenben bizva, szenvedénk. — Téged stb.

És ha elközelget éltünk alkonya, Te vagy
vigaszteljes esti csillaga. — Téged stb.

108.

Március 25.

Üdvözlégy Mária! kit az Isten Fia — örök-
től fogva, magának választott anyjának.

Malasztal vagy teljes, irgalmas és kegyes
— példája minden szentségnek, tökéletességnek.

Úr vagyon teveled, nyitva szűz kebeled — és
minden asszonyok felett, nagy a te érdemed.

Áldott vagy óh Anya! Szentlélek temploma,
— áldott szűz méhed gyümölcse: Jézus, lel-
künk kincse.

Asszonyunk! Mária! Istennek szent anyja.
— bűnösöknek szószólója, hazánk pártfogója,

Tekints reánk mennyből, királyi székedből,
— védelmezd örökségedet, te magyar népedet.

Imádd Istent értünk, buzgó szívvel kérünk,
most és főkép, ha végóránk jövend, légy jó
anyánk.

109.

Zenéje: Szabó János udvardi főtanítótól.

Üdvözlégy Mária, malasztal vagy teljes,
Úr van teveled, áldott vagy az asszonyok kö-
zött Áldott te méhed gyümölcse: Jézus. Asz-
szonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja,

imádkozzál értünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

II.

Fohász uj ezredévért.

Nézz le mennyből nemzetünkre, Mária, Nagyaszonyunk! Néked adta át örökbe, jó szent István szép honunk. — Koronánknak legszebb gyöngye, Te vagy áldott szűz anya, nem felejt el Árpád földje, míg csak lesz egy hű fia.

Országunk szent koronáján a kereszt már elhajolt; óh e népnek ezredéven sok viharos napja volt. — Szent kezed volt, amely védte ezredéven a magyart! óh ne hagyd el ezután se, nyujts feléje védő kart.

Elhalmozzuk forrócsókkal Szűzanyánk szent kezedet, óh védelmezd ezután is, ezt az árva nemzetet. — Jézus, szent Fiad keresztje, címerünkben még ragyog, kényszerítsd e szent keresztre, hogy küldjön ránk szebb napot.

III.

Skapuláre-ének.

Máriához, drága szűz anyánkhoz, tisztelettel járulunk, Őt dicsérje hangos énekével bizodalmas szózatunk. — Skapuláre szende királynéja, karmeliták kegyes pártfogója, jóra térő bánatos kebelrel, lábaidhoz borulunk.

Máriában kelt fel a világnak tiszta fényű csillaga; benne támadt lelki üdvösségünk leg-

gyönyörűbb hajnala. — Üdvözölt légy Kármel ékessége, szétsugárzó kellemek edénye, telt edény és benne sérveinknek üdvözítő balzsama.

Máriának vállruhája rajtunk, gyermekének ismeri, ki beírva egylete sorába, e közös jelt viseli; — ékesítve szent ruházatával, mint erős védelme paizsával, lelkeinket szörnyű kárhozatnak lángja már nem égeti.

Máriáért lelki fegyverinkkel és vitézül harcolunk, mert hazánknek ő dicső vezére, óh királyné asszonyunk. — Bölcs vezére minden harcainknak, ha veszélyek ellenünk rohannak. Szűz anyánk végy karjaidba minket, amidőn majd meghalunk.

ADVENTI ÉNEKEK.

II2.

Harmatozzatok egek *onnan* felül — és a felhők essék *az* igazat.

Nyilatkozzék meg a föld — és teremje az *Üdvözítő*t.

Az egek az Isten dicsőségét beszélnek — és az ő kezei munkáit hirdeti *az* erősség.

Dicsőség Atyának és Fiúnak — és Szentlélek Istennek.

Miképen kezdetben vala, — most és mindörökkön örökké, Amen.

113.

Roráte céli de szuper; et nubesz *pluant* jusztum.

Aperiátur terara, — et germinet *szalvatórem*.

Benediksziszi Domine *terram* tuam, — aver-tiszi kaptivitátem Jákob.

Glória Pátri et Filió — et szpirittui Szanktó.

Szikut érat in principió et *nunk* et szem-per — et in szekula *szekulórum* Amen.

114.

E világot Ádám, hogy elveszté, a sátánnak birtokába ejté, ilyen módon az Isten megmenté.

Leküldötte mennyből, szent angyalát, — hogy köszöntse a szép szűz Máriát, ki méhé-ben foganta szent Fiát.

Köszöntését elmondá az angyal, — de a szent szűz, ki teljes malaszttal, megrendüle, hogy ily szózatot hall.

De az angyal a szép szűz Máriát bátorítván, Isten örök titkát, elbeszéli, hogy ő szüli Fiát.

És az Urnak szolgáló leánya, szivből hódol az angyal szavára s ekkor eljött a váltság órája.

Ekkor testté lett az örök Ige, beteljesült az Isten végzése, hogy a bűnősemet üdvözítse.

115.

Epedve várták a pátriárák minden prófé-tákkal, hogy felvirradjon a szent váltsághajnal.

Feltűnt a hajnal, teljes malaszttal, a szűz Má-

riában. — Üdvöztőnknek választott anyjában.

Ó hajnalcsillag, utána szép nap, az igazság napja: Jézus virradt ránk, mennyei fényt adva.

Jöjj el szivünkbe, miként a földre eljöttél mi értünk, — óh kegyes Jézus! hogy te hozád térjünk.

Váltságod fénye, legyen vezére minden érzésünknek, minden szavunknak, egészségünknek

116.

Ébredj ember mély álmodból, megszabadulsz rabságodból, — közelít már üdvösséged, eltöröltetik vétséged.

Az Úr elküldé angyalát, hogy köszöntse szűz Máriát, — kinek tiszta szűz méhébe, alászállt az örök Ige.

A szűzhöz így szól az angyal; üdvözlégy teljes malaszttal, — a Szentlélek megárnnyékozs áldott méhed gyümölcsöt hoz.

Ugy jutsz el az anyaságra, hogy szüzségséged virága, épen marad, szeplő nélkül s tisztaságod meg nem sérül.

Fiadat Jézusnak hivod, ő váltja meg a világot, melyet oly rég tart a sátán fogságban, a bűnnek láncán.

117.

Hajnali mise kezdetére.

Harmatozzatok égi magasok: téged vár epedve, az emberek lelke, jöjjel édes Üdvöztőnk,

Vasárnapi mise kezdetére.

Hozzád emelem szómat, Istenem! — Tégedet vár lelkem, hogy oltalmat nyerjen, jöjj el édes Üdvözítőnk.

Aldás, dicséret és hála neked; mert igaz világunk s legfőbb boldogságunk te vagy, édes Üdvözítőnk.

A prófétáknak lelki látták — szent jelenésekben, s téged békességben vártak, édes Üdvözítőnk!

Hiszünk tebenned, égi szent követ; — út, igazság, élet vagy és áldva néped, Istennek vall, Üdvözítőnk:

Im, az áldozat, mit most bemutat — szolgád Fölségednek, jöjj el és szenteld meg, óh, imádott Üdvözítőnk!

Nyujtsd malasztodat, hogy az áldozat bánatot gerjessen bűnös sziveinkben, Óh segíts meg Üdvözítőnk!

Szent az egy Isten! három személyben! — az Atya Istennel és a Szentlélekkel, szent vagy édes Üdvözítőnk!

118.

Menj el sietséggel arkangyal Gábrriel József jegyeséhez, ékes köszöntéssel.

Isteni titkaim, immár kijelentem; mert szűz Máriában, jókedvem telt nékem.

Légy gyors szolgálatban, köszöntve Máriát

és vidd meg ő neki a megváltás titkát.

Az emberi nemzet, hogy megszabaduljon, s a régi fogságból új életre jusson.

Köszönts meg Máriát, ki malasztal teljes: mondd, az Úr van vele, mert előtte kedves.

Szentlélek Istentől, fogantatik Fia, imádandó néven, őt Jézusnak hívja.

Ő szabadítja meg Izraelnek népét, neki adom atyja, Dávid király székét.

119.

Mikor Máriához az Isten angyala, Názáret városba az égből leszálla, — kit szent imádságban Gáriel talál, ékes köszöntéssel a szent Szűzhöz szóla.

Az irgalmas Isten örök végzetének hirdetője volt ő, ki a föld népének — kegyelmet engedett, hogy mind megtérnének s új életet nyer-
vén, csak benne élnének.

Az ígért megváltó, Jézus, Isten Fia, hogy szabadságunkat a bűntől kivívja — a Szentlélek által leszállott, Mária szűz méhébe s úgy lőn lelkünk váltságdíja.

Örvendjen ég és föld; testté lett az Ige, betelt az embernek édes reménysége, — meggyőzeték a rossz lélek irigysége, üdvözlégy óh Jézus! világ üdvössége.

Dicséret, imádás az örök Atyának, váltságunkra küldött egyszülött Fiának, — Szent-

lélekkel együtt, a Szentháromságnak, az örök irgalom bő kútforrásának.

120.

Üdvözlégy szent Szűz, „teljes malaszttal!“ — így köszönté angyal a szép szűz Máriát, Krisztusnak választott anyját.

És mondá tovább: „Úr vagyon veled!“ — Ime fogansz fiat, akin fogsz örülni, menny és a föld álmélkodni.

Óh angyal! — ugymond, miként lehet ez? — mert szűz leány vagyok, férjet nem ismerek, bizonyságim ebben egek.

A Szentléleknek rád száll ereje: — mert miként a harmat reggel száll a földre, úgy lesz az ő születése.

Angyal szavának hívén a szent Szűz — magát megalázza, szolgálónak vallja! Legyen úgy, mint szavad mondja.

121.

Óh fényességes szép hajnal! kit így köszöntött az angyal: Üdvözlégy teljes malaszttal.

Dicsőséges szűz Mária! Atya Istennek leánya és Szentléleknek mátkája.

Tehozzád küldetett mennyből, Gá브리el angyal követül. Istennek rendeléséből.

Hogy fiat fogansz méhedben, Istenembert egy személyben és megmaradsz szűzességben,

Fiad az ég dicsősége, a bűnösök reménysége
s a megtérők üdvössége.

KARÁCSONYI ÉNEKEK.

122.

Az Ige megtestesült Názáretben, kit Mária
szűzen szült Betlehemben, — itt vagyon elrejtve
kenyérszinben, imádjuk mi őtet egyetemben.

Ezt a hatalmas Isten bölcsessége, mindenek
csodájára cselekedte, — mely dolgon angyalok
csodálkoznak, teremtett állatok álmélkodnak.

Ne menjünk Betlehembe, föltaláljuk jelen e
szent oltáron s magasztaljuk. — Mert ha
szívünk tiszta és ártatlan, jobban tetszik neki,
mint az arany.

Dicsőség és dicséret az Atyának, e világra
született szent Fiának — és a vigasztaló Szent
léleknek, a Szentháromságban egy Istennek.

123.

Nyugodj, Kisded, csendességben, adj helyt
édes álmoknak, most lehetsz még békességben
s nincs ideje kinoknak; — nyugtasd ki most
szent lábadat, édes gondatlansággal, hogy
erőben légy, juhodat keresvén fáradtsággal.

Nyugodj, Kisded, Heródesnek nem árt most
irigysége, nem készlet keresztvivésnek, ájulni
nehézsége; — nyugodj! de akkor ébredj fel,
ha mi elszenderedünk, hogy a te szent kegyel-

meddel boldog kimulást nyerjünk.

124.

Csordapásztorok, midőn Betlehemben, csordát őriznek, éjjel a mezőben.

Isten angyali, jövének melléjük, nagy félelemmel, telék meg ő szivők.

Örömet mondok nektek, ne féljetek, mert ma született a ti üdvösségetek.

Menjetek el csak gyorsan a városba, ott találjátok Jézust a jászolban.

Elindulának és el is jutának, szent hajlékához, az ég és föld Urának.

Nem találták őt, fényes palotában, hanem istálló szegény jászolában.

Aki az ég s föld sarkait fenntartja, nem lett más helyet, hol fejét lehajtsa.

Mindenek élte s áldása e kisdéd s ő mindenekben mily szükségét szenved.

125.

Dicsőség mennyben az Istennek! Dicsőség mennyben az Istennek. — Az angyali seregek vigan így énekelnek: dicsőség, dicsőség, Istennek!

Békesség földön az embernek! békesség földön az embernek! — kit az igaz szeretet, a kis Jézushoz vezet, békesség, békesség, embernek.

Dicsérjük a szent angyalokkal, imádjuk a hív pásztorokkal — az isteni gyermeket, ki minket úgy szeretett, dicsérjük, imádjuk és áldjuk.

Kis Jézus! ne vess meg bennünket, hallgasd meg buzgó kérésünket;—jászolodnál fogadjuk, hogy a vétket elhagyjuk; óh Jézus, ne vess meg, hallgass meg!

Dicsőség az örök Atyának és értünk született Fiának, — s mindkettő Szentlelkének, a malaszt kútfejének: **Dicsőség, dicsőség** Istennek.

126.

Kirie eleiszon. Óh Istenünk! örvendezni és háladalzt zengedezni jöttünk most.

Kriszte eleiszon. Betlehemben szült Fiadat, mert fogadjuk Megváltónkat mai nap.

Kirie eleiszon, kit szűz anyja a jászolban, ápolgatott pólyácskáiban egykoron.

Dicsőség Istennek! — Az angyalok e szavával köszöntünk mi hódolattal, Üdvhozó!

Békesség embernek! Már is üdvünk édes árját, az angyal e mondott szavát, hozád el.

Szent hitünk mi nekünk, — hogy Isten egyszülött Fia, a jászolig megalázta önmagát.

A boldog éj megérkezett, melyben Megváltónk született, ki a halált szenvedte s a bűnt magára vette. — Örömdal üdvözölje hát karácsonyēj szent óráját, karácsonyēj szent óráját.

Kis pásztorlak s jászol fölött, egy csillag fénye tündöklött, hirdetve Üdvözítőt, az égi közvetítőt. — Örömdal stb.

Szent, szent szent, örök szent, — a jászolba
leszállt Isten, a Megváltó embertestben, örök
szent!

Urfelmutatás után.

Üdvözlégys Betlehemben szült Jézus teste
s vére, kinek születése napja mennyből lőn
hirdetve. Amint hajdan a pásztorok jászol-
nál imádtak, úgy imádunk ez oltáron kenyér
színe alatt. — Édes Jézus! ki mennyekből e
földre lejtél, hogy bennünket üdvözíthess,
betlehemi istállóban szent szűztől születél.

Aldott légy tőlünk ezerszer Jézuska! igaz
pásztorka, szűz anyáddal Máriával mindenkor.

Vajjon érdemelte-e azt az ember, a bűnös
ember, hogy érette önmagadat áldozd fel.

E végtelen szeretetért imádunk, szívből
hódolunk, igaz szívet szeretetet áldozunk.

127.

Krisztus Jézus született, örvendezzünk, neki
örömeinket zengedezzünk. — Dávidnak véréből
tiszt szűz méhéből született Krisztus nekünk.

Dicsőség legyen égben az Istennek, béke
földön a jó embereknek. Zengjük angyalokkal
s a hív pásztorokkal: Dicsőség az Istennek!

Hisszük, hogy Betlehemnek jászolában, az út,
élet és örök igazság van. — Az irgalmas Isten
rejlík a kisdedben, ezt valljuk igazságban.

Imádással járulunk az oltárhoz, mint a

kegyes Jézuska jászolához; — a hiv pásztorokkal, égő buzgalommal, hű néped adományt hoz.

Zengje velünk ég és föld! Szent az Isten!
Zengje tiszta örömmel! Szent az Isten: —
Zengjük Jézuskának, kit ég s föld imádnak!
szent, szent, szent az Úr Isten!

128.

A régi törültetett, az új: Kapossyból.

Óh boldog Betlehem, áldások városa! Ott sir a védtelen, bús árvák támasza; — földiek öröme, égiek szent gyönyöre. Ne sirj, kis Jézuskám!

Még a vészfergeteg, nem zug fejed felett; ölelő szeretet dajkál, enyelg veled. — Védnek az angyalok, őrt állnak a pásztorok. Ne sirj, kis Jézuskám!

Nem Judás az, ki most csókokkal elborít; szűz Anyád az, ki most hő keblére szorít. — Ringatnak karjai, befödöznek, szárnyai. Ne sirj, kis Jézuskám!

Én is leroskadok jászoltrónod előtt, szánd meg a bánkódót, kérlek ne űzd el őt. — Bűneim bár nagyok, de irgalmad még nagyobb. Ne sirj, kis Jézuskám!

129.

Mennyből az angyal, lejött hozzátok, pásztorok, — hogy Betlehembe, sietve menvén, lássátok.

Istennek Fia, aki született jászolban, — ő leszen nektek, Üdvözítőök valóban.

Mellette vagyon, az édes anyja, Mária — barmok közt fekszik, jászolban nyugszik, szent Fia.

El is menének, köszöntésére azonnal — szép ajándékot, vivén szívükben magukkal.

A kis Jézuskát, egyenlőképen imádják, — a nagy Úr Istent, ilyen nagy jókért, mind áldják.

Visszatérének ők, hazájukba nagy vigan, ezt a nagy titkot, mindenek mondják, nagy bátran.

130.

Ne féljetek pásztorok, pásztorok, örömet hirdetek; mert ma nektek született, ki megjövendőltetett, — egy szűznek méhéből, szűzen szült véréből, megváltó Istennek. Alleluja.

Hogy ha pedig, e csodát, e csodát látni akartátok. Betlehembe menjetek és ez leszen jeletek; — fogtok ott jászolba, takarva pólyába, kisdedet találni. Alleluja.

Városon kül nem messze, nem messze van egy istállócska; barmok között ott fekszik, száraz szalmán nyugszik, mellette szűz anyja, és az ő vélt atya, József és Mária. Alleluja.

131.

Pásztorok, keljünk fel, hamar induljunk el Betlehem városába, rongyos istállócskába; — siessünk, ne késsünk, hogy még ezen éjjel ottan lehessünk, s mi Urunknak tiszteletet tehessünk.

Angyalok hirdették, Messiás születék. Itt van jele fényének, helye születésének, — pajtában

pólyában, be vagyon ő takarva, posztócskába áldott gyermek szenved már kis korában.

Jézus, a szent kisdéd, mily szükséget szenved, nincsen meleg szobája, sem ékes palotája, — szükségben, hidegben, melegíti őt a barmok párája. Óh isteni szeretetnek csodája!

132.

Pásztorok fel, éjfél van, nem illik már szunnyadni; a jó pásztor ébren van már, nyáját legelteti. — Mária jászolához fussatok, az ég szülöttének hódoljatok.

Az égen angyalsereg vonul át dicső fényben; glóriát zengve, lebeg és siet örömében. — Mária stb.

Pásztorok ne féljeteK, nagy öröm vár reátok, az Úr eljött közétek, megszűnt a régi átok. — Mária stb.

Betlehemben épp most lett Dávidnak unokája; Istenember született a világ megváltója. — Mária stb.

S im az angyalt angyalok sok ezrei környezik, a boldog égi lakók az Úr művét hirdetik. — Mária stb.

133.

Pásztorok, pásztorok örvendezve, sietnek Jézushoz Betlehembe; — köszöntést mondanak a kisdédnek, ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hív, értse meg

ezt tehát minden hű szív; a kisded Jézuskát mi is áldjuk s mint a hív pásztorok, magasztaljuk.

Üdvözlégy kis Jézus, ki mi értünk születve, váltságot hozál nekünk: — meghoztad az igaz hit világát, megnyitád szent Atyád mennyországát.

Dicsőség, imádás az Atyának, érettünk született szent Fiának, — és a vigasztaló Szent léleknek, a Szentháromságban egy Istennek.

134.

Szüz Mária e világra nekünk, szent Fiát hozá, a jászolban fekszik, ki a mennyet s földet alkotá, — mely végtelen kegyelem tőled, óh Istenem! hogy így szereted az embereket.

Az angyalok Jézus születésén, áldva zengenek, a pásztorok a mennyei fényre, hozzá sietnek; — öröme ébredének, minden teremtmények, Őtet imádják és magasztalják.

Azért mi is halandó emberek, őtet dicsérjük, dicsőséges születése napját, vigan szenteljük; — az Atya Úr Istennek, nekünk kegyelmesnek, hálákat adjunk, szívből vigadjunk.

Aki hozzánk irgalmasságából, szent Fiát küldé, hogy a bűnbe esett embereket, üdvözíténé; — megjelent a Megváltó, világszabadító, kegyes királyunk, édes Jézusunk!

135.

Az év végén.

Idők Ura, Istene! előtted térdelünk, midőn

estéje lenne az évnek, dicsérünk. — Legyen áldott szent neved, hogy ezen lefolyt évet, itt könyörgő népednek, megélni engedted.

Végtelenek ama jók, melyekkel áldottál, számtalanok a bajok, melyektől megóvtál; — ah, vedd hálás szívünket, áldozatul lelkünket; jóvóltodért meg ne vesd szív-esdeklésünket.

Nézd, szent Atyánk! előtted fiaid térdelnek, bűneinkért te tőled, bocsánatot kérnek. — Mosd meg, Jézus, véreddel, vétkeink kegyelmeddel, védjed örökségedet atyai kezeggel.

Ezután is mindegyre áraszd áldásodat, ifjura és örögre hullaszd malasztodat; — im, azt szentül fogadjuk, hogy hitünket, megtartjuk, neked élni és halni egyedül akarunk.

136.

Újesztendőre.

Óh szép Jézus! ez új esztendőben, légy hiveidben; **Oh Mária!** esedezz érettünk, édes reményünk; — hogy ez új esztendőben, minden ügyeinkben, lehessünk Jézus drága kedvében.

Óh szép Jézus! drága szent nevedért, kelj fel népedért; óh Mária Jézus erejével, tégy jót népeddel, — hogy ez új esztendőben, minden ügyeinkben, lehessünk Jézus drága kedvében.

Óh szép Jézus tartsd meg hiveidet, mint tieidet; óh Mária! — Jézusnak szent Anyja, országunk tornya, — adjad, kérünk, hogy ebben az

új esztendőben, lehessünk épek testben, lélekben.

137.

Vizkereszt napjára.

Három királyok napját, országunk egy istápját, dicsérjük énekekkel, vigadozó versekkel. Szép, jeles, szép csillag, szép napunk támadt.

Hol van zsidók királya? mert megjelent csillaga; Betlehemben találják, szép Jézust körülállják. — Szép stb.

Királyok ajándékát: aranyat, tömjént, mirhát. Vigyünk mi is Urunknak, ártatlan Jézusunknak. — Szép stb.

Kérjük a szűz Máriát, kérje az ő szent Fiát, hogy bennünket megtartsen, s az ellenség ne ártson. — Szép stb.

BÖJTI ÉNEKEK.

138.

Hamvazó szerdára.

Mi gyarló emberek, kik e földön élünk, sok nyomoruságot és fájdalmat érzünk, e világnak tengerén evezünk. — Emlékezzünk, porból lettünk és hogy ismét porrá kell majd lennünk.

Nincs nekünk e földön, sehol nyugodalmunk, nincsen maradandó bizonyos városunk, itt mindnyájan jövevények vagyunk. Emlékezzünk...

Csak egyedül mennybe igyekezzék szívünk, ott készítetett el, állandóság nekünk, munka

után mi örökös bérünk. — Emlékezzünk...

Ne bizzunk veszendő világi pompához, csalfa reményekkel teljes hiúsághoz, mely hasonló mulandó árnyékhoz. — Emlékezzünk...

Mint a forróságtól, hervadnak a rózsák, ártalmas esőtől, a gyenge violák, örömével így csal meg a világ. — Emlékezzünk...

139.

Ah félek, rettegek, Jézusom, mit tegyek? midőn a fán függni, érettem meghalni látlak téged. — Lelkemben bűnömért tusakodom, vétettem ellened, nem tagadom; de midőn így függve látlak, kifeszítve és vérbe keverve már, szégyenlem és bánom vétkem immár.

Mert elárultalak, zsidóknak adtalak, annyit rosszkodván, annyiszor kívánván sok tilalmat. — Meztelenséggel ruháztalak, ecettel, epével itattalak, feszítsd meg: mondtam, hogy bűnre indultam, s nagy képmutató valék, ellened vétettem, jóságos ég.

Tövises koronád, bűnöm volt csúf ruhád, bűnnel ostromoztam, kötöztem, kinoztam tagjaidat. — Barabásnál alább becsültelek, hívásokon kapván, üldöztelek, keresztre vittelek, ott általvertelek, én feszítettetelek fel, de mint Dismás latrot, ne felejts el.

140.

A keresztfán függőnek nézd, bűnös, kék-

jeit, az érted szenvedőnek, tekintsd gyötrelmeit!
— nincs itt tag, mely ép volna, ér, amelyből
vér nem folya; feszülnek megvont inai, számba
vétetnek csontjai; lelankad szent feje, fogy
minden ereje.

Óh, mint meg van változva, az a csodaszép-
ség, amelyre kívánczozva nézett a föld és ég;
— elborult fényessége, nincs színe, ékessége,
népétől megutáltatik, latrok közé számláltatik,
a mindenek Ura, az Isten szent Fia.

Három egész óráig függött a véres fán
utolsó cseppig, fogytig vérét ott kiontván: —
föladja végre lelkét, leteszi nagy életét, kin-
halálát megérzette a föld s a nap nem néz-
hetett, megvonta világát, így gyászolta Urát.

Nem kénytelenítettett, jó volta vitte rá;
keresztre feszítettett, mert maga akará. —
Óh kín, óh véres halál; te mily bő élet
valál; nézd ember, im, hogy szeretett, aki
érted így szenvedett, te érted halt meg Ó, ez
az Üdvözítő!

141.

A keresztfához megyek, mert máshol nem
lelhetek nyugalmat lelkennek, — ott talál-
lak, óh Szűzanya: fájdalom közt bágyadozva,
tőr veré át lelkedet.

Mely gyötrelmem volt neked, isteni szülöttedet
látni szegény jászolban, — s midőn annyi

ellenségek romlására esküvének, tör veré át lelkedet.

De midőn ezek felett láttad, mennyit szenvedett, szenvedett az ártatlan. — Láttad őt a kálvárián, két lator közt a keresztfán; kinodat ki mérje meg!

A nap elsötétedett, ennyi kint nem nézhett, borzadván s rengett a föld. — Sirt, kesergett, gyászolt minden, az egész nagy természetben, de gyötrelmed nagyobb volt.

S ezt, óh fájdalmas anya! mind értem tűrted vala, értem háládatlanért, — ki Fiadat megvettem és keresztre feszítettem, óh én kárhozat fia!

142.

Álla a keserves anya, keresztfánál siránkozva, — midőn függne szent Fia.

Kit lelkének bánatában és siralmas fájdalomában — hegyes tör általjára.

Oh mily nagy volt rettegése, aggodalma s epedése — mily gyötrelmet szenvedte!

Sirt és szive vérzett, látván, hogy nagy kinban a keresztfán — függ isteni gyermeke.

Ki az, ki meg nem indul Krisztus anyján s könnye nem hull? — látván őt keseregni!

Ki az, akit bú nem érne, egy anyát, ha így szemlélné? — magzatával vérezni.

Nemzetének bűne végett, látta magát a

szentséget, ostorral mint szaggatták.

Fiát látta elhagyatva s midőn már lelkét kiadta, hogy oldalát megnyiták.

Szeretetnek szent forrása, óh Szűz! lelked bánkódása — add, lelkemé is legyen.

Add, hogy szívem érte égjen, szent Fiadnak gyötrelmében — lelkem mindig részt vegyen.

143.

A szenvedés óráján, éj volt a föld határán, vérzett olajfák halmán, lélek, te érted az Ur! — Óh és ki tudja, hogy te gondolsz-e néha Reá!

Miként volt összetépve, véres sebekkel telve; az angyaloknak nyelve, sirva zokogja neked. — Óh és ki tudja stb.

Tövisből koronája, nádszála s gúnyruhája csúfolást von reája s mindezt érted eltűrte. — Óh és ki tudja stb.

Nehéz kereszttel vállán, lépdél a véres pályán és szerezz ennek árán, égi szent kegyelmeket. — Óh és ki tudja stb.

144.

Az Atyának egy Fia, Istenember értünk — éjjel elfogattaték édes Üdvözítőnk.

Kedves tanítványai elhagyák s azonnal — rárohantak a zsidók, karddal és botokkal.

Hurcolák Pilátushoz. Öt hat óra tájban — s vádolák hamis tanuk, mint gonoszt szavában.

Megkötözve áll a ott, csapdossák orcáját,
rútul összeköpdösék, az egek világát.

Kilenckor kiált a nép: fel, feszítsd fel őtet!
— s gúnyolódva rá, biborpalástot terített.

Szörnyű töviskoronát, tettek szent fejére, —
s vállán keresztjét vivé, büntetés helyére.

És tizenkét óra volt, hogy magas keresztfán
— függte két lator között, az ártatlan Bárány.

145.

Bágyad sérelmétől mártírok asszonya, olvad
szerelmétől, szüzek királynéja. Óh jaj, ha látrá-
tok, hivek, megszánátok, szűz szent Anyátokat.

Szelid galambformán, zokog édes Fián, hogy
keresztoltárán, látja végső órán. Óh jaj stb.

Óh kesergő Anya! szűzesség virága! által
veré szived, Fiad nehéz kinja. Óh jaj stb.

Sok kinban elmerült, fájdalmas Jézusom;
ne hagyj szent Anyádat, szenvedő Krisztusom;
Óh jaj stb.

Ah, keresztény lélek, a te válságodért, Anya
szent Fiával, tűr, szenved éltedért. Óh jaj stb.

146.

Buzgó szívvél ünnepeljük Krisztus szenvedé-
seit, s miket értünk a keresztnak, szent
oltárán végbe vitt — Óh Megváltónk nagy
kegyelme, mely ránk bűnös emberekre, szent
vérével áradott.

Óh nagy Isten! az ég és föld felmagasztal

Tégedet s minden, ami él azokban, áldja nagy fölségedet, — de váltságunk keresztfája, legfényesebb bizonyosága, irgalmas Fölségednek.

Óh irgalmas Üdvözítőnk! hisszük tanításoadat, melynek megtartása nekünk, örök boldogságot ad; hisszük, mert a szent keresztfá s drága véred bizonyítja, hogy Istensigazság vagy.

Megujtjuk az oltáron, most a nagy áldozatot, melyet Jézus a keresztfán Atyjának bemutatót, — hogy vérenek szent harmatja, lelkeinknek visszaadja, az elveszett kegyelmet.

Zengje szivünk, zengje nyelvünk, szent vagy édes Jézusunk! mert te lettél a keresztfán a mi lelki orvosunk. — Adj kegyelmet, hogy megtérjünk, kik szent véred által élünk, testben lelki életet.

147.

Bús fájdalom szivemet, szorongatja lelke-met, érted édes Istenem! — Szemeim könnyhullatásai, áradnak az ő folyásai, jaj nekem, mert vétettem!

Nem titkolom vétke-met, megvallom esete-met szined előtt, Istenem! — hogy haragot indítottam, Istenséged megbántottam. Jaj én sok bűneimnek!

Kálvária hegyére vitettelek keresztre, óh kegyes Üdvözítőnk! — ahol felfeszítettelek, keresztfához szegeztelek. Jaj bűnöm gonoszsága!

Bünöm volt te gyilkosod, rossz életem ki-
nozott, én megváltó Krisztusom! — mikor
hivságokon kaptam, akkor Jézust elárultam.
— Jaj nekem, nagy bünösnek!

148.

Bünbánóknak menedéke! kegyes trónod-
hoz jövünk, — ah, mert máshol nincs üdv s
béke, Jézus irgalmazz nekünk!

Szenvedésed drága árán, váltottad meg
életünk, — óh ne hagyj el minket árván,
Jézus kegyelmezz nekünk.

Hisszük, Uram mindazt, amit üdvünk végett
hinni kell, amit szentegyházunk tanít, ebben
élnünk s halnunk kell.

A kenyért s bort áldozatul ajánlván, Uram
neked! — kérünk, add meg bő jutalmul a
megtérési kegyet.

Jézus szenvedése által, mit ez áldozat jelent,
— add, hogy küzdvén a halállal, nyerjünk
babért égbe fent.

Szent vagy Uram! örökké szent, mi meg-
váltó Istenünk! — mit a szentek zengenek
ott fent, add nekünk is zengenünk.

149.

Bünös lélek! sirj óh kérlek, Uradnak nagy
kinján, mert ártatlan, mint egy bárány, szen-
ved a keresztfán.

Tekints, kérlek, szentsebére az Istenembernek,

melyet szenved, hogy lelkedet adja Teremtődnek.

Siránkozik bűneinkért és úgy mosogatja vétkeinknek undokságát, s vérrel tisztogatja

Bűneinkért ostorozzák az ártatlan Bárányt — tövisekkel koronázzák, kinozzák egyaránt

Arcul verik bűneinkért, pökdösik orcáját — irgalmatlanul csúfolják, szaggatják szent haját.

Kegyes Jézust, mint egy bárányt, utcákon hurcolják. — Kaifástól Pilátushoz kötözve hordozzák.

150.

Jaj, ha kinját tekintem a fán függőnek. vérrel folyó patakít öt mély sebének, meghasad érte én szívem, siránkozik bűnös lelkem, édes Jézusom! — mert legfőbb oka kinodnak, én vagyok szent haláloznak, kegyes Megváltóm!

Piros véreddel festéd gyászkeresztedet, hogy pokoltól megmentsed bűnös lelkemet, értem szenvedtél kint s halált, viseltél töviskoronát. édes Jézusom! — Szent oldaladat megnyitád, véreddel bűnöm lemosád, én szabadítóm!

Bűneimet megvallom neked, Jézusom! Haláloz által lettél lelki orvosom! azért buzgón verem mellem, siránkozik bűnös lelkem annyi vétkeken! — Tekintsd szűzanyád érdemét, értünk tett könyörgéseit s irgalmazz nekem.

Leborulokelőtted, szent Magdolnával, áztatom

lábaidat könnyek árjával, tőled kérek szent kegyelmet, hogy elkerüljem a vétket, Jézus, hallgass meg! — Igérem jobbulásomat, tekintsd könnyhullatásomat s bűnöm bocsásd meg.

Imádom keresztfádon holt szent testedet és százezerszer áldom, drága véredet, szent testednek öt mély sebe, szűz anyád hét hegyes tűre, engem segéljen, — életemnek végóráján és a nagy ítélet napján mennybe vezessen.

151.

Keresztények sirjatok, mélyen szomorkodjatok; — keseregjen minden szív, aki Jézushoz hív.

Nincsen abban irgalom, hozzád buzgó fájdalom, — aki téged meg nem szán, óh Jézus a keresztfán.

Szent testednek sebeit, vérrel folyó kékjeit — aki látja és nem sir, élő hittel az nem bír.

A kősziklák repednek, nap és hold sötétednek, — minden állat megindul, csak a bűnös nem búsul.

Szállj szivedbe, sirasd meg vétkeidet fentold meg; — hogy az Isten Fia volt, aki érted így megholt.

Jézus ne nézd vétkeimet, hanem a szeretet; — hogy szenvedtél érettem, ki ellened vétettem.

Ne engedd, hogy káromra, örökkárhozatomra, legyen kinszenvedésed, értem ontottszent véred.

152.

Kesergve jönek, óh Atyánk! elődbe hiveid, hogy ünnepeljük szt. Fiad kinszenvedéseit; ki bennünket megváltván, meghalt a keresztfán. Tekintsd kegyesen, bánkódó szívünk keserveit.

Dicső, szép zászló a kereszt, nagy győzelem jele, melyen meghalván Jézusunk, a poklokon nyere.— Óh dicsőség Királya, dicsérünk imádva. Üdvözlégy örök irgalom és jóság Istene.

Te véreddel pecsételéd meg azon szent ígét, mellyel, óh Jézus, az örök életet hirdetéd. — Igazságnak oszlopa lett a szt. keresztfá, mely a kétség örvényitől minket megmentve véd.

A kálvárián végbevitt véres nagy áldozat, oltárunkon megújul most kenyér- s borszinalatt, — Jézus drága szent vére, lelkünknek üdvére, ez áldozatban áradoz, mit szolgád bemutat.

Örülve zeng az égi kar: szent, szent, szent, vagy Uram; bűnbánva zengje a bűnös! szent, szent, szent vagy Uram! — Szavunkat lelkesítse, Jézus szenvedése. Imádvazengjük örökön, szent, szent, szent vagy Uram!

153.

Mely keservesen siratja Mária Fiát, a midőn halálra menni, látja magzatát; csordul könnye Máriának, hasad szive Szűzanyának, nagy bánatjában; — nincsen enyhe bús szívének, nyugodalma nincs lelkének, nagy fájdalemében.

Látván összeroncsolt testtel hegy fele menni, terhes keresztjét hordozva, térdére esni. E szent Bárányt ütik, verik, Isten Fiát mint megveik, anyja elájul, — Jézus száját még nem nyitja, csak áldott fejét fordítja, midőn földre hull.

Szent sebeibe ragadott véres öltönye, kegyetlenül levonatván, ujul sérelme. S ily kinok közt már a hegyre, felért a halálos helyre s fára fektetett; — itt durva szegek hoztattak, keze lába kivonattak, megfeszítettet.

Kiterjesztéd óh Jézusom! értem karjaid, elkültek mézzel folyó, kegyes ajkaid, bűnös lelkemet ölelni, ajkaid hév csókra nyilni, miként sietnek, — Óh szeretetnek Istene! kitől van éltem mindene, jaj, hová legyek!

154.

Óh szent kereszt áldott fája, drága a te gyümölcsöd; — Isten-ember, Úr Krisztus, Úr Krisztus, rajtad függ értünk Jézus!

Te vagy váltságunk zászlója, üdvösségünk záloga, — rajtad a kin és halál és halál örök életünkre szolgál.

Fán kezdődött kárhozatunk, fán végződött váltságunk, — egyik halált okozott, okozott, a másik éltet hozott.

Óh felséges királyi szék, mit nem arany ékesít: — de a szentek szentének, szentének, árja drága vérének.

E vér mossa le vétünkét, e vér Istent engesztel, — gyógyít lelki sebeket, sebeket s megnyitja az egeket.

155.

Óh szerencsés bűnös ember! neked támad életed, Jézus Krisztus meghal érted, óh végtelen szeretet! — Üdvözítőd lett tenéked az életben hű vezéred, áldozat lőn éretted.

Ime, mily szörnyű koszorú, áldott fejét szurdálja, szentséges testét, iszonyu nagy fájdalom szaggatja: — keze, lába s minden ere gyötrellemmel s kinnal tele, mindenét kin faggatja.

Tövis közt e liliomot, bűnös ember szeresed, az Atya Isten Fiáért változtasd meg életed. — Óh ne bántsod őt vétkeiddel, erkölcs-telen életeddel, mert ő a te Istened.

156.

Szent kereszted lábaihoz tesszük szenvedésünket, — óh Jézus, mert csak tőled várjuk enyhülésünket.

Várva várnak, szent kebledre, kiterjesztett karjaid, — hogy ott kipihenhessük éltünk fáradalmait.

Hol keressünk vigasztalást? Az ember csak keserít — s fölszakgatja szívünknek sok fájdalmas sebeit.

Ki ad nekünk menedéket! A világ nem könyörül; magától a szenvedőt eltaszítván, még örül.

Óh szenvedő Jézus Krisztus! Csak te adsz vigasztalást, — drága véred hullása, szerez igaz gyógyulást.

Oldaladnak szent sebében biztos oltalmat lelünk; — azért mi élve-halva, Jézus, csak hozzád megyünk.

157.

Szeretlél engemet, szeretlek Tégedet, én Jézusom! — Te megváltál, értem haltál, kinokat szenvedtél, keresztfán függöttél, én Jézusom!

Ha pokol nem volna s mennyország elmulna, én Jézusom: — szeretnélek, kedvelnélek, mert te csak egyedül jó vagy, mindenestül, én Jézusom!

Óh mely igen bánom és szívemből szánom, én Jézusom, — hogy Te neked, Te ellened oly sokszor vétettem, gonoszt cselekedtem, én Jézusom!

Ah kérlek, engedd meg, vétkeim bocsásd meg; én Jézusom! — Eltökélem és felteszem, hogy soha nem vétek, téged meg nem sértlek, én Jézusom.

158.

Virágvasárnapi körmenetkor.

Megváltó királyunk, elébe menjünk, méltó tiszteletet Urunknak tegyünk. — Hozsannát kiáltson neki minden hív, dicsérettel áldást nyelv mondjon és szív.

Igy tisztelé Jézust a zsidó nemzet, a jeruzsálemi szent gyülekezet. — Kiméne elébe pálmaágakkal, zengő énekszóval és virágokkal.

Hogy Jeruzsálemhez már közelgetett és fényes pompával bevezettetett, — ruháját a népesség földre teríté s utját zöld ágakkal felékesíté.

A sziv örömével így kiáltának; hozsanna! hozsanna! Dávid fiának! — Aldott, aki az Úr szent nevében jön, áldják őt mindenek most és örökkön.

Köszöntünk tégedet, Isten Báránya! Ki e világnak jössz megváltására, — dicsőség, dicséret, imádás legyen égen s földön neked örökkön. Amen.

159.

Virágvasárnapi misére.

„Aldozattal járul hozzád” szerint.

Óh dicsőség szent királya! hozsannával köszöntünk. S a buzgóság szép ágával jó elődbe örömünk, — Óh fogadj kegyesen minket, mint egykoron hiveidet. Áldj meg, Jézus, kik nevedben imádásodra jöttünk.

Hisszük, valljuk és imádjuk benned a dicső királyt, ki pokollal és halállal váltságunkért szembeszállt. — Áldjuk benned megváltónkat, imádjuk szabadítónkat, Jézus Krisztus! óh ne hagyd el, ki hittel hozzád kiált.

Pálmaággal s szivhálával jött hozzád a hiv

sereg; most hiv néped imádással s áldozattal közeleg. — A kenyér s bor áldozatja, buzgó hálánkat mutatja. Kegyes Jézus engedd, hogy, az tetszésedet nyerje meg.

Zengjünk a szív örömével hozsanna! szent vagy, Uram! — Izrael hiv seregével: hozsanna! szent vagy, Uram! — Aldott ki az Úr nevében jó ide és méltóképen, Jézus Krisztus! így zeng neked; hozsanna! Szent vagy Uram.

160.

Nagypénteken keresztcsókoláskor.

Én nemzetem! zsidó népem! te ellened mit vétettem? hogy tőled halált szenvedtem, felelj meg, immár énnekem.

Én tégedet Egyiptomból kihoztalak, nagy rabságból; te engem kedves hazámból kivertél, a szent városból.

Egyiptomból kimentedben, nyilást tettem a tengerben; te mellemet megnyitottad; lándzsával vérem ontottad.

A pusztában itattalak és mannával tápláltalak; engem epével itattál, mérges ecettel kínáltál.

Akarlak üdvözíteni, bűnödöt megbocsátani, fiamnak is befogadni, csak nekéssél hozzám térni.

161.

Királyi zászlók lobognak, fénylik titka keresztfának — min az élet megöletett s halálával nyert életet.

Vérrel s vízzel folyt oldala, mit megsebesített vala — bűneink éles dárdája s úgy mosogat annak árja.

Im, betelt, amit hirdete, Dávid királynak éneke, — melyet jövendölt, így szólván: uralkodjék Isten a fán!

Aldott fa! mely e nagy király szent vérében ragyoghatál; — jeles gyökér, hogy törzsöke, ily szent tagokhoz érhető.

Boldog fa! lelkünk zálogát, mely karjaidra felfogád — s minket kimentve, megtöréd lelkünk halálos ellenét.

Uh szent kereszt! reménységünk, üdvözlégy mi békességünk! — nyerj a hiveknek malasztot, bűnösöknek bocsánatot.

Téged áldunk, legfőbb Jóság! élő kútfő, szent Háromság; — add meg a kereszt jutalmát; ki megadtad diadalmát.

162. *A keresztfához megyek szerint.*

Nyugodjál már virágom, gyászba borult csillagom, ki voltál vigaszságom. Árván maradt édes anyád, aki gondot visel reád. — Jaj, jaj, kedves magzatom.

Ki leszen már gyámolóm, ki lesz megvigasztalóm? Jézus, fényes csillagom. Benned bízott az én lelkem, te voltál minden örömöm — Jaj stb.

Óh mily véres a tested, mellyel a földet

fested, Jézus, fényes csillagom. Jaj, hogy nézem szent fejedet, behunyott szép szemeidet. — Jaj, jaj, kedves magzatom.

Elhagytak tanítványid, minden kedves barátid. Jézus, fényes csillagom. Jaj de gyámoltalan lettem, mily árvaságra kerültem. — Jaj stb.

Óh te kegyetlen halál! mely szörnyűkép megfosztál, Jézus, szép csillagomtól. Kihez hajtsam már fejemet, bánattal teljes szívemet. — Jaj stb.

Óh én szelid galambom, gyászba borult csillagom, óh Jézus, vigasztásom. Oh bár veled meghalhatnék, egy koporsóba szállhatnék. — Jaj stb.

HUSVÉTI ÉNEKEK.

163.

Alleluja! örvendezzünk! Krisztus Jézus feltámadt és ránk az ő sirjából, győzedelmi fény árad. — Áldozzunk hát oltáránál, mint dicsőült sirjánál. Alleluja! örvendezzünk, Krisztus Jézus feltámadt.

Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget, ki feltámadván, meghozta a lelki békességet. — Miután szent vére árán, megmentett keresztfáján. Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget.

Alleluja! szent hit fénye, ragyog Jézus sirjából, ha követjük, üdvösségre támadunk a halálból. — Az igazság s irgalomnak igéi nála

vannak. Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából.

Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz, mint az Isten Bárányának égi szent asztalához, — tudva, hogy e szent áldozat a méltóknak üdvöt ad. Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz.

Alleluja! Szent az Isten; őt imádja ég és föld. Mert dicső feltámadása, örömmel mindent betölt, — Dicsőségének szent fénye, jövő életünk reménye. Alleluja, szent az Isten! őt imádja! ég és föld.

164.

„Bemegyek szent templomodba” szerint.

Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott, lelkünk régi ellensége, általa megrontatott. — Ujra él a váltság fáján értünk megölt szelid Bárány. Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott.

Alleluja! Alleluja! Dicsőség az Istennek, ki mint ember, feltámadván, üdve lett az embernek. Óh dicsőség szent királya! lelkünk téged áld imádva. Alleluja! Alleluja! Dicsőség az Istennek.

Alleluja! Alleluja! Jézus hiv üdvösségre; egyenes út és hű vezér, égből hozott igéje. — Az ő szent feltámadása, ennek erős bizonyossága. Alleluja! Alleluja! Jézus hi üdvösségre.

Alleluja! Alleluja! Istennek örök hála, áldozatát megujítja, itt az Isten Báránya. — Ő

emlékül magát hagyta nekünk, üdvös áldozatra. Alleluja! Alleluja! Istennek örök hála.

Alleluja! Alleluja! Szent vagy fölséges Isten. Minden lélek magasztaljon téged a földön s égen. — Óh bár angyal tisztasággal mondanók s hev buzgósággal: Alleluja! Alleluja! Szent vagy fölséges Isten!

165.

Feltámadt Krisztus e napon! — Alleluja! hála legyen, az Istennek. — Hogy az ember vigadozzon. — Szörnyű halált ki szenvedett. —

Váltván bűnös embereket. — **Szent** asszonyok koporsóhoz. — **Visznek** kenetet Krisztushoz. — **Fényes** angyalt ők látának. — **Vig** örömet is hallának. — **Félemllett** asszonyemberek! — **Galileába** menjetek. — **Tanitványoknak** hirdetve: — **Urunk**, hogy él dicsőségben. — **Megjelenék** szent anyjának. — **És** kesergő Magdolnának. — **Tovább** megjelent Péternek. — **S** több apostol hiveinek. — **E** husvétí vig örömben. — **Dicsérjük** Istent lelkünkben. — **Dicsőség** Szentháromságnak! — **Adjunk** halát mi Urunknak.

166.

Hála legyen az Istennek, ki üdvöt ad az embernek. — Alleluja vigadjunk, Istennek halát adjunk.

Krisztus a sirból fölkele, égnek földnek örö-

mére. — Alleluja stb.

Juda dicső oroszlánja, a pokollal szembe szálla. — Alleluja stb.

Megnyeré a győzedelmet, hogy kimentsen minden lelket. — Alleluja stb.

Zászló lett a szent keresztfa, melyen a harcot kivivta. — Alleluja stb.

Zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betöltött. — Alleluja stb.

Zengjük a szent asszonyokkal és a hű tanítványokkal: — Alleluja stb.

167.

Üdvözítők feltámadott, szenteljük vigan e napot, — zengedezzük: Alleluja, alleluja, alleluja.

A Messiás feltámadott s mi felőle megiratott, — az mind hiven valósula: Alleluja stb.

Reménységünk feltámadott s nekünk bizonyosságot adott — hogy ő a kegyelem kutja: Alleluja stb.

Vigasztalónk feltámadott s megnyihité a bánatot — mely az ember szívét dulja: Alleluja stb.

Örömnepünk feltámadott s ránk oly szép hajnal virradott, — melyre ég s föld megvidula: Alleluja stb.

168.

Áldozócsütörtökre.

„Üdvözítők feltámadott” szerint.

A Krisztus égbe fölmene, a mennyei dicső-

ségbe, — láttokra apostoloknak, kiknek angyalok szólottak.

Férfiak! mit csodálkoztok? S égbe nézvén, álmélkodtok? — Ez, amint mostan fölméne, úgy jó majd el ítéletre.

Fogva vivé a fogságot, adván nekik boldogságot: — mi nekünk is utat szerze, testben menvén föl egekbe.

Már az Úrban örvendjétek, ti Galileabeliek! — Ezen mi is örvendezzünk és Istennek énekeljünk.

Dicsőség legyen Atyának, az ő égbe ment Fiának, — s vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

PÜNKÖSDI ÉNEKEK.

169.

Nagy az Úr Isten, nagy az ő jósága; mert ma Szentlelke hiveire szálla. — Zengje hát minden lélek a malaszt kutfejének; im, egybegyülve itten áldunk, Szentlélek Isten!

Keresztéséged által a szent kegyelmed, az üdvözítő társaságba felvett. — Oh ezért hála néked, dicsőség és dicséret. Szentegyházad keblében tarts meg Szentlélek Isten!

Az üdvözítő hitnek szent világa, magas kegyelmed, legfőbb adománya. Adj erőt és hitünkért áldozunk életet s vért; malasztod lelkesít-

sen minket Szentlélek Isten!

Megszenteléd ma, kik a szent keresztenek megváltónk által, követői lettek; — im amit felajánlunk, ő legyen adományunk, a bor-, a kenyérszínében, neked Szentlélek Isten!

Zengjen szavunkban, zengjen sziveinkben: Szent, örökké szent, szent a nagy Úr Isten! — A világ alkotója, az ember megváltója! Imádva zengje minden: szent a Szentlélek Isten!

170.

Jöjj el Szentlélek Isten, ereszd reánk teljesen — mennyből fényességedet!

Jöjj el árvák gyámola, **jöjj el** szívünk orvosa! — oszd ki égi kincsedet.

Oh kegyes vigasztalónk! testi lelki táplálónk! — érezzük bőségedet.

Fáradtságban nyugalmunk, **hévben** hűvös árnyékunk, — **sírásunkban** örömünk.

Oh dicső nap! **hiveid** szive minden részeit világosítsd, légy velünk.

Nincsen Istenen kívül, **semmi jó ember** körül, — mert vétkezve vétkezünk.

Bűnünk szennyét tisztogasd, **szárazságunk** áztogasd, — **gyógyítsd** a sebhedteket.

Hajtsd meg keménységünket, **hevítsd** hidegségünket, **téritsd** a tévedteket.

V. Emitte spiritum . . . stb.

R. Et renovabis faciem terre. (Alleluja.)

171.

Szentháromság vasárnapjára.

Szentháromságnak az én életemet, felajánlottam testemet s lelkemet. — Őt fogom dicsérni és dicsőíteni: áldassál Szentháromság, örökké egy valóság.

Dicsőség legyen az örök Atyának, a nagy mindenség hatalmas urának; — mind földön, mind mennyben őt imádja minden: áldassál stb.

Aldás, dicséret, a Fiu Istennek, ki váltsága lőn a bűnös embernek. — Kiáltjuk hálával s igaz bűnbánással: áldassál stb.

Most magasztaljuk s áldjuk a Szentlelket, kérve, hogy öntsön szivünkbe kegyelmet — s ezen igaz hitben maradjunk végiglen: áldassál stb.

Óh egy természetben, három személyben egy örök jó, Isten; végy szent kegyelmedbe; — döghalált éhséggel, hadakozást vedd el: áldassál stb.

ALKALMI ÉNEKEK.

172.

Pápai hymnus.

Hol szent Péter, sirba téve és Rómának dobog szive, ezrek ajkán, ezer nyelven hő ima zeng édesdeden: — tartsd meg Isten, szent Atyánkat, Krisztusnak helytartóját.

Arány földél, márvány falak s a Vatikán
visszhangzanak s a hét halom tág körében
megharsanva körülroppen: — tartsd meg stb.

Uj erőre kap e szózat s bejárja a szent
sikokat, zugva vonul hegyen, halmon, áttör
zajgó hullámokon: — tartsd meg stb.

A forró dél, rideg észak, ez imában egyesül
csak s kivált honunk édes nyelvén, zeng iga-
zán, zeng őszintén: — tartsd meg stb.

173.

Szent Anna asszonyról.

„Dicsértessél óh Mária“ szerint.

Krisztus Jézus nagyanyjának, dicsőséges
szent Annának, zengjen buzgó éneket szívünk-
ből a szeretet. — Kérünk te szent magzatodért,
és kit ő szült, Megváltónkért. Szent Anna!
Szent Anna! Krisztus Jézus nagyanyja, légy
hiveid oltalma.

Te vagy azon áldott szent föld, melyből a
legszebb virág nőtt, a szüzesség lilioma,
Üdvöztőnk szent Anyja. — Kérünk stb.

Te szülted és te neveltet, akitől az Ige tes-
tet vett a földön magára, lelkünk megváltá-
sára. — Kérünk stb.

Mely nagy a te méltóságod, hogy az Isten
igy megáldott, hogy ennyire szeretett s föl-
magasztalt tégedet. — Kérünk stb.

S ha végóránk elközelget, légy halálos

ágyunk mellett, hogy isteni unokád adjon
égi koronát. — Kérünk stb.

174.

Szent Istvánhoz.

Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga?
— ki voltál valaha, országunk istápja.

Hol vagy István király? téged magyar ki-
ván, — gyászos öltözetben, te előtted sirván.

Rólad emlékezvén, csordulnak könnyei, —
búval harmatoznak, szomoru mezei.

Lankadnak szüntelen, vitézlő karjai, — nem
szűnnek iszonyu sirástól szemei.

Virágos kert vala, híres Pannónia, — mely
kertet öntöze hiven Szűz Mária.

Katholikus hitnek, bő volt szép virága, —
behomályosodott örvendetes napja.

Előtted könyörgünk, bús magyar fiad, —
hozzád fohászkodunk, árva maradékid.

Tekints István király, szomoru hazádra, —
fordítsd szemeidet, régi országodra.

Reménységünk vagyon benned s Máriában,
— mint magyar hazánknak, hiv királynéjában.

Még éltedben minket ennek ajánlottál — és
szent koronával együtt feláldoztál.

175.

Nepomuki szent Jánosról.

„Mennyben díszeskedő” szerint.

Mennyekből adatott csodatevő szent, kihez

még valaki buzgósággal ment, minden inségében, végső veszélyében, oltalmat lelt. — Martirok virága, papirend rózsája, Nepomuk csillaga, fényes napja.

Te vizen járóknak vezérlője vagy, pártfogásod miatt, neved igen nagy. Örvényekre jutni, habtól boríttatni, minket ne hagyj. — Oltalmazz meg épen: kik tisztelünk itten, minden veszélyünkben, az életben.

Tíz esztendő s kisded leányzócskához, ki hidról leesett forgó malomhoz, vízbe leszáloltál, kit meg is tartottál, mivel ahhoz, — mely hidon volt képed, ájtatosságot tett, azért segítetted s pártul vetted.

Nincs száma, kiknek te segítségükre, vizen veszélyekben segedelmükre voltál és most is vagy, mivel, oltalmad nagy, örömünkre, — ki tisztelőidet s hiv becsülőidet megtartod életükben s jó hírükben.

Mivel szent gyónásért, vízbe ölettél, vizen s fondor nyelven hatalmat vettél, mennyei sok jókkal, szüntelen csodákkal, fényeskedtél. — Minket amig élünk, azon esedezünk, tarts pártfogásodban s oltalmadban.

176.

Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények, Nepomucénusz szent Jánost, igaz jó hivek, Istennek hiv szolgáját. — Krisztus kedves már-

tirját, ki érette megvetette a szörnyű halált.

Te vagy Prága városának hajnalcsillaga. **Te** vagy gyöngye, drága kincse, szép koronája, — nemzeded ékessége, Csehország fényessége, az egész világnak pedig gyönyörűsége.

Dicsőség legyen Istennek, Atya, Fiúnak, Szentlélekkel egyetemben mind a háromnak. — Minekünk irgalmazzon, bűntől megoltalmazzon, sok érdeme szent Jánosnak, jókat okozzon.

177.

Szent József ünnepén.

Szent József! a buzgó kebel nagy örömapot ünnepel, — áldván Istent, ki tégedet oly fényesen kitüntetett.

Szentséged nagy jutalma lett, hogy a menyeyei szeretet, — Téged rendelt ezek közül, Isten anyjának jegyesül.

Te karjaidon hordozád, váltságunk drága zálogát. — **Te** ringatád a kisededet, ki a világnak üdve lett.

Te őrzötted, látván a vészt, a földre szállt Gondviselést — s viszont ő lett s a Szűz Anya, halálórád őrangyala.

Kérjük hát pártfogásodat, hogy Jézus, ki halálodat — megszentelé, legyen velünk, akkor boldog halált nyerünk.

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának — s vigasztaló Szentléleknek, Három-

ságban egy Istennek.

178.

Szent Alajosról.

„Egekbe vitetett ártatlan virág” szerint.

Mennyben diszeskedő szép liliomszál, ki tégedet szülő föld, éke voltál! — Méltó, kit a szüzek buzgón kövessenek, Szent Alajos! óh nyujtsd felénk kezed, mely biztosan vezet, élünknek utain s vizályain.

Tested mit üldözéd, mi célra verted? ki annak ösztönét, úgy sem követted, — példát adál nekünk, hogy ily bosszut vegyünk vétkeinken: rózsát, miként tövis, úgy lelkeinket is, őrizze testi kin, bűn ingerén.

Ártatlan életedet, mért nem követtem? megbánni vétkeimet, miért nem siettem? — Oh kérd az ég Urát, hogy életed nyomát, el ne hagyjam: bűnt, már ha tettem is, mossák le szenvedés és sűrű könnyeim, bélszenyeim.

Vétkes szokásaim már elhagyandom, csalóka vágyaim igába hajtom, — korom veszélyeit, sikos ösvényeit, nem felejttem! csak jóra szentelem jövőben életem, legyen e szándékom, védangyalom.

179.

Bármely védszentről.

„Oh Isten sz. fölségedet” felajánlási versére.

Dicsérje minden hűszívközségünk védszent-

jét: *(boromei szent Károlyt, vagy: dicső szent László királyt)* Istennek kegyeltjét. — Légy áldott ez egekben, szentek közt a mennyekben Kérd Istent, hogy népednek, adjon bő kegyelmet.

180.

Földindulás eltávolításáért.

„Dicsértessél óh Mária“ szerint.

Óh Jézus, tartsd meg népedet, magunkkal szent helyeidet, ahol téged dicsérjünk és vég nélkül tiszteljünk; — földindulástól megmentvén, Megváltónk s megtartónk lévén, irgalmazz, irgalmazz, irgalmazz és kegyelmezz, romlásunktól védelmezz.

Népednek ne nézd vétkei, hanem szent tested sebeit, vérednek szent cseppjeit, vasszegeknek helyeit; — földindulástól stb.

Te érdemed bűneinknél nagyobb mi feslettségünknel; s így néped, mint romlásra, méltóbb irgalmasságra; — földindulástól stb.

Téged nemcsak holtak áldanak, s kik a más világon vannak, hanem kik ez életben, biznak segedelmében; — földindulástól stb.

Szívünkől bánjuk vétkünket; kezünkkel verjük mellünket, hogy téged, főbb kincsünket, elhagytunk Istenünket; — földindulástól stb.

181.

Bizalom Istenben.

Menny, föld, tűz, víz, levegő, ég, gyöngy,

arany és minden kincs! Mit fárasztjátok elmémet? Nyugodalmam addig nincs, míg fel nem talállak téged, én Uram, én Istenem! — Benned nyugszik meg lelkem, Istenem és mindenem! Istenem és mindenem!

Jó hirnév, szives barátság, magas rang és tisztesség, s amit csak a test kívánhat: bőség, öröm, egészség; szívem meg nem elégíti semmi más gyönyörűség. — Benned stb.

Amit itt hallok és tudok, kivüled óh Isten-ség, mindaz háborgó lelkemnek, csak gyötrelem és inség; ami jó van e világon, nélküled az semmiség. — Benned stb.

Akármit hányjam elmémet, bár akármit gondoljak, akárkihez folyamodjam, vagy mint a madár szálljak! nincs mód, hogy másban szívemnek nyugodalmat találjak. — Benned stb.

182.

Ur Jézus, el ne hagyj, mert Udvözítőnk vagy, mert Udvözítőnk vagy; Ur Jézus el ne hagyj.

HALOTTI ÉNEKEK.

183.

Adj irgalmat, adj nyugalmat, óh Atyánk a lelkeknek, akikért ez áldozattal, hiveid esedeznek. — Adjon nekik enyhületet végtelen szereteted. Adj irgalmat, adj nyugalmat minden megholt hivednek.

A szerető tanítványnak, szent Jánosnak mondatott; ird föl: boldog mindörökké, az Úrban elhunyt halott. — Engedd Uram, hogy halottunk, kiért most imádkozzunk, szinte hallja ezen égi vigasztaló szózatot.

Jézus, ki egész világért feláldoztad magadat, legyen kedves Te előtted ezen tiszta áldozat! — Adjon enyhét, szabadulást és örök boldogulást még szenvedő lelkeknek, kik várják irgalmadat.

Zengjük áldva: szent az Isten, élők s holtak Istene? A kegyelem s irgalomnak mérhetetlen tengere. — Az ő szent kezében vagyunk, neki élünk és halunk, Szent az Isten! Szent az Isten! élők s holtak Istene.

184.

Aldozatot hoz neked a testvéri szeretet, — óh Isten, hogy irgalommal nézd a megholt hiveket. Elküldvén angyalodat, szüntesd meg nagy kinjokat.

Óh Jézus, ki könnyeket hullattál Lázár felett — s kit feltámasztott a sírból isteni szereteted. Szánd meg, kikért tégedet most kérünk, a lelkeket.

A szentséges áldozat, mit most szolgád bemutat, — engesztelje meg, óh Isten, örök igazságodat. Add, hogy üdvöt nyerjenek, kik benned reménylenek.

Szent vagy édes Istenünk! engedd buzgón

zengenünk, — egyesüljön az ég és föld hálájával énekünk. Zengjék: szent vagy Istenünk, az elhunytak is velünk.

185.

Urfelmutatás után.

Óh égből szállott kenyér, óh ártatlan drága vér, — Isten irgalmának titka, melyet elménk föl nem ér. Szenvedők enyhülete s elhunyt hívek élete.

Óh dicső Béke-Király, ki halállal megvívál, — epedve állunk irgalmad bőséges forrásánál, mik sebedből omlanak, hogy enyhülést adjanak.

Tekintsd szenvedésedet és a megholt hiveket, — mentsd ki a tisztítóhelyről s nyisd meg nekik az eget. Szent szinedtől el ne vesd kikerért szívünk kérve esd.

Mise végén.

Óh isteni irgalom! légy váltság, légy nyugalom — a még szenvedő lelkeknek, s légy mennyei jutalom, hogy lássák szent szinedet s áldják Istenségedet.

186.

Ember! a földi lét, nézd mily hamar tűnik és végre a portest sirjába költözik; — légy kész, mert az idő nyilsebesen halad és majd a hívó kürt egyszerre felriad.

Hirtelen elmulik élted aranykora, szárnyalva közeleg vénséged alkonya — és élted folyamán

nem tudod a napot, melyen hagyod itt majd
e földi salakot.

**Nincs a halál előtt senkinek vigalom, meg-
görbed ütésén a földi hatalom. — Szolgát,
mint a királyt, sujtja nehéz keze és elfödi őket
a sirnak éjjele.**

**Bár az egész világ félje hatalmadat, birj
annyi javakkal, mint tengeráradat; — mit
használ neked ez? eljön a percenet, melyben
csak a sir lesz, keskeny lakóhelyed.**

**Oh ne keress tehát földi örömöket, készítsd
a jövő vég percre lelkedet; — úgy élj, hogy
ne remegd majd az ítéletet s nyerhess a siron
túl öröklő életet.**

187.

**Élők, holtak szent Istene! óh hallgass meg
minket itt, kik könyörgünk, hogy szüntesd
meg, szolgád szenvedéseit. — Fogadd szent
áldozatunkat, amelyet a pap bemutat, nyerjenek
az égbe utat, neki szent vércseppjeid.**

**Ne nézd számos gyarlóságát, melyeket el-
követett; ne vond meg szegény szolgádtól, az
égi örömöket. Enged, hogy mindezt meglássa
s szenteidnek legyen társa, hogy azokkal imád-
hassa felséges szent képedet.**

**Jézusunk! ki váltságunkért, égből földre szál-
lottál, nézz reánk, kik itt könyörgünk, a te
szent oltárodnál. — Adj hivednek boldogsá-**

got, melyet a szem még nem látott, s add, hogy majd irgalmasságot, leljünk mi is trónodnál.

188.

Élőknek s holtaknak Ura! kegyes Atyánk! a megholt hivekért, kérünk, figyelj reánk. — Adj nekik irgalmat s örök nyugodalmat, kinszenvedése, Krisztus kinszenvedése.

Örök boldogságra, te alkottad őket, ne hagyd elkárhozni, a benned hívőket. — Adj stb.

Őket is megváltá, a kereszttől oltárán vérével szent Fiad, az ártatlan Bárány. — Adj stb.

Kegyelmet rájuk is ontá a Szentlélek s így szentegyházadnak tagjai levének. — Adj stb.

189.

Hozzád sir föl esdeklésünk, élők s holtak Istene! s tőled kér világosságot, óh örökfény tengere.

Tőled kér vigasztaló fényt, mely a kútforráshoz vezet, mely tehozád elvezesse, a megtisztult lelkeket.

Mossa őket hófehérre, a megváltó vérpatak, melynek árja üdvöztetve, a keresztfától fakad.

Irgalmat kiált a szent vér, mely miértünk ontatott, add, hogy azt megnyerje, minden nevedben elhunyt halott.

190.

Isten a megholt hiveknek, kik bocsánatért

esengnek, nyisd ki tárházát kegyednek.

Nézz a bűnhödők helyére, nézz Fiadnak érdemére és hajoljál kérelmére.

Ismerünk igaz bírónak, ki jutalmat adsz a jónak s büntetést szabsz a gonosznak.

De nagyobb irgalmad árja, mely a tisztulót várja, hogy nekik mennyed kitárja.

Ezekért most felsóhajtunk! S majd ha számadásra álltunk, óh segíts velök mi rajtunk.

191.

Isten, jóság, irgalomnak kifogyhatlan forrása, hozzád sir föl megtörődött, szivünk buzgó fohásza. — Szánd meg a tisztító tűzben szenvedő hiv lelkeket, kikért Fiad a kereszten vért áldozott, s életet.

Érettük áldozni, bizva gyültünk oltárod körül, tudván atyai jóságod, kinaikon nem örül. — Szánd meg stb.

El vannak tiltva szinedtől gyarlósági bűnökért, de engedd el a büntetést, mit irgalmad rájuk mért. — Szánd meg stb.

Gyakran érezték itt ugyan, a kísértet ostromát, de mindig a hit s szeretet, kapcsolta őket hozzád. — Szánd meg stb.

192.

Itt van a test, Krisztus teste, mely értünk áldoztatott; itt van a vér, Krisztus vére, mely értünk kiontatott, — legyen az üdv e for-

rása holtak szabadulása.

Óh békeesség szent királya! élők és holtak felett, engedj a megholt hiveknek áldást és enyhületet; — hogy üdvösséget nyerjenek, kik benned reménylenek.

A kegyelem vérpatakja, mely keresztedről ered, enyhítsen meg minden lelket, mely irgalmadért eped. — És legyen örök javára drága szent véred árja.

193.

Jézusomnak kegyelméből már elértem végemet, véghetetlen érdeméből várom üdvösségemet. — Istenem! Istenem! ki voltál mindenem, könyörülj én lelkemen.

Amíg éltem e világban, — benned bízam, Istenem! mindennemű dolgaiban csak te voltál mindenem. — Istenem! stb.

Óh ne nézzed a gyarlóság bűnös ballépését, hanem a te szent Fiadnak végtelen érdemeit. — Istenem! stb.

Fogva vitte a fogságot, hogy az atyákhoz leszállt, kiknek lelke sötétségben, a világosságra várt. — Istenem! stb.

194.

Jézus tanítása mondja: a halál a bűnnek zsoldja! — porba szállsz hát óh keresztény, bárki légy is, gazdag, szegény.

Már kezdetben Adám vétke hozta nekünk

ezt fejünkre, hogy szegült a törvény ellen, Istennek volt engedetlen.

Ránk szállott a bűn s ha egyre, Isten ellen cselekedve, — rabjai leszünk mi ennek, testi- s lelkikép halunk meg.

Testhalálunk menthetetlen! érzi szivünk, látja a szem: de a lélek bús halálát, végtelen nagy kárhozátját.

Jézus érdeme s halála, szenvedése, keresztfája — messze üzi, messze tőlünk, ha a törvénye szerint élünk.

195.

Jézus, út, igaz élet! könyörülj holt hiveden: — aki a te szent kereszted, csendes árnyában pihen.

Aki még e földön valál, holtnak adál életet, — óh ne hagyj, hogy örök halál, győzhessen hived felett!

Légy a boldogságra utja, vezesd a meny-nyekbe őt, — kérünk, karod el ne hagyja, a sír mélyén pihenőt.

E magasztos áldozatnak, test-, vérednek érdeme, váljék az eltávozottnak, lelki üdvösségére.

Add, hogy egykor majd egekben azt lehessen zengenünk. — Szent az irgalmas nagy Isten, Urunk, Atyánk, mindenünk.

196.

Ki ragyogni látod élted csillagát, halljad a

természet hathatós szavát; — a gyenge és erős, a félénk, és a hős meghal egyaránt.

Légy gazdag, vagy koldus, szolga vagy király! ifju, vagy elaggott, izmos vagy szikár; — egy csapással elejt és rideg sirba ejt a kemény halál.

Mint az őszi szellő fák zöld levelit elhordja, úgy járnak szinte ékeid; — a tilost ne keresd hát s tovább ne szeresd, mert az elmerít.

197.

Napja Isten haragjának, végét veti e világnak, ez szavok a prófétáknak.

A sziv tele rettegéssel, lesz a bíró jövetével, hol kezdődik a számvétel.

A trombitaszó egyszerre, lehat minden sirfenékre, kit-kit hi ítélőszékre.

Bámul természet és halál, hogy a földpor emberré vál és a bíró elébe áll.

Az irott könyv megnyitattik, melyben minden foglaltatik; valami megbíráltatik.

Ha bíró ül ragyogva, semmi sem marad titkolva, minden meg leszen bosszulva.

Akkor szegény én mit tegyek, oltalmamra kiket vegyek? hol a szentek is rettegnek.

Ég, föld hatalmas fölsége, világ ingyen üdvössége, üdvözits malaszt mélysége.

198.

Nézz, édes Teremtőnk! szegény rabjaidra,

vigasztaló napfényt deríts árváidra, — kik sirva számolnak irgalmasságodra, támaszkodva jóvoltodra.

Szent szavadon épül, Uram üdvösségünk, ebből ered és él minden reménységünk. — Közöld mind a kettőt a kimult hivekre, adj vigaszt égő sebükre.

Mennyei illatjatekisdedsziveknek, add Uram, érezni minden busléleknek, — engeszteljen minket az, ki lesz ezekből, véghetetlen szerelmedből.

Szent, szent, szent! kiáltják, mennyei angyalid; ugyanezt óhajtják, mondani foglyaid! — óh, de nincs a tűzben édes öröm-ének, — hol a jajhangok ömlenek.

199.

Óh emberi gyarló nemzetség, minden dolgod csak hivság s kétség; — miben bizol, arany és ezüst elenyésznek majdan mint a füst. — Óh halál, óh halál, óh szörnyű halál!

Látod mindennapi példákban, hogy a halál siet a dolgában; — a sok tiszt és nagy birodalom, elolvadnak, mint a hóhalom. — Óh stb.

Halál előtt nincs király, császár, itt nem használ sem kincs, sem kővár; — szegény, gazdag egyaránt romlik, mihelyt a halál rájuk omlik. — Óh stb.

Mint nagy Sándor, légy oly győzelmes, vagy mint Sámson, oly erőteljes, — virágában életed

légyen, tested mégis a sirba mégyen. — Óh stb.

200.

Óh keserves jajszó, mindnyájan meghalunk, ifjak és öregek, számadásra állunk. — Óh fájdalom, szörnyű aggodalom: halál ellen nincsen, jaj, nincsen oltalom.

Ebben bizonyos légy, nem távoztathatod, meg kell egyszer halnod, mindenkor várhatod. — Óh fájdalom stb.

Im halljad a sirból, intő szózatomat, megterésre hívó, jajkiáltásomat. — Óh fájdalom stb.

Napjait éltednek, használd jobbulásra, mig kegyelmet enged az Isten jósága. — Óh stb.

Ah, mert rettentőség kezeibe esni, ha itt elmulasztád az üdvöt keresni. — Óh fájdalom stb.

201.

Óh megváltó kegyes Jézus, vedd be könyör-gésünket; a te kimult hív szolgáért, hallgasd meg kérésünket. — Kiért áldozatot oltáron, mutatott most be lelkipásztorunk.

Kinek *ennyi* esztendeje, adtunk végtiszteletet, ma felőle áldozatban, teszünk emlékezetet, — hogy nyerjen kegyelmet, óh nagy Isten! engedd, örvendezhessen veled.

Óh Mária! Isten anyja! esedezzel érte! Isten után nagy reményét tebenned helyeztette — Mária! Mária! Jézusnak szent Anyja, légy mennybe kalauzza.

202.

Óh nyomasztó, gyászos egy szó, e világból elhalunk; nincs tehetség, semmi mentség, sirba kell majd szállanunk. — Elmegyünk, elmegyünk, mindnyájan elmegyünk, jókorra készen legyünk.

Légy hatalmas, diadalmas, a halált el nem vered; birj javakkal, fénylakokkal, azt ki nem fizetheted. — Elmegyünk . . .

Hősiséged, bölcseséged nem tekinti a halál; bár te mit tégy, bár hová mégy, az bizonygyal rád talál. — Elmegyünk . . .

Ámde ne félj, jámborul élj, a halál lesz nyughelyed; fáradásért, hü vivásért, béréd benne megtele. — Elmegyünk . . .

203.

Örök nyugalmat adj kegyelmes Istenünk! hivednek, akiről ma itt emlékezünk. — Örök világosság ragyogja őt körül; őrizd a kárhozat sulyos keservétől.

Óh bocsáss meg neki, azon a nagy napon, melyen meginduland ég és föld szavadon — Oh ne itéld el őt a kárhozattakhoz, hanem kegyelmesen hived választottidhoz.

Mit kimult hived (vagy **Mit N. N.**) lelkéért, szolgálád most bemutat, kedves legyen, óh Istenünk, ezen szent áldozat. — Add nyerje el szent áldozat engesztelésedet; kérünk, óh Isten

üdvözítsd az égben hivedet.

Szent vagy hatalmas Istenünk, szent mindenek felett; szent vagy, ha éltet osztogatsz, s midőn azt elveszed. — Hozsanna az égben neked, s az emberek között. Bocsásd hozzád azt, ki tőlünk elvált — elköltözött.

204.

Ürfelmutatás után.

Aldott vagy, óh nagy Isten sz. Fia, ki a keresztfán értünk meghalál s kiontott sz. vérednek általa, egek jutalmára reményt adál; — óh részesítsd szent véred érdemében, kiért könyörgünk e szent misében.

Élők s holtak Ura, Isten Báránya; nézz a szomorúra, nézz az árvára; — e tisztuló hived kéri kegyeidet, bocsásd meg bűneit; nyiss neki szívet.

205.

Szent oltárodhoz jöttünk áldozni, nagy Istenünk! — hogy adjon irgalmat, örök nyugodalmat a tisztuló lelkeknek.

Szent Fiad drága vére, reájok harmatozzék le, — hogy enyhüljön kinjok s engedd meglátniok, szent színednek örömét.

Uram e szent áldozat, melyet szolgád bemutat, — az elhunyt hiveknek, kik benned remélnek, nyerjen örök nyugalmat.

Az üdvösség hajnala, derüljön fel számukra,

— hogy téged az égben, szentek seregében, örökre áldhassanak.

Szent, szent, szent vagy Istenünk! Zengjék mindnyájan velünk — a mennyei szentek s a tisztuló lelkek, egyenlő buzgósággal.

206.

Tekints Uram! kérésünkre, figyelmezz könyörgésünkre, — melyet kimúlt hű szolgáért bemutatunk, vedd kedvesen, szent nevedért áldozunk.

Évnapja van halálának, tőlünk történt válásának. — Ma ujitja meg emlékét szeretetünk, kiért Uram, színed előtt esedezünk.

Mindenben, ki vagy hatalmas, kegyes Isten, légy irgalmas; — enyhítsd, Uram, a szolgádnak szenvedését és engedd el hátralevő bűntetését.

Adj már neki nyugodalmat, mennyekben örök jutalmat; számláljad őt angyaloknak seregébe, részeltesd az égi karok örömében.

207.

Örök Isten! nyugodalmat, hivednek adj irgalmat, — dicsőség világosságát, örök látását.

LITÁNIÁK.

208.

Körmenetek kezdetével.

Exaudi nos Domina, quoniam benigna est,

miserericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos Domine. — **Salvum me fac Deus quoniam intra verum aquae, usque ad animam meam.** — Glória Patri et Filio: et Spiritu Sancto. **Sicut erat in principio, et nunc, et semper et in saecula saeculorum. Amen.** — **Secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos Domine.**

Propitius esto peccatis nostris Domine.

Propter nomen tuum.

Oremus. Parce Domine, parce populo tuo, et dignis flagellationibus castigatus, in tua semper miseratione respiret Per Christum Dominum nostrum R. Amen.

Minden szentek litániája.

209.

Uram irgalmazz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk! — **Krisztus hallgass minket!** Krisztus hallgass meg minket. — **Mennybeli Atya Isten, irgalmazz minekünk!** — **Megváltó Fiú Isten, irg.** — **Szentlélek Ur Isten, irg.** — **Szentháromság egy Isten; irg.**

Szentséges szűz Mária!*) — Istennek szent Anyja; — Szüzeknek szent Szüze! — **Szent Mihály főangyal!** — **Szent Gábor főangyal!** — **Szent Ráfael főangyal!**

*) Könyörögi (jetek) érettünk.

Mindnyájan szent angyalok és főangyalok!*)

— Mindnyájan dicsőült *szentek* lelkei!

Keresztelő szent János! — Szent *József!*

Mindnyájan szent pátriarkák és próféták!

Szent Péter apostol! — Szent *Pál* apostol!

— Szent *András* apostol! — Szent *Jakab*

apostol! — Szent *János* apostol! — Szent

Tamás apostol! — Szent *Jakab* apostol! —

Szent *Fülöp* apostol! — Szent *Bertalan* apos-

tol! — Szent *Máté* apostol! — Szent *Simon*

apostol! — Szent *Tádé* apostol! — Szent

Mátyás apostol! — Szent *Barnabás* apostol!

— Szent *Lukács* *evangelista!* — Szent *Márk*

evangelista!

Mindnyájan szent apostolok és evangelisták!

— Mindnyájan Krisztusnak szent tanítványai!

— Mindnyájan *aprószentek!*

Szent István vértanu! — Szent *Lőrincz*

vértanu! — Szent *Vincze* vértanu! — Szent

Albert püspök vértanu!

— Szent *Fábián* és *Sebestyén* vértanuk!

— Szent *János* és Szent *Pál* vértanuk!

— Szent *Kozma* és *Demjén* vértanuk!

— Szent *Gyárfás* és *Protás* vértanuk! —

Mindnyájan *szent* vértanuk!

Szent Szilveszter pápa! — Szent *Gergely*

pápa! — Szent *Ambrus* püspök! — Szent

*) Könyörögj (jetek) érettünk.

Ágoston püspök! — Szent Jeromos hittudor! —
 Szent Márton püspök! — Szent Miklós püspök!
 — Szent István király! — Szűz szent Imre
 herceg! — Szent László király!

Mindnyájan szent püspökök *es* hitvallók!
 — Mindnyájan szent *hittanítók*!

Szent Benedek apátúr! — Szent Antal
 apátúr! — Szent Bernát apátúr! — Szent
 Domonkos hitvalló! — Szent Ferenc hitvalló!

Mindnyájan szent papok és leviták! —
 Mindnyájan szent szerzetesek *és* remeték.

Szent Mária Magdolna! Szent Erzsébet
 asszony! — Szent Margit vértanu! — Szent
 Ágota vértanu! — Szent Luca vértanu! —
 Szent Agnes vértanu! — Szent Csiczelle vér-
 tanu! — Szent Katalin vértanu! — Szent
 Neszte vértanu!

Mindnyájan szent szüzek és özvegyek! —
 Istennek minden szentei!

Isten, irgalmazz nekünk! Uram kegyel-
 mezz nekünk! — Isten irgalmazz nekünk! —
 Uram hallgass meg minket!

Minden gonosztól*) — minden büntől!
 — A te haragodtól! — Hirtelen és véletlen
 haláltól! — Az ördögnek incselkedésétől! —
 Haragtól, gyűlölségtől, és minden gonosz aka-
 rattól! — Fajtalan lélektől! — Mennykőtől

*) Ments meg Uram minket.

és égiháborútól! — A földrengés ostorától; — Döghaláltól, éhségtől és hadaktól! — Az örök haláltól! — A te csodálatos megtestesülésed által; — A te eljöveteled által! — A te születésed által! — A te keresztséged és szent böjtölésed által! — A te kereszted és kinszenvedésed által! — A te halálod és temetésed által! — Szentséges feltámadásod által! — Csodálatos mennybemeneteled által! — A vigasztaló Szentlélek eljövetele által! — Az ítélet napján!

Mi bűnösök*) — Hogy nekünk irgalmazz! — Hogy bűneinket megbocsássad! — Hogy minket az igaz penitenciatartásra vezérelj! — Hogy a te anyaszentegyházadat őrizzed és oltalmazd! — Hogy a római pápát és az egyházi rendeket tökéletes életben megtartsad! — Hogy az anyaszentegyház ellenségeit megálázzad! — Hogy a keresztény királyoknak és fejedelmeknek békességet és egyezséget engedj! — Hogy az egész kereszténységet békességben és egyezésben megtartsad! — Hogy minmagunkat sz. szolgálatodban megerősíts és megtarts! — Hogy elménket a mennyei kívánságokra fölindítsad! — Hogy minden velünk jótevőknek örökkévaló javaidat adjad! — Hogy magunk, felebarátunk, atyánk-

*) Kérünk téged, hallgass meg minket!

fiai és velünk jötevők lelkeit ez örök kárhó-
zattól megmentesd! — *Hogy a földnek bő
gyümölcsét adjad és megtartsad!* — Hogy
a megholt hiveknek örök nyugalmat engedj!
— Hogy minket meghallgass! — Istennek Fia!

Istennek Báránya, ki elveszed a világ bűneit.
Kegyelmezz minekünk! — Isten Báránya, ki
elveszed a világ bűneit. Hallgass meg minket!
— Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit!
Irgalmazz minekünk!

Krisztus hallgass minket! Krisztus hall-
gass meg minket! — Uram irgalmazz nekünk!
— Krisztus kegyelmezz nekünk! Uram irgal-
mazz nekünk!

Körmenet alkalmával.

210.

Kar: **Hallgasd meg**, hallgasd meg, hall-
gasd meg, Uram! könyörgésünket; *engedj
minekünk termékeny időket.* **Mennybeli Atya
Isten!** irgalmazz nekünk!

Nép: Irgalmazz, irgalmazz, irgalmazz Uram!
a te népednek, kit megváltottál szentséges vé-
reddel, ne haragudjál mi reánk örökké.

Kar: **Hallgasd meg** stb. (Jézus nevééről való
litánia szerint folytatva. Lásd a 208. lapon.)

*Mi földjeinkre adj hasznos esőket,
Távoztasd tőlünk a vészes felhőket.*

*Jég- és szárazságtól mentsd vetéseinket.
 Fagy- és hidegtől óvd veteményeinket.
 Kedves hazánkat, kérünk, védelmezzed.
 Adj munkáinkhoz erőt, egészséget,
 Kérünk, bocsásd meg a mi vétkeinket.
 Holtunk után vedd mennyekbe lelkünket.*

211.

„Üdvözlégy Krisztusnak” szerint.

Hozzád felsóhajtunk, Jézus, Megváltónk!
 Könyörülj mirajtunk, légy szabadítónk. — Jézus, Istennek szent Fia, bűnösöknek Megváltója.

Ki megváltásunkért emberré lettél és üdvösségünkért a földre jöttél. Jézus stb.

Szent Szűznek méhében megtestesültél, az emberi testben sokat szenvedtél, Jézus stb.

Mennybenszent Atyádnál közbenjárónk vagy, akinél érdemed mindnyájunkért nagy. Jézus stb.

Óltalmazd meg anyaszentegyházadat, áraszd reánk bőven szent malasztodat. Jézus stb.

Ne vess meg bennünket könyörgésünkben, alkalmas esőket adj szükségünkben. Jézus stb.

Éleszd mezeinket szép harmatokkal, áldd meg vetéseinket bő áldásokkal! Jézus stb.

Vigasztald népedet fényes idővel, ne látogass minket a sok esővel. Jézus stb.

Terjeszd földeinkre bő áldásodat, zöld veteményünkre vigyázásodat. Jézus stb.

Égi háborútól mentsd határunkat, veszedelmes kártól gabonáinkat. Jézus stb.

A földet munkánkra tedd gyümölcsössé, imádságainkra tedd termékennyé. Jézus stb.

Keresztény népednek óvd birodalmát, kártékony nemzetnek gyöngítsd hatalmát. Jézus stb.

Szerencsétlenségtől mentsd helységünket, mentsd meg minden kártól lakhelyeinket. Jézus.

Engedd meg, óh Jézus! nekünk ezeket, amikért nyujtottuk könyörgésünket. Jézus stb.

212.

Szentséges, Szűz Mária, könyörögj érettünk! — Oh Mária, ékes rózsza! — Kérjed, kérjed szent Fiadat mi Urunkat, őrizze meg minden kártól javainkat.

Istennek szent anyja, könyörögj érettünk! — Oh Mária, ékes rózsza! — Kérjed, kérjed szent fiadat mi érettünk, adjon (hasznos meleg esőt, meleg szép időket, hasznos időjárást) minekünk.

Szüzeknek szent Szüze, könyörögj érettünk! — Oh Mária, ékes rózsza! — Kérjed, kérjed szent Fiadat, mi Urunkat, áldja meg bő s jó terméssel határunkat.

Krisztusnak szent anyja, könyörögj érettünk — Oh Mária stb.

Isteni malasztnak anyja, stb., (mint a loretói litániában van, a következő lapon.)

213.

Jézus, élő Istennek Fia, irgalmazz minekünk, — Oh Jézus! gyönyörűséges Jézus

Áldj meg minket s mezeinket, szőlőinket, —
óh Jézus! Gyönyörűséges Jézus!

Jézus, mindenható Istennek Fia, Irgalmazz
minekünk! — óh Jézus, gyönyörűséges Jézus!
Egészségben s békességben tarts meg minket,
— óh Jézus! Gyönyörűséges Jézus!

Jézus, szűz Máriának Fia, irgalmazz mine-
künk! — Oh Jézus! Gyönyörűséges Jézus!
Ments meg hadtól, drágaságtól s döghaláltól
óh Jézus! Gyönyörűséges Jézus!

Lorettói litánia.

214.

Uram irgalmazz nekünk, — Krisztus ke-
gyelmezz nekünk, — Krisztus hallgass min-
ket, — Krisztus hallgass meg minket, —
Uram irgalmazz nekünk!

Mennybéli Atya Isten, — Megváltó Fiu
Isten, — Szentlélek Ur Isten, — Szent Há-
romság egy Isten, — Irgalmazz minekünk!

Szentséges szűz Mária, — Istennek szent
anyja, — Szüzeknek szent Szüze, — Krisztus-
nak szent anyja, — Könyörögj érettünk!

Isteni malasztnak anyja, — Tisztaságos
anya, — Szeplőtelen szűz anya, — Makula
nélkül való anya, — Könyörögj érettünk!

Szűz virág, szent anya, — Szeretetreméltó
anya, — Csodálatos anya, — Jó tanácsnak

anyja, — Könyörögj érettünk!

Teremtőnknek anyja, — Üdvözítőnknek anyja, — Nagyokosságu Szűz, — Tisztelendő szent Szűz, — Könyörögj érettünk!

Dicsérendő szent Szűz, — Nagyhatalmú szent Szűz, — Kegyes és irgalmas Szűz, — Hívéssel teljes Szűz, — Könyörögj érettünk!

Igazságnak tüköre, — Bölcsességnek széke, — Örömünknek oka, — Lelki tiszta edény, — Könyörögj érettünk!

Tiszteletes edény, — Ájzatosságnak jeles edénye, — Titkos értelmű rózsa, — Dávid királynak tornya, — Könyörögj érettünk!

Elefántcsontból való torony, — Mária aranyház, — Frigynek szent szekrénye, — Mennyszágnak ajtaja, — Könyörögj érettünk!

Hajnali szép csillag, — Betegek gyógyítója, — Bűnösök oltalma, — Szomorúak vigasztalója, — Könyörögj érettünk!

Keresztények segítsége, — Angyalok királynéja, — Pátriarkák királynéja, — Próféták királynéja, — Könyörögj érettünk!

Apostolok királynéja, — Vértanuk királynéja, — Hitvallók királynéja, — Szüzek királynéja — Könyörögj érettünk!

Minden szentek királynéja, — Eredeti bűn nélkül fogantatott királyné, — Szent olvasó királynéja, — Magyarország Nagyasszonya és

királynéja, — Könyörögj érettünk!

Istennek Báránya, — Ki elveszed a világ bűneit, — Kegyelmezz minekünk, — Hallgass meg minket, — Irgalmazz minekünk!

Adventi antifóna.

215.

Üdvözítőnknek szent anyja, mennyeknek megnyílt kapuja, tengeren járók csillaga, boldogságos Szűz Mária!

Légy segítségé népednek, az elesett bűnösöknek, ki szülője Istenednek, anyja lettél Teremtődnek.

Mert angyali köszöntésre szálla rád az Ur Szentlelke s ekkor lett az örök Ige szűz méhednek szűz gyümölcse.

Te azért Istennek anyja, légy bűnösöknek gyámola, nyavalyánk vigasztalója, üdvöségünknek kapuja.

Adjunk hálát az Istennek! Atya, Fiú, Szentléleknek, egyenlő három személynek, egy állagu Istenségnek.

Angelus Domini muntiávit Marlae.

Et concépit de szpiritu sancto.

Oremus.

Gratiam tuam, quaesumus, Domine mentibus nostris infunde, ut qui Angelo nuntiante Christi Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam

perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Az Ur angyala köszönté szűz Máriát.

És a Szentlélektől méhében fogada.

Könyörögjünk.

Kérünk, Uram! öntsd lelkünkbe szent malasztodat, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Krisztusnak, megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedése és keresztje által a feltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Karácsonytól Gyertyaszentelőig.

Post partum Virgo, inviolata permansisti.

Die Genitrix intercede pro nobisz.

Oremusz.

Deus, qui salutis aeternae beatae Mariae virginitate foecunda, humana generi praemia praestitisti: tribue quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Amen.

Szülése után szeplőtelen szűz maradtál.

Istennek szent szülője! könyörögj érettünk.

Könyörögjünk.

Ur Isten! ki a Boldog Asszony gyümölcsös szüzessége által az emberi nemnek örök boldogság jutalmát adtad: engedd, kérünk, hogy érezzük annak érettünk való esedezését, ki által méltók lettünk venni az élet adóját, a te Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust. Amen.

Gyertyaszentelői antifóna.

216.

Mennyszágnak királynéja, angyaloknak

szent asszonya; áldott gyökér, szűz Mária!
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Te általad e világra új világosság virrada,
örülj dicsőség virága, kinél szebb nem jött
a világra.

Áldott légy drágalátos Szűz! Isten veled
szép virág Szűz! mennyben szent Fiad mellett
ülsz s tudjuk, rajtunk is könyörülsz.

Dignare me laudare te Virgo sacrata.
Da mihi virtutem kontra hostes tuos.

Oremusz.

Concede, misericors Deus, fragilitati nostrae
praesidium: ut qui sanctae Dei genitricis memo-
riam agimus, intercessionis ejus auxilio, a nostris
iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum
Dominum nostrum. Amen.

Tégy méltóvá engem, szent Szűz! a te dicséretedre.
Adj erőt a te ellenségeid ellen.

Könyörögjünk.

Adj irgalmas Isten, gyarlóságunknak oltalmat,
hogy akik az Isten anyjának emlékezetét tiszteljük;
az ő könyörgésének segítségével vétkeinkből föl-
keljünk, ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus
által. Amen.

Husvétii antifónia.

217.

Mennynek királyné asszonya, örülj szép
szűz! Alleluja! mert kit méhedben hordozni
méltó voltál. Alleluja!

Amint megmondotta vala, feltámadott. Alleluja! Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket. Alleluja!

Gaude, et laetare, Virgo Maria, Alleluja!
Kvia surrexit Dominus vere, Alleluja!

Oremus.

Deus qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus, ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpétuae capiamus gaudie vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Örülj és örvendezz, szűz Mária, Alleluja!
Mert bizonygyal feltámadott az Úr. Alleluja!

Könyörögjünk.

Ur Isten, ki a te szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak feltámadásával a világot megvigasztalni méltóztattál, adjad kérünk, hogy az ő Anyja, szűz Mária által az örök életnek örömeibe juthassunk. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szentháromsági antifóna.

218.

Mennyországnak királynéja! irgalmasságnak szent anyja! élet, édesség, reménység, üdvözlégység szép szűz Mária!

Évának árva fiai, számkivetett maradéki siralmainak örökösai, sok nyavalyáknak hajléki.

E siralomnak völgyében, kik nyavalygunk, nagy inségben, hozzád sóhajtok mennyebe, hol vagy örök dicsőségben.

Azért szószólónk szemedet fordítsd hozzánk s kegyelmedet; és a te bűnös népedet oltalmazd hivedet.

Óh édes Szűz! irgalmadat mutasd meg s kegyes voltodat; — holtunk után szent Fiadat mutasd meg, boldogságodat.

Ora pro nobis Sancta dei Genitrix.

Ut dingni efficiamur promisszionibusz Kriszti.

Oremus.

Omnipotens sempiterna Deus, qui gloriosae Virginis Mariae Matris corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante, praeparasti: da, ut cujus commemoratione laetamur, ejus pia intercessione ab instantibus malis, et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Divinum auxillum maneat semper nobiscum.

Amen.

Imádkozzál érettünk Istennek szent anyja.

Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéretere.

Könyörgjünk.

Örök mindenható Úr Isten, ki a dicsőséges szűz Máriának testét és lelkét a Szentlélek által felékesítetted, hogy a Te szent Fiadnak méltó hajléka lenne, engedd, hogy akik az Isten Anyjának emlékezetében örvendezzünk, ugyanennek kegyes könyörgése által az örök haláltól megőriztessünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által Amen.

Oltáriszentség kitételekor.

Panem de coelo praestitisti eis.

Omne delectamentum in se habentem.

Oremus.

Deus, qui nobis Sub Sakramentó mirabilis passionis tuae memoriam reliquisti tribue quae-summus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis etc. Amen.

Esőért.

219.

„Áldj meg minket Jézus“ szerint.

Vedd el Uram Isten rólunk haragodat, ne terjeszd továbbra bosszuállásodat, bocsásdránk mennyből áldásodat. — Adj jó esőt, csendes felhőt, határunkban öntözd meg a mezőt.

Igazságod szerint ne ostorozz minket, felejtsd el kegyesen, mi sok bűneinket; vedd be kérünk most könyörgésünket. — Adj stb.

Zöldítsd határunknak megfonnyadt mezejét, érezzék javaink szent kezed erejét; ne vonjad meg népednek élelmét. — Adj stb.

Egek csatornáit nyisd meg hatalmasan, hogy száraz föld színét öntözzék hasznosan, melyért neved szüntelen áldasson. — Adj stb.

Tiszta időért.

220.

„Gyertyaszentelői antifóna“ szerint.

Magasságbéli nagy Isten; kit vall Teremtőnek minden. — Téged teljes szívből kérünk, adj tiszta időt minékünk.

Megmutattad jóvoltodat, bőven adtad áldásodat. — Téged stb.

Megöntözted a föld színét, hogy megadná ő gyümölcsét. — Téged stb.

Oly Istenünk vagy felhőkben, mint a ragyogó napfényben. — Téged stb.

Azért most hozzád kiáltunk, kik tiszta időt kívánunk. — Téged stb.

Sok esőtől veteményink, megrothadnak ültetményink. — Téged stb.

HÁLAÉNEKEK.

221.

Téged Isten dicsérünk, — Téged Urnak ismerünk.

Téged, örök Atya Isten! — áld az egész földön minden.

Neked minden szent Angyalok, — egek és hatalmasságok.

Kerub és Szeráf seregek; — szüntelen így énekelnek:

Szent vagy, szent vagy, — seregek szent Istene vagy.

Teljesek dicsőségednek fölségével föld és egek.

Téged az apostoloknak — szent karai magasztalnak.

Téged a szent prófétáknak lelkei dicsérve áldnak.

Téged **dicsőít** imádva, a mártírok **sokasága**.
Téged a föld **kerekségén** — szentegyházad
vall és dicsér.

Téged áld, óh **vég**hetetlen, — nagy fölségű
Atya Isten!

S egyszülött Fiadat áldja, — kinek **tisztelet**
és hála.

S a vigasztaló Szentlelket, — kitől nyer-
jük a **kegyelmet**.

Krisztus! **dicsőség** királya — s Isten Fia,
légy imádva.

Te, hogy az **embert** megmentsed, — Szűz
méhében **vettél** testet.

Halál fulánkját elvetted — s megnyitád
nekünk a mennyet.

Isten jobbján **ülsz** az égben, — Atyádnak
dicsőségében.

Hiszünk, mint **világ** birája, — jössz itélni e
világra.

Most letérdelnek.

*Teged azért, Uram, kérünk, — **legy** oltal-
munk, **légy** segélyünk,*

*Kiket **szent** véred nagy árán — megvál-
tottál a keresztfán.*

*Engedj részt a **dicsőségben** — szenteidnek
seregében.*

*Udvözöljön, Uram, néped — nyerjen áldást
örökséged.*

*Légy vezére boldogságra, — légy jutalma
s korondja.*

Most felállnak.

Mindennap dicsérünk téged, — szent nevedet áldja néped.

Őrizz meg ma büntől minket — és bocsásd meg vétkeinket.

Könyörülj rajtunk, Ur Isten! — könyörülj te hiveiden.

Legyen irgalmad mirajtunk, — amint benned van bizalmunk.

*Benned van, Uram, reményünk, — ne
hagyj soha szégyent érünk.*

222.

Te nagy Isten dicsérünk, hirdetjük Te szent nevedet; mi előtted reszketünk, csodálván a tetteidet. — Mi valál te mindenkor, az leszesz Te mindenkor.

Minden, ami dicsérhet, Kerubim és Szerafimok, csak Téged énekelnek, mennyben az angyali karok; ezt kiáltják vég nélkül: Szent, szent, szent vagy végnélkül.

Itt letérdelnek.

Óh ne hagyd szolgálodat, kik térdre borulva kérnek, szent véredet ontottad, ne engedd, hogy elveszenek. — Ha testünk jut a sirba, végy fel szent országodba.

Felállanak.

Óh irgalmazz, irgalmazz, áldásod legyen mi-
rajtunk, javaiddal jutalmazz, add meg, mit
tőled óhajtunk. — Csak te benned remélünk,
ne engedd, hogy elveszünk.

223.

Dallama, mint a 222-ik éneké.

Téged Isten dicsérünk, Téged a világ Urá-
nak, élő hittel ismerünk és vallunk örök Atyá-
nak, — kinek ég s föld áldozik, minthogy
tőled származik.

Hozzád minden angyalok és hatalminak ka-
rával, Kerubok és Szeráfok szent örömnek
hangzatával — szüntelen kiáltanak: Szent
szent, szentnek mondanak.

Benedikamus Patrem et Fillum cum Sancto Spiritu.

Laudemus et superexaltemus eum in szekula.

Oremus.

Deus, cuius misericórdiae non est numerus
et bonitatis infinitus est thesaurus; piissimae
Majestati tuae pro collatis donis gratias agimus,
tuam semper clementiam exorantes, ut qui pe-
tentibus postulata concedis, eosdem non deserens
ad praemia futura disponas, Per Christum Do-
minum nostrum Amen.

A szeplőtelen sz. Szűz szobra Kőbölkúton.
Allíttatott az „Énekek és Imák“ jubileumi kiadásának
emlékére 1904-ben.

IMÁDSÁGOK.

Kath. köszöntés.

Dicsértessék a Jézus Krisztus! — Mindörökké. Amen.

Keresztvetés.

Az Atyának † és Fiúnak † és Szentlélek † Istennek nevében. Amen.

Az Úr imádsága.

Mi Atyánk! ki vagy mennyekben, szenteltesd meg a te neved; jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, miképen mennyben, azonképen itt a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétetteknek; és ne vigy minket a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól. Amen.

Angyali üdvözlét.

Üdvözlégy Mária, malasztal teljes! Az Úr van te veled; áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja, Imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Apostoli hitvallás.

Hiszek egy Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek teremőjében. És Jézus Krisztusban Ő egy Fiában, a mi Urunkban, ki fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától, kinzaték Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghala és eltemetteték, alászálla poklokra, harmadnapra halottaiból feltámad; fölmeane mennyekbe, ül a mindenható Atya-Istennek jobbján.

felől, onnan leszen eljövendő ítélni eleveneket és holtakat. — Hiszek Szentlélekben, egy katolikus keresztény anyaszentegyházat, szenteknek egységét, bűnőknek bocsánatát, testnek feltámadását és az örök életet. Amen.

Istennek tíz parancsolata.

1. Én vagyok a te Urad Istened: Uradat, Istenedet imádjad és csak neki szolgálj. 2. Istennek nevét hiába ne vedyed. 3. Megemlékezzél arról, hogy az Úr napját megszenteljed. 4. Atyádat és anyádat tiszteljed. 5. Ne ölj! 6. Ne paráználkodjál! 7. Ne lopj! 8. Hamis tanúságot ne szólj felebarátod ellen! 9. Felebarátod feleségét ne kívánjad! 10. Se házát, se mezejét, se másféle jószágát ne kívánjad.

Az anyaszentegyház öt parancsolata.

1. Az anyaszentegyháznak szokott ünnepnapjait megüljed. 2. Ünnepnap misét becsületesen hallgass. 3. Bizonyos napokon a parancsolt bűntöket megtartsad és a hús elegelektől magadat megtartóztassad. 4. Bűneidet minden esztendőben meggyónjad és legalább husvét táján az oltári szentséged magadhoz vedyed. 5. Tiltott napokon mennyegzőt ne tarts.

A Szentháromság dicsőítése.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek, miképen kezdetben vala, most és mindenkor és mindörökké. Amen.

Hét szentség.

1. A keresztség, 2. a bérmlás, 3. az Oltári-szentség, 4. a penitenciatartás, 5. az utolsó kenet, 6. az egyházi rend, 7. a házasság.

Főigazságok,

amelyeket mindenkinek ismernie és hinnie kell.

Hiszem. **1.** hogy egy Isten van; **2.** hogy az Istenben három személy van: Atya, Fiú és Szentlélek; **3.** hogy a Fiú-Isten emberré lett, hogy minket halálával a keresztfán megváltson és üdvözítsen; **4.** hogy Isten igazságos bíró, aki megjutalmazza a jókat és megbünteti a gonoszokat; **5.** hogy az ember lelke halhatatlan; **6.** hogy Isten kegyelme az üdvösségre szükséges.

Midőn az „Angyali üdvözlét”-re harangoznak.

Reggel, délben, este.

A Fiú-Isten megtestesülésének emlékeztére.

Az Úr angyala köszönté Szűz Máriát és ez méhébe fogadá Szentlélektől Szent Fiát. *Üdvözlégy Mária* stb. — Ime az Úr szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint. *Üdvözlégy Mária* stb. — És az ige testté lőn és mi köztünk lakozék, — *Üdvözlégy Mária* stb. — Imádkozál érettünk Istennek szent Anyja, — hogy méltók lehessünk Krisztus ígéretére. Kérünk téged Úr Isten! önts lelkünkbe szent malasztodat, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedése és keresztye által a föltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Este a megholt hívekért még egy „Miatyánk”-ot és üdvözlétet kapcsolunk hozzá e szavakkal:

A megholt hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak. Amen.

A hit, remény, szeretet fölindítása.

Istenem, hiszek tebenned; mert örökké igazmondó vagy.

Istenem, remélek tebenned; mert végtelenül hű és irgalmas vagy.

Istenem! minden fölött szeretlek téged, mert végtelenül jó és szeretetreméltó vagy.

Gondolatok és fohászok.

Aki jól tud imádkozni, az jól tud élni is. Szt. Ágoston.

Aki Krisztusnak ellensége, az ellensége az Istennek és az embereknek is.

Két úrnak, Istennek és ördögnek, nem lehet szolgálni.

Az Isten szabaddá, az ördög rabszolgává tesz téged.

Aki Istenhez hű, az az emberekhez hű s megfordítva.

Óh Isten angyala, én oltalmazóm! kire Isten jósága bízott, világosíts, őrizz, vezérelj és igazgass engem: (100 napi búcsú)

Jézus, én Istenem, mindenek fölött szeretlek! (50 napi búcsú)

Reggeli imádság.

Istenem és Atyám! hozzád emelem föl első gondolatomat. Te megőriztél éjjel engem, míg oly sokakat elért a halál, vagy betegség. — Te ajándékoztad nekem e napot, hogy ismét a javulás és erkölcs útján haladjak a boldogság felé, melyre teremtetél. — Miképen adjak neked elegendő hálát? Atyám s Istenem! Hány nap tűnt el már életemből örökre. Mily kevese.

éltem még neked és rendeltetésemnek! Ma újra kezdem a te nevedben. Bár oly sokszor megszegtem legjobb feltételeimet. Tegyem-e azt ma ismét? — Nem, ments meg ettől Istenem! Minél jobban ismerem gyöngeségemet, annál gondosabban fogok őrizkedni, kivált azon bűnöktől, melyre leginkább hajlandó vagyok. — Azon gondolat, hogy te mindenütt jelen vagy, tartson vissza minden gonosztól és vezéreljen jóra engem.

Égek királynéja, Szűz Mária! jó keresztények anyja, légy ma kegyes anyám, — Szent őrangyalom; Légy te is oltalmazóm! — Te pedig áldd meg és támogasd gyarló szolgálodat mennyei Atyám! A Szentlélekkel egyetemben, a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által. Amen. — Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.

Esti imádság.

Istenem! köszönetet mondok mindazon jótéteményekért, melyeket nekem és embertársaimnak e napon nyújtottál. Te nem szünöl meg jó Atyánknak lenni és minket javaiddal elhalmozni, ámbár mi hálátlan és érdemetlen gyermekeid sokszor rosszak vagyunk; inkább büntető ostorodat, mint jótevő kezeid áldását kellene ránk bocsájtanod. — De miképen viseltem magamat e napon? mikép használtam adományaidat, időmet és tehetségeimet?

Itt gondold meg, mit vétettél e napon Isten, felebarátod s önmagad ellen, bánd meg azokat töredelmes szívvel és még ezen imát mondd el buzgón:

Óh Mária, Isten anyja! Istentől oltalmamra rendelt őrangyalom! és ti egeknek boldog lakói, dicsérjétek Istent helyettem, míg én aludni fogok, miglen egykor veletek én is örökké dicsérem őt.

Hagyd, óh Istenem! az elhunyt lelkeket is békében nyugodni és az örök világosság fényeskedjék nekik!

Köszönöm, Istenem! minden jótéteményeidet és önmagamat kedves szülőimet s minden embertársamat atyai oltalmadba ajánlom. Amen. Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.

Hit, remény, szeretet.

Hiszek tebenned igaz élő Istenem, ki a jóknak jutalmazója s a gonoszoknak büntetője vagy. Hiszem, hogy egy vagy állagodban, három személyedben, én Teremtőm, Megváltóm és Megszentelőm. Hiszem és vallom azt a szent hitet, melyet Krisztus Urunk tanított, az apostolok hirdettek, a római közönséges anyaszentegyház tart és ebben a szent hitben állhatatosan akarok élni és halni; mert ezt te jelentetted meg, aki véghetetlen bölcsesség és csálhatatlan igazmondó vagy.

Bizom Uram Istenem! a te véghetetlen irgalmasságodban és a Krisztus Jézusnak drágalátos vérében, melyet oly nagy szeretettel kiontott érettem; hogy nekem megbocsátod minden bűnemet, örök boldogságot adsz és annak elnyerésére bő malasztot! mert te kegyelmesen megígérted, aki hív vagy ígéreteidben és hatalmas azoknak beteljesítésében.

Szeretlek téged Istenem! mindenek fölött teljes szívemből, lelkemből, egyedül a te véghetetlen jószágodért. Óh, vajha oly igaz égő szeretetben szerethetnélek, mint szeretnek téged a szent angyalok és dicsőült szentek, kiknek szeretetével egybekapcsolom az én csekély szeretetemet és neked bemutatom.

Szeretem Istenem! minden felebarátomat is te érted, mert parancsolod, hogy szeressem őket. Minden testi és lelki jókat a te szeretetedből nekik kívánok; azért akik ellenem vétettek, azoknak tiszta szívből bocsánatot adok, akik ellen pedig én vétettem, azoktól a te szent Felséged előtt alázatosan bocsánatot kérek.

Mivelhogy így szeretlek, édes Istenem, ime ezen szeretettől indítván, teljes szívemből számom és bánom, hogy tégedet minden szeretetre méltó Istenemet valaha megbántottalak. Utálom és gyűlölöm egész életembeli vétkeimet.

Bár azt tehetném, hogy soha meg nem bántottalak volna. Kész vagyok ezután inkább meghalni, hogysem téged akárminemű, de kivált halálos véitekkel megbántani. Erősíts meg, Istenem, szent malasztoddal ezen indulataimban föltett jó szándékomban, hogy azokban holtig állhatatosan megmaradhassak.

Azonkívül a te akaratodnak gondviselő vezérlésébe ajánlom testemet, lelkemet, életemet és mindenemet. Legyen Uram mindenekben és mindennemű változó ügyeimben, szegénységemben, vagy gazdagságomban, betegségemben, vagy egészségemben kárvallásomban, vagy jó szerencsémben és egyéb testi és lelki boldog, vagy

boldogtalan állapotomban, a te szent akaratod. De kivált ajánlom halálom óráját, mely ha ma, vagy bármikor megtörténik. Ime ezen szent indulatokat most avégre intézem, hogy a végső szentségekben méltóképen részesülhessek, amint részes lenni kívánok és add Uram, hogy valóban is részes legyek a halálra vált Ur Jézusnak érdemeiért. Amen.

Gondolatok és fohászok.*

A káromkodás durva lélekre vall.

Kezdetben állj ellen minden rossz kísértésnek.

A vásár- és ünnepnapok megszentelése sok áldást, megzsentségtelenítése átkot hoz reád.

Kerüld a rossz emberek társaságát.

Rossz olvasmány kárhozatba dönt téged.

Őrizd meg szíved liliumát gyakori szent áldozás által.

Jézusom irgalom! (100 napi búcsú)

Óh legédesebb Jézusom, ne légy ítélő birám,
hanem Megváltóm! (40 napi búcsú)

MISEIMÁDSÁGOK.

Előkészület.

Szenháromság egy Isten, Atya, Fiú és Szentlélek! a te szent nevedben és a te nagyobb dicsőségedre akarok most jelen lenni a titokteljes mise áldozaton minden tőlem telhető ájtatossággal és tisztelettel szándékomat egyesítván fölszentelt szolgáléval; add nekem ehhez, Isten, segítségedet. Amen.

Kezdetkor.

Hallgasd meg, óh mennyei Atyám! a te föl-szentelt szolgádnak azon kérelmét, melyet ő mindnyájunknak nevében, kik itt jelen vagyunk, bűneinknek bocsánatáért a te magas trónod elé terjeszt. Vele együtt megismerem én is minden hibámat, megvallom vétkeimet, melyekkel téged valaha megbántottalak.

Te bocsánatot ígértél fiaidnak csak ők igazán megjavulni akarjanak; azért én bánatos lélekkel kiáltozom hozzád: *én véttem, én véttem, én igen nagy véttem!* Uram Istenem! Légy irgalmas nekem, szegény bűnösnek. Jövőben engedelme-sebb és kötelességeim teljesítésében szorgosabb akarok lenni. Uram irgalmazz! Krisztus kegyel-mezz nekem és mindnyájunknak. Amen.

Dicsőségkor.

Dicsőség Istennek a magasságban és békeesség a jóakarátú embereknek a földön! Dicsérünk, dicsőítünk, áldunk és magasztalunk téged, Urunk, Istenünk: imádunk égnék királya és mindenható Atya: Krisztus Jézus, az Atyának egyszülött Fia, Istennek Báránya, ki elveszed a világ bűneit, irgalmazz minékünk! Hallgasd meg imádságunkat, ki az Atya Istennek jobbjára felől ülsz, mert egyedül te vagy szent, te Jézus a Szentlélekkel egyetemben, az Atya dicsőségében. Amen.

Szent leckekor.

Légy, Uram áldva és dicsőítve, hogy Szent-lelked ajándékaiban részesítetted a szent prófétákat és apostolokat, közölvén velök a legszen-tebb titkokat a te dicsőségedre és a mi üdvünkre.

Teljes szívemből adok hitelt szent igéidnek; engedd meg kegyelmesen, hogy azokból megtanuljam mindazt, ami üdvös nekem és hogy éltem fogytáig azt tiszteletben tarthassam, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Evangeliumkor.

Óh édes Jézusom! ki a szent evangelium által ezreket meg ezreket megtérítettél, ki a megtérteket alázatosakká és engedelmesekké tetted, engedd, hogy én is alázatos engedelmességgel figyeljek szent evangeliumodra; hiven és buzgón kövessem azt, ami abban parancsolva van. Ne engedd, hogy valaha szégyeljem szent tanításodat, hanem erősíts meg, hogy szájjal azt bátran valljam az egész világ előtt, mit szívemben hiszek.

Hiszekegykor.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában stb.

Felajánlaskor.

Mindenható örök Isten! Miként a jámbor Abel egykor tiszta juhot áldozott neked, úgy áldoz neked a pap az oltáron tiszta kenyeret és bort. Én is szeretnék egyesülni a pappal áldozatot bemutatni neked. Hanem óh, mím van nekem szegény embernek? A legjobb amim van, szívem szeretetével. Ezt ajánlom fel neked, óh legjobb Atyám! Szívvel akarok tied lenni; mennyire sajnálom, hogy szívem oly hajlandó a bűnre! De te ezt megváltoztathatod még. Te átváltoztathatod a kenyeret és bort, melyet a pap neked ajánl, Jézus testévé és vérévé. Óh

változtasd meg az én szívemet is. Tedd kegyessé, engedelmessé, jámborrá és tisztává.

S mindazt, amim van, amit kedvelek, neked ajánlom. Neked ajándékozom, testemet és minden tagjaimat és csak a te tiszteletedre akarom használni azokat.

Szent, szent, szentkor.

Legszentebb kötelességünk, hogy téged, Urunk és Istenünk, mindenkor dicsőítsünk, ezért emelem fel hozzád kezemet és lelkemet s mély alázattal imádom szent fölségedet. Szent vagy Uram, szent vagy, mindennél szentebb vagy. Az ég föld teljes a te dicsőségeddel. Hozsanna neked a magasságban!

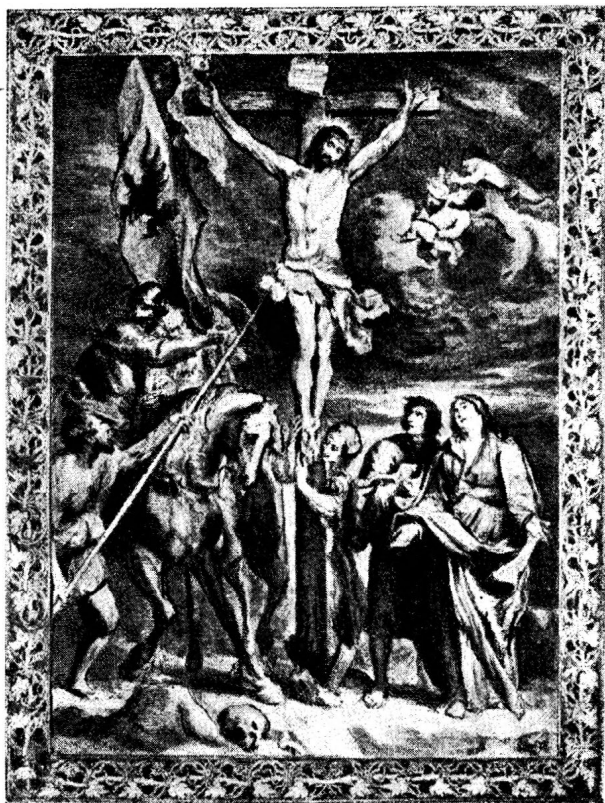
Úrfelmutatás alatt.

(Kétszer mondandó.)

Óh édes Jézus! óh kegyes Jézus! óh irgalmas Jézus! Imádlak lelkem mélyéből, szeretlek tiszta szívemből. Neked élek, neked halok, tied vagyok életben és halálban. Amen.

Úrfelmutatás után.

Jóságos Atyám, a te egyszülött, forrón szeretett Fiad feláldozza most magát az oltáron, mint a mi közbenjárónk s áldozatunk a világnak megszentelésére. Te látod sebeit, amelyekből az ő vére folyt, hogy minket bűneinktől feloldjon; és ez a vér, mely szentebb Abel véréénél s mely az égre bosszuért kiáltott, bocsánatért és kegyelemért kiált hozzád. Ezért fordítsd reánk atyai szemedet, kik be vagyunk hintve Jézus vérével és mert ő bennünket barátainak és testvéreinek nevez, fogadj el bennünket gyermekeidül és feledd el a mi bűnein-

B e t e l j e s e d e t t !

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged, mert
a Te szent kereszted által megváltottad a világot.

ket. Légy irgalmas szolgálid és szolgálóid irán kik Krisztusban haltak meg s még a tisztítótűzben szenvednek, különösen N. N. iránt. E szent áldozat erejével, drága véred által, amely Jézus szívéből patakzott, szabadítsd ki börtöneikből és vezesd őket az örök béke honába.

Mi Atyáinkor.

Óh bárcsak, mindnyájan, kik a te szent nevedet kimondják, igazán ismernének, szeretnének és feddhetlen élet által dicsőítenének Téged Igazgató szíveinket, hogy olyan örömmel teljesítsd atyai akaratodat, mint egekben az angyalok. Add meg nekünk ma és naponként, ami a lelkünknek és testünknek szüksége van. Bocsásd meg vétkeinket, melyeket szívből utálunk és mi is megbocsájtunk azoknak, akik minket megbántottak. Órizz meg minket mindentől, ami rosszat vezetne és ments meg a bűntől, mint legnagyobb gonosztól. Amen.

Áldozáskor.

(Háromszor mondandó.)

Ime, az Isten Báránya, ime, ki elveszi a világ bűneit! Uram nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, csak szóval mondd és meggyógyítsd az én lelkem.

Áldozás utáni ima.

Teljes Szentháromság egy Isten! a te nevedben kezdődött el az áldozat és a te nevedben végeztetik be. Legyen az bűneink bocsánatára szolgáljon lelki üdvösségünkre és egyesítsen bennünket te véled, Urunk Istenünk, Jézus Krisztus által. Amen.

Áldásra.

Áldjon meg engem a Mindenható Isten, az Atya, Fiú és Szentlélek Úristen és ez a mennyei áldás maradjon velem mindörökké.

Ima a szent mise után.

Hálát adok neked, Uram és Istenem mindazon kegyelmekért, melyekben a szent mise áldozat alatt részesítettél. Bocsásd meg kérlek gyarlóságaimat, vétkeimet, melyeket szórakozás, figyelmetlenség által elkövettem. Óh Jézusom! légy velem és igazgasd minden léptemet, minden cselekvésemet. Amen.

Csendes mise utáni imádság.

(300 napi búcsúengedélylyel. XIII. Leó pápa.)

Háromszor: Udvözlégy Mária.

Üdvözlégy mennyország királynéja! irgalmas-ság Anyja, életédesség, reménység, üdvözlégy! Hozzád kiáltunk Évának számkivetett fiai, sirva és zokogva hozzád sóhajtunk e siralom völgyéből. Azért szószólónk fordítsd reánk irgalmas szemeidet és Jézust, a te méhednek áldott gyümölcsét nekünk az élet után mutasd meg. Óh irgalmas, óh kegyes, óh édes Szűz Mária!

Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja!

Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéretére.

Könyörögjünk.

Úr Isten, erőnk és oltalmunk, hozzád kiáltó népedre kegyesen tekints le és a dicsőséges és szeplőtelen Szűz Anya Mária, az ő jegyese, Szent József, Szent Péter és Pál apostolok és minden szentek közbenjárása által könyörgéseinket, melyeket a bűnösök megtéréséért, az Anyaszentegyház szabadsága és felmagasztalta-

tásáért hozzád bocsátunk, kegyesen és irgalmasan hallgasd meg. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Mihály arkangyal védelmezz minket harcainkban; a sátán gonoszsága és incselkedése ellen légy oltalmunk. *Parancsoljon neki az Isten*, esedezve kérünk és te égi seregek fejedelme, a sátánt és más gonosz szellemeket, kik a lelkek veszedelmére törnek a világon, Istennek erejével taszítsd a kárhozatra. Amen.

Jézus szentséges Szive! Irgalmazz minékünk.

Jézus szentséges Szive! Irgalmazz minékünk.

Jézus szentséges Szive! Irgalmazz minékünk.

Gondolatok és fohászok.

Istenhez Jézus, Jézushoz Mária vezet el.

Jézus mondá: Én vagyok az út, igazság és az élet.

A róm kath. egyházon kívül nincs üdvösség.

Jézus mondá: „Vigyázzatok, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát.”

Halál, ítélet, mennyország s pokol életünk legfontosabb kérdései.

Jézus szentséges Szive, irgalmazz nekünk.

(100 napi búcsú.)

Mária édes Szive, légy menedékem. (300 n. b.)

Imádságok a szent gyónás alkalmából.

A Szentlélek segítségül hívása.

Édes mennyei Atyám! Ime azzal a szívbeli óhajtással járulok eléd, hogy bűneimet igazán meggyónhassam és szent kegyelmedet ismét megnyerhessem. Mivel pedig a te segítséged nélkül semmit sem tehetek: gyermeki alázatossággal

kérlek, könyörülj rajtam és küldd el nekem a Szentlelket az ő segítő kegyelmével.

Jöjj el, Szentlélek Úristen! Világosíts föl és segíts meg engem, hogy bűneimet megismerhessem, szivemből megbánhassam, őszintén meggyónhassam és magamat egészen megjavíthassam. Miatyánk stb.

A lelkiismeret megvizsgálása.

Legelőször is ezekről gondolkozzál: *Mikor és hogyan gyóntam utoljára?* Szándékosan kihagytam-e valami halálos bűnt? Mit? Elfelejtettem-e valami halálos bűnt meggyónni? A föladott elégtételt elvégeztem-e? — Azután pedig gondolkozzál azon, hogy mit vétkeztél gondolattal, szóval, cselekedettel, vagy kötelességeid elmulasztásával? — Hogy ki ne felejts valamit, menj végig Istennek tiz, az anyaszentegyháznak öt parancsolatán és a hét főbűnön, a halálos bűnök számát is vizsgáld meg.

Kérdezd magadtól: vétettem-e:

Isten 1. parancsolata ellen. Szándékosan hallgattam, vagy olvastam a katolikus hittelt ellenkező dolgokat? Hányszor? Nem imádkoztam minden nap? Szent dolgokkal tréfát űztem?

Isten 2. parancsolata ellen. Káromkodtam? Hányszor? *Hamisan esküdtem?* Hányszor? Szükségtelenül esküdöztem?

Isten 3. parancsolata ellen és az anyaszentegyház első és második parancsolata ellen. Vasárnapokon és ünnepnap elmulasztottam a szent misét? Hányszor? *Hanyagságból a följajnlás után jöttem, vagy áldozás előtt mentem el?* Hányszor? A templomban illetlenül viseltem magamat?

Isten 4. parancsolata ellen. Nagyon megszeméltettem szüleimet? Hányszor? Nem engedelmeskedtem? Dacos voltam? Rosszat kívántam szüleimnek, vagy tanítóimnak?

Isten 5. parancsolata ellen. Durván bántam másokkal? Bosszantottam másokat? Cívakodtam? Verekedtem? Gyűlölködtem? Haragot tartottam? Irigykedtem, vagy kárörvendő voltam? Életemet veszedelemnek tettem ki? Más bűnre tanítottam, vagy csábítottam? Nagy bűnre? Melyikre? Hányszor? Segítettem más a bűnben?

Isten 6. és 9. parancsolata ellen. Bűnös akaratlan gondolkodtam szemérmetlen dolgokról? Hányszor? Ilyeneket látni, cselekedni kívántam? Hányszor? Beszéltem ilyenekről? Hányszor? Szemérmetlen dolgot cselekedtem magammal hányszor? Másokkal? Hányszor? Engedtem magammal ilyen dolgot tenni? Romlott társakkal barátkoztam? Illetlen tárgyakat nézegettem? Szemérmetlen dolgokat olvasgattam?

Isten 7. és 10. parancsolata ellen. Szüleimnek, vagy másoknak jószágát elvettem? Mit? Másnak jószágát megrongáltam? Megcsaltam valakit? El akartam venni másnak jószágát?

Isten 8. parancsolata ellen. Hazudtam? Ok nélkül gyanúsítottam valakit? Másnak hibáit kibeszéltem? Megrágalmaztam valakit? Csúfoltam másokat?

Az anyaszentegyház 3. parancsolata ellen. Böjti napokon mentség nélkül húst ettem? Hányszor?

A főbűnökkel vétkeztem: Kevély voltam? Torcos voltam? Rest voltam. (Elhanyagoltam kötelességeimet?)

(Ha még más bűnöd volna, akkor azt is jegyezd meg és gyónd meg.)

A bánat és erős fogadás.

1. Most meggondolom, hogy milyen súlyos büntetést érdemeltem Istentől. Mennyit szenvednek a pokolban az elkárhozott angyalok és emberek, de még a nem egészen tiszta lelkek is a tisztítóhelyen! Ah, mily borzasztó lett volna az, ha Isten engem is úgy büntetett volna meg! Mit kell tennem? Engedelmes gyermeke leszek Istennek, hogy egykor eljuthassak hozzá a mennyországba.

2. Elképzelem Jézust a keresztfán, amint kezein átszögezve, tövissel megkoronázva, sebektől egészen elboritva érettem szenved és meghal. Mindezt az én bűneim is okozták: és én nem bánnám, hogy elkövettem ezeket a bűnöket?

3. Meggondolom azt a számtalan jótéteményt, amellyel Isten engem elárasztott. Ő adta nekem az életet, az egészséget, a mindennapi eledelt, a jó szülőket, a jó őrzőangyalt; és csak azt az egyet is hogyan bírom neki meghálálni, hogy a katolikus anyaszentegyháznak gyermeke vagyok? És milyen hálátlan volnék, ha ezt a végtelenül jó és szeretetre méltó Atyát ezután is megbán-tanám és szeretni nem akarnám!

Óh édes Istenem és Udvözítőm, Jézus Krisztus! én, szegény bűnös gyermeked, lábaidhoz borulok. Oly kimondhatatlan sok jót tettél velem; érettem eljöttél e világra, oly nagy kinokat szenvedtél és végre meghaltál érettem! Én pedig oly hálátlan voltam irántad és annyit vétettem ellened.

Én Istenem! egész szívemből bánom minden

bűnömet, mert ezen a világon és a másik életben igazságos büntetést érdemeltem. De még inkább azért bánom bűneimet, mert azokkal megbántottalak téged, végtelenül szeretetreméltó jó és szent Istenemet. Erősen fogadom, hogy életemet megjavítom, többé nem vétkezem és minden bűnre vezető alkalmat kerülni fogok. Bár soha meg ne bántottalak volna! Kérlek Uram! a te szent Fiad, Jézus Krisztus érdemei által, add szent kegyelmedet, hogy e fogadásomat teljesíthessem. Te-éretted, Uram! megbocsátok minden ellenségemnek: bocsáss meg nekem is méltatlan bűnösnek.

Ó Megváltóm szent anyja, boldogságos Szűz Mária! imádkozzál érettem, hogy ezt a gyónást jól végezzem és bűneim bocsánatát megnyerjem. Légy te is segítségemre, édes őrzőangyalom! hogy ettől az órától fogva ne vétkezzem, hanem igazán jámbor, istenfélő életet éljek. Amen.

Itt következik a gyónás.

Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében Amen.

Gyónom a mindenható Istennek és Isten helyett neked, lelkiatyám, hogy utolsó gyónásomtól (kiskoromtól) fogva ezeket a bűnöket követtem el. Utoljára . . . gyóntam.

(Itt elszámológod bűneidet, azután mondd:)

„Teljes szivemből bánom minden bűnömet, mert azokkal a végtelen jó és szeretetreméltó Istent megbántottam; erősen fogadom, hogy többé nem vétkezem és a bűnre vezető alkalmat elkerülöm. Kérek üdvös elégtételt és föloldozást.”

Imádság a gyónás után.

Én Atyám, én Istenem mily nagy, mily ki-

mondhatatlan a te jóságod; a lelkiatya, a te helytartód, Jézus Krisztus érdemeiért feloldozott engem bűneimtől: Ó mily jól esik reménylenem, hogy ismét kedves gyermeked vagyok! Hála, dicséret és dicsőség neked, ó irgalom Atyja, ezért a nagy kegyelmedért, amelyet soha meg nem érdemeltem! Fogadom, hogy erről soha el nem feledkezem, és egész erőmből azon leszek, hogy előbbi bűneimbe vissza ne essem.

Áldd meg, ó mennyei Atyám! ezt a jámbor föltételemet és adj erőt, hogy azt hiven megtarthassam mind halálomig. Kérlek erre Jézus Krisztusom szent véréért, amelyet érettem a kereszten kiontott és az ő malasztal teljes Anyjának Máriának és minden szentnek érdemeiért. Amen.

Imádságok a szent áldozás alkalmából.

Erénygyakorlatok a szent áldozás előtt.

Hít. Edes Jézusom, erősen hiszem mindazt, amit kinyilatkoztattál, különösen pedig hiszem azt, hogy te az Oltáriszentségben igazán jelen vagy, mert azt te mondtad, aki csálhatatlan örök igazság vagy.

Remény. Szeretetreméltó Jézusom, irgalmasásgodnak nincs határa; Te hozzám jössz és szívémben akarsz lakni. Ép ezért reménylem, hogy meg fogsz adni mindent, ami lelkemnek szükséges.

Szeretet. Édes Jézusom! te végtelenül szeretsz engem és hozzám való szeretetből most ismét tápláléka akarsz lenni lelkemnek. Mikép háláljam meg ezt a nagy szeretetet? Érted akarok élni és halni.

Bánat és erős fogadás. Édes Jézusom! teljes szívből bánom minden bűnömet, mert azokkal téged, jószágos Istenemet megbántottalak, akit minden fölött kell szeretnem. Erősen felteszem és ígérem újra, hogy a Te malasztod segítségével többé meg nem bántalak.

Alázatosság. Istenem és Üdvözítőm! mikép közeledjem hozzád, miután annyiszor megbántottalak? Valóban nem vagyok méltó, hogy bejőjj szívembe. De csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én bűnös lelkem.

Óhajítás. Jöjj, édes Jézus! jöjj és foglald el szívemet, legyen az egészen a tied. Jöjj, szállj be hozzám, erősíts meg kegyelmeddel, édes Jézusom!

Érénygyakorlatok a szent áldozás után.

Imádás. Édes Jézusom! az angyalokkal és szentekkel együtt imádlak téged ebben a legfőbbébb Oltáriszentségben. Imádlak téged, mint Uramat és Istenemet, Teremtőmet és Megváltómat.

Alázatosság. Édes Jézusom! mikép érdemeltem meg, hogy Te kegyes voltál hozzám szegény bűnőshöz, beszállni?

Hála és följajánlás. Szeretetre méltó Jézus, mikép háláljam meg neked, amit velem tettél? Ime felajánlom neked, testemet, lelkemet és mindenemet, amim van. Tied legyen minden gondolatom, óhajításom, szavam és mindaz, ami jót cselekszem.

Szeretet. Édes Jézus! gyullaszd föl szívemet szereteted tűzével, hogy jobban szeresselek téged, mint bármi mást, jobban, mint magamat.

Kérelem. Én Uram és én Istenem! add meg nekem, gyarló teremtményednek, mindazokat a

kegyelmet, amelyekre szükségem van, mert Te végtelenül jó vagy.

Ó szerelmes Jézusom! maradj nálam kegyelmeddel és erősíts meg engem ennek a szentségnek ereje által most és halálom óráján. Amen.

Miatyánk. Üdvözlégy. Hiszek egy Istenben.

Búcsúima a megfeszített Jézushoz.

Ime, jóságos és legédesebb Jézus! színed előtt térdeimre borulok és lelkem legforróbb hevével kérlek és buzgón esedezem hozzád, hogy a hit, remény és szeretet élő indulatait, valamint a bűnöm fölött való igaz bánatot és a javulásra való erős akaratot kegyeskedjél szívembe vésni, midőn lelkem nagy részvételével és fájdalmával magamban őt szent sebedről elmélkedem és azokat lelkem elé állítom; azt tartván szemem előtt, amit Dávid próféta mondott rólad, óh jóságos Jézus: „Átlyukgatták kezeimet és lábaimat, megszámlálták minden csontomat“.

Mindazok, kik ezen imát töredelmes gyónás és áldozás után valamely feszület előtt bűnbánólag s ájtatosan elmondják s legalább őt Miatyánkot és őt Üdvözlétyet a pápa szándékára imádkoznak, teljes búcsút nyernek. IX. Pius rendelete. 1858. július 31.

Gondolatok és fohászok.*

Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkének pedig kárát vallja. Máté. 16—36.

Amilyen az élet, olyan a halál is.

Az Isten se nem siet, se nem felejt.

Egy rossz van csak a világon, a — bűn.

Utáld a bűnt, mert az hoz minden rosszat a világra.

Szelid és alázatos szívű Jézus, add hogy szívem a tiedhez hasonló legyen. (300 napi búcsú.)

Jézusom én irgalmasságom! (100 napi búcsú.)

Szent keresztúti ájtatosság.

A főoltár előtt, vagy ahonnét-a kiindulás történik.

Ének.

Jézus szenvedéséről, bűnösök emlékezzünk;
Fájdalmas szent anyjával halálán keseregjünk
Szánakodva és zokogva,
Fohászkodva, szent keresztútra menjünk.

Ajánló imádság.

Őrök mindenható Isten! alázatos szívvvel imádlak
Téged és az én elkövetett bűneimnek elégtételül
ime felajánlom néked a te szerelmes Fiad kinszen-
vedését és halálának véghetetlen érdemét, melyet
most szemlélni és tisztelni kívánok s minden ígért
kegyelmeket és búcsúkat megnyerni óhajtok, melyek-
ket résznél lelkem üdvösségére, részint az elhagyott
purgatóriumbeli lelkek segítségére felajánlok. Te-
kints Uram alázatos szívemnek töredelmességére
és tedd hasznossá nekem ezen útnak ájtatos gya-
korlását, ez életben a te kegyelmednek, a másik-
ban az örök dicsőségnek elnyerésére. Amen.

Menetközi ének.

Halálra ítéltetik érted az élet Ura,
Hogy számtalan bűnödért te ne essél pokolra,
Egek Ura magát kínra,
Rút halálra adja a keresztfára.

I-ső állomás.

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged,
Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Az első állomás jelenti Pilátus házáat, ahol a mi
Üdvözítőnk, miután kegyetlenül megostoroztatott,
tövissele koronáztatott, Pilátustól gyalázatos halálra
ítéltetik.

Gondold meg itt szánakodó szívvvel, ájtatos lélek, a te Üdvözítődnek azon nagy alázatosságát és békességes türését, mellyel vette a hamis bírónak ezen törvénytelen ítéletét, minden mentegetés ellenmondás és háborodás nélkül, kész lévén ily gyalázatos és keserves halált szedvedni, hogy téged, keresztény lélek, az örök átok alól felszabadítson; s ezzel oktatott téged, hogyan fogadd el te is világnak, az embereknek irántad való balítéleteit, rágalmazásait.

Könyörgés.

Uram Jézus Krisztus! ki irántam való szeretetből tömlőcöt, fogságot, töviskoronát s ostorozást, mint egy bűnös szenvedni és ezen hamis ítélet alá vettetni, méltóztattál, alázatosan kérlek téged, töröld el az örök halálnak ítéletét, melyet sok bűneim érdemlettek és tégy méltóvá engem hogy halálom óráján tőled kegyes ítélő bírámtól hallhassam: Jöjj el Atyámnak áldotta. Amen.

Mi Atyánk. Üdvözlégy stb.

Könyörülj rajtunk Uram! — Könyörülj rajtunk!

Menetközi ének.

Sebes gyenge vállára nehéz keresztfát veszi,
Örvend, hogy bűn terhétől lelkedet megmentheti,
Ah enyhítsed, könnyebbítsed.
Ne terheljed bűnnel Jézus keresztjét.

II-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A második állomás jelenti a helyet, a hol a kegyetlen hóhérok a nehéz keresztet Udvözítőnk sebes vállaira tették.

Gondold meg itt ájtatos lélek, a sebekkel borított fájdalomtól bágyadt Jézus mily nagy

örömmel veszi vállára a keresztnak nehéz terhét, a halálnak eszközét, néked példát hagyván, hogyan viseljed az életnek nehéz keresztjét; pirulj el, hogy a penitenciának s a világi nyomorúságnak könnyű keresztjét, mely tenéked nem halálnak, hanem az örök életnek eszköze, nem akarod hordozni. Tégy fogadást jobbulásodról.

Könyörgés.

Óh szerelmes Jézusom, ki érettem a kereszt súlyos terhét örömet felvetted sebes vállaidra, segélj kegyelmeddel engem, hogy e rövid életnek keresztjét mindaddig békével hordozzam, miglen azok által tehozzád, Jézusomhoz, a menyeyei örömekbe eljutok. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközi ének.

Sok kínzás miatt teste erőtől megfosztatik.

A nehéz kereszt alatt arccal a földre esik.

Jaj nem szánják, sőt kacagják.

Lábbal rugják, mint barmot, úgy rángatják.

III. állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A harmadik állomás jelenti, miképen az áldott Jézus az ő vérének szüntelen való folyása miatt erőiben megfogyatkozván, a kereszt terhe alatt már először esett arccal a földre.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, az ő békeeséses tűrését, midőn sok rugdalásokra, ütésekre hallgat a te Urad Istened, se nem siránkozik, se nem panaszkodik, sőt csak egy ellenkező szót sem szól az őt szidalmazó és rugdaló hóhéroknak; ellenben te nyavalyáidban, nyomorúságidban egészen türelmetlen vagy, panaszra, átokra, káromkodásra fakadsz. Tanulj Krisztustól.

Könyörgés.

Óh szerelmes üdvözítőm! ki a nehéz kereszt terhe alatt, melyet bűneim súlyosítottak, elfáradván, földre esni kényszerítettél, szentséges lábaidhoz leborulván, bocsánatért esedezem; bánom, hogy keresztedet bűneimmel súlyosítottam, de eltökéltem magamban, hogy ezentúl, kegyelmed által és a te példádra akármely nyomorúságnak keresztjét elviselem. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj rajtunk.

Menetközi ének.

Jézus Szive gyötrelme nagyobb, hogy anyját látja.
Máriának hegyes tör a szívét áltáljárja,
Hogy szent Fiát, szelid Bárányt,
Taszigálják, ütik, verik, hurcolják.

IV. állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A negyedik állomás jelenti nekünk, hogy ami édes Üdvözítőnk kereszttel az ő keseredett szent anyjának eleibe jön.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, mily nagy fájdalmára esett légyen Máriának, látván az ő ártatlan Fiát egészen a vérben úszni és a kereszt terhe alatt hurcoltatni; azonban fontold meg azon szerelmes szókat, melyekkel ezen két keseredett lélek, Jézus és Mária, egymással szólottak; pirulj el, hogy eddig se Jézus szenvedése, se Mária keserősége nem indította szánakodásra kemény szívedet. Esedezz néki, hogy a végső órának ütésekor néked is mint pártfogód elődbe jöjjön.

Könyörgés.

Óh Jézus! óh Mária! egymástól búcsúzó szi-

vek! én vagyok a nagy és sokféle fájdalmaidnak oka; vajha én szívem érezné azokat. Óh fájdalmas Anya! oszd meg velem kínjaidat, hogy most veled szomorkodván, örök életre méltónak találhassam s midőn lelkem testedtől elválík, azt anyai karjaidba befogadjad. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörtülj . . .

Menetközi ének.

Látván a gonosz zsidók, hogy Jézus elfáradna,
Kereszt viselésére már ereje nem volna,
Simont kéri, kényszerítik,
Fenyégetik, hogy ő hozná keresztjét.

V-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

Ezen ötödik állomás jelenti, hogy minekutána
Udvözítőnk annyira erőtlenedett volt, hogy már
nem vihette a keresztet, Simon Cireneust hajtották
segítségére a zsidók.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, mily nagy keserű-
ségére volt Jézusnak részint az ő halálát szom-
juhozó zsidóknak kegyetlensége, részint Cirenei
Simonnak vonakodása a kereszt hordozásában
és azon Simonnak ismerjed magadat, ki a reád
bocsátott keresztet nem készakarattól, hanem csak
kénytelenségből hordozod és Jézust nem akarod
segíteni. Azért utáld meg kegyetlenségedet.

Könyörgés.

Óh szerelmes Jézusom! ki hozzám való szere-
tetedből a keresztnek súlyos terhét a Kálvária
hegyének útján hordozni és én tőlem a Cirenei
Simonnak személyében megsegíttetni akartál, alá-
zatosan kérlek, tégy engemet is a kereszt tanít-

ványává és társaddá, és adjad, hogy kereszteimet, bajaimat mindaddig jó kedvvel hordozzam, a te nyomdokaidat kövessem, miglen tehozzád az örök életbe és dicsőségbe nem jutok. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközli ének.

Szőrnyen megmocskolt színét Veronika, hogy látja,
Szíve rajta megesvén, a keszkenőjét nyújtja,
Képét reá Jézus nyomá,
Visszaadá, hogy szívében hordozná.

VI-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A hatodik állomás jelenti a helyet, melyen a jószívű Veronika asszony a keresztet hordozó Krisztusnak vérbe borult szent arcát látván, szánakodásból keszkenőjét oda nyújtá neki, melylyel megtörülve magát Jézus, az ő sebekkel rakott arcának eleven képét rajta hagyta.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, ezen asszonynak gyengéd ájtatosságát, ellenben lásd a te szívednek keménységét, aki nem hogy szánakodnál a te Jézusodon, hanem inkább naponként bemocskolod orcáját bűneiddel. Mondj ezért ellene kegyetlenségednek.

Könyörgés.

Óh lelkemnek szerelmes jegyese! mit adhatok néked számtalan jótéteményeidért, melyekkel engem bűnöst gazdagítottál? Ime, szeretetnek kútfeje, oda nyújtom néked vétkes szívemet, mosogasd le drága szent véreddel szennyjét, ird belé eltörölhetetlenül kinszenvedésednek és halálodnak emlékeztét, hogy az erkölcsöknek útjára

térjen s méltó lehessen valahára szent színedet látni és abban örökre gyönyörködni. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközli ének.

Másodszor földre esik arccal a szelid Bárány,
Szent képét összetörvén, foly a vér orrán, száján,
Szent személye teljes vérrel,
Kékségekkel, dagadozott sebekkel.

VII-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A hetedik állomás jelenti ama jeruzsálemi kaput, melyhez jutván édes Üdvöztőnk, az ő nagy erőtlensége miatt másodszor esett arccal a földre, hol újólag verettetett, szidalmaztatott.

Gondold meg itt, keresztény lélek, hogy a te Istened és Üdvöztőd a fájdalmak nagy volta miatt arccal esvén a köves földre, nem hogy mindjárt felsegítettet volna, hanem inkább rugdaltatott, taszigáltatott és mint egy csúf a goromba néptől kinevetetett. De tudd meg, hogy a te fennhéjázó kevélységed volt ezen szörnyű esésnek oka, azért alázd meg magadat, vágyódásaidat, gondolataidat.

Könyörgés.

Óh szerelmes Jézusom! ki a te becsületednek nagy kisebbségével nyilván vitettél halálos bűntetésre és a te megkinzott testednek erőtlensége miatt másodszor is földre estél, megvallom, hogy az én sokszor megújított vétkeim nyomtak téged ismét a földre; de már erősen eltökéltem magamban, hogy többé nem vétkezem. Erősítsd, óh Jézusom! ezen akaratomat és gyámolíts kegyelmeddel engemet, hogy ezen feltett jó szán-

dékomat állhatatosan teljesítem, Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlég . . . Könyörülj . . .

Menetközli ének.

Jeruzsálem leányait vérbe borult szemekkel
Látja, hogy rajta sirnak, meginté az igékkel:
Ne sirjatok, hogy így láttok,
Magatokon s fiatokon sirjatok.

VIII-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A nyolcadik állomás jelenti azon helyet, ahol keservesen siráinkoztak a szánakodó ájtatos asszonyi személyek a szenvedő Jézus fölött kiket ő nagy szeretettel vigasztalt.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, a te Jézusodnak szeretetét, aki noha a szörnyű kínok miatt holt-elevenen volt, mindazonáltal mintegy elfelejtkezvén a maga keserűségéről, a siráinkozó asszonyokat vigasztalja; midőn te csak egy könnyhullást sem öntesz, nem szánakodol az éretted szenvedő Krisztuson. Vess véget háládatlanságodnak és tanulj rajta szánakodni.

Könyörgés.

Oh fájdalmas Jézusom! bocsásd meg szívemnek keménységét, hogy én eddig keserves kinszenvedéssel kevesebbet gondoltam, mint ama szánakodó asszonyi személyek. Ah! törd meg szívem keménységét, lágyítsd meg azt a folyó véreddel s add, hogy forró könnyek harmatozzanak szemeimből, melyeket a te keserves kinszenvedésednek és az én bűneim emlékezetének feláldozzam. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlég . . . Könyörülj . . .

Menetközi ének.

Harmadszor földre esik az elestek gyámola,

Ki bűnt bűnre szaporít, az ennek oka vala,
Ah ne ujítsd, ne szaporítsd,
Ne súlyosítsd bűnnel Jézus kinjait.

IX. állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A kilencedik állomásnál lásd, keresztény lélek, milyen sorsban volt Krisztus, midőn a Kálvária hegyének tövéhez eljutott, ahol harmadszor is földre esett és új sebeket nyert.

Gondold meg itt, keresztény lélek, a sok bosszantásokat, rugdalásokat és veréseket, melyekkel a hóhérok Krisztust a felkelésre kényszerítették, hogy elevenen vihessék a hegyre és megfeszíthessék; de egyszersmind vedd észre ebből, mily szörnyű teher a bűn, mely Udvözítődöt oly szokszor a földre ejtette. Téged is szintén pokolra taszítottak volna gonoszágaid, ha az ő kinszenvedésének és halálának érdeme meg nem tartott volna. Tanuld tehát kerülni a bűnt.

Könyörgés.

Óh Irgalmas Jézusom! ezerszer köszönöm néked, hogy te engem bűneimben heverni s azok miatt a megérdemlett pokolra jutni nem hagytál; engedd kérlek, hogy a te fájdalmas eséseid legyenek nékem erős ösztönim, melyekkel a jó erkölcsök gyakorlására felindíttatván, többé el ne essem, hanem szent malasztod által a jóban állandóan megmaradván, hozzád érhessek. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközi ének.

Sebeihez ragadott ruháját lerángatják,
Szolgák nagy dühösséggel sebeit megújítják,
Képtelenül sebeiből,
Minden felől vér foly egész testéből.

X-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A tizedik állomás jelenti, hogy midőn szerelmes üdvözítők a Kálvária hegyére jutott, a dühös hóhérok által ujonnan megfosztatott ruháitól.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, Udvözítőknek nemcsak ama nagy fájdalmait, melyeket szenvedett, midőn a dühös hóhérok a testéhez ragadott ruháját lerángatták és behártyázták sebeit megnyitották, hanem azon nagy szégyent is, midőn a tisztaságos Jézus annyi nép előtt meztelen látta magát s vigasztalás helyett ecettel és epével kevert borral itatták. A te titkos gyönyörködéseid valának ezen keserű cseppek; azért szánakodjál keserűségén és siránkozzál.

Könyörgés.

Uram Jézus Krisztus, ki, hogy az én lelkem meztelenségét befedjem, ruhádtól megfosztatni és az egész népnek meztelen mutattatni kész voltál, alázatosan kérlek, óh Jézusom! foszsz meg engem minden rendetleg világi kívánságtól és utáltasd meg velem annak minden törvénytelen gyönyörűségét, hogy így a te kinszenvedésednek keserűségét izlelhessem. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközli ének.

Sok kalapácsütéssel kereszthez szegeztetik,
Szörnyű nagy fájdalmára teste kiterjesztetik,
Ájul szíve, nincsen színe,
Szédül feje, vérbe borul szent teste.

XI-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A tizenegyedik állomás jelenti azon helyet, ahol ami Udvözítők ruhájától egészen megfosz-

tatván, a keresztre vonattatott és ahhoz szent anyja láttára vasszegekkel szegeztetett.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, a te Jézusodnak szörnyű fájdalmát, melyet szenvedett, midőn az irgalmatlan hóhérok szentséges kezeit s lábait erőszakosan a keresztre vonták, hogy tompa vasszegekkel általlikgassák. Egyszersmind fontold meg a boldogságos szűz Anyának azon keserűségét, melytől elborított, midőn ezen iszonyú kegyetlenséget szemlélte, azért fogj valahára te is a te testednek megfeszítéséhez.

Könyörgés.

Óh kegyes Jézusom, ki hozzám való nagy szeretetedből keresztre feszítettél és ahhoz vasszegekkel szegeztetni kész valál, kérlek téged, hogy a te malasztoddal kezeimet és lábaimat megfeszítesd és azokat többé az illetlen dolgokra ki ne nyujtsam és így teveled megfeszítetvén a földön, a te dicsőségedben részesülhessek a mennyben. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközi ének.

Függ már Jézus bűnödért kereszten megfeszítve,
Ölelésedre mégis keze ki van terjesztve,
Szíve eped, szava reked,
Laj mint reszket, kinok közt meghal érted.

XII-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A tizenkettedik állomás jelenti azon helyet, melyen a kereszt a megfeszített Krisztussal két lator között felemeltetett.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, Krisztus nagy arcpirulását, midőn az egész nép láttára mezi-

telenen szemlélte magát a két lator között; emeld fel lelki szemeidet és lássad azon szörnyű fájdalmat, melyeket érzett midőn kezei, lábai tompa vasszögekkel általverettettek. Azért, ha valami érzékenység van benned, szánakodjál a te Krisztusodon és melledet vervén, kérjed bűneidnek bocsánatát.

Könyörgés.

Óh megfeszített Jézusom! mivel már tudom, hogy az én bűneim valának egyedüli okai a te keserves kinszenvedésednek és halálodnak, azért bánom és siratom azokat töredelmes szívemből és kérem véghetetlen irgalmasságodat, bocsásd meg nékem azokat. Tekints eltévedt juhodra s térítsd azt az üdvösség útjára; ne hagyd elveszni lelkemet, hanem add, hogy ama vigasztaló szöveget érdemeljem halálom óráján tőled hallani ma velem leszesz a paradicsomban. Amen.

Mi Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Menetközi ének.

Fájdalmak tengerébe Mária szive merül,
Látván, hogy Jézus teste vér és seb mindenfelől,
Ölben tartja, csókolgatja,
Nagy zokogva halálán sir bánkodva.

XIII-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A tizenharmadik állomás jelenti azon helyet, melyen Krisztus teste a keresztről levétetvén, szent anyja ölébe tétetett.

Gondold meg itt, ájtatos lélek, mily hegyes tör járta által ekkor anyai szívét és ha iránta való szeretetnek egy szikrája van még benned, engeddd, hogy verje által azon tör a te szived is,

hogy így mindenkor elevenen érezze a fájdalmakat, melyeket kellett éreznie Mária szívének.

Könyörgés.

Óh fájdalomnak s keserűségnek áldozatja, Szűz Mária! kérlek téged leborulva, hogy vala mint itt szent Fiadnak holttestét anyai öledbe vetted, úgy az én lelkemet is halálom óráján anyai kegyes-ségeddel megölelj és szerelmes Fiadnak bemutatassd. Amen.

Mi Atyánk ... Üdvözlégy ... Könyörülj ...

Menetközi ének.

Nagy kinnak hegyes töre sérti Mária szívét,
Midőn koporsóba teszik szent Fia testét.
Hol a kincse, ott a szíve,
Eltemetve, zokog és sir reszketve.

XIV-ik állomás.

Imádunk téged Krisztus stb. Mert a te szent stb.

A tizennegyedik és utolsó állomás jelenti a mi Urunk, Jézus Krisztus temetőhelyét.

Gondold meg, keresztény lélek, mily nagy ájtatossággal temettetett el Krisztus áldott teste; sirtak az asszonyok, sirtak tanítványai, de mindenekfölött az ő szent Anyja, midőn már egészen megfosztva látta magát szerelmes Fiának jelenlététől; onnét elmenvén, hányszor tekintett vissza temetőjére, jelentvén, hogy oda van téve az ő lelkének nemes záloga. Szégyenülj meg tehát, hogy e fájdalmas útban elegendőképen nem szánakodtál a te éretted szenvedett s megholt Krisztusodon.

Könyörgés.

Óh kegyes Jézus! aki ezen fájdalmas utat egyedül a te jóságodból és hozzám való szere-

tetedből akartad elvégezni, imádom a te érettem megholt s eltemetett szentséges testedet; alázatosan kérlek, engedd nekem mindazon véredért, melyet érettem kiöntöttél és kinjaidért, melyeket szenvedtél, hogy ezután a te keserves kínszenvedésednek emlékezete bennem soha ki ne haljon, hanem elevenen hordjam azt szivemben és halálom óráján szent vérednek bő gyümölcsében részesüljek. Amen.

MI Atyánk . . . Üdvözlégy . . . Könyörülj . . .

Befejező ének.

Értünk megfeszült Jézus! kérünk, hogy sebeidet Mutasd be szent Atyádnak bűnünkért szent véredet, Hogy sebeid, vércseppeid, Szenvedésid legyenek örömünkre.

Befejező imádság.

Hálát adok neked, én Jézusom! irgalmadért, melyet a keresztúton nyújtál nekem; fogadd el azt keserves kínszenvedésednek és halálodnak tiszteletéül, bűneimnek s az ezekért érdemlett büntetéseknek bocsánatául, nemkülönben a tisztítóhelyen levő lelkeknek segítségül és vigasztalásul; kiváltképpen azoknak, kikért előtted a szent keresztútnak búcsúi legkellemesebbek. Kérlek, óh Jézusom! ne maradjon meddő a te szent vérednek és halálodnak megbecsülhetetlen ára. Legyen tenéked az Atyával és Szentlélekkel tisztelet, dicséret, dicsőség, örökkön örökké. Amen.

Gondolatok és fohászok.

Felebarátodról vagy jót beszélj, vagy semmit.

„Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát.”
Máté 16—24.

„Boldogok az irgalmasok, mertők irgalmasságot nyerne.”
Szeress minden embert kivétel nélkül.
Szeress tettel s ne nyelvvél.

Szerezz a szentek közt pártfogót.

Szent József, Jézus szentséges szívének barátja, könyörögi érettünk! (100 n. b.)

Szent Alajos, az ifjuság pártfogója, könyörögi érettünk! (300 n. b.)

Virágvasárnapi passió.

Kar: A mi Urunk Jézus Krisztus kinszenvedése szent Máté evangelistának írása [szerint.
(26—27-ik rész.)

Evangelista: Az időben mondá Jézus az ő tanítványainak:

Jézus: Tudjátok, hogy két nap múlva husvét leszén és az ember fia elárultatik, hogy megfeszíttessék:

Ev. Akkor egybegyülének a papi fejedelmek és a nép vénei a főpap tornácába, ki Kaifásnak neveztetik vala. És tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék. Mondának pedig:

Kar: Ne az ünnepnapon* netalán támadás legyen a nép [között.

Ev. Mikor pedig Jézus Bethániába volt a poklos Simon házában, járula hozzá egy asszony alabástrom edényben drága kenettel, melyet az asztalnál ülőnek fejére öntö. Látván ezt a tanítványok neheztelének, mondván:

Kar: Mire való e vesztegetés? mert ezt drágán lehetett volna adni* és a szegényeknek osztani.

Ev. Tudván pedig ezt Jézus, mondá nekik:

Jézus: Miért vagytok ez asszony bántására? ő jó cselekedetet tett vélem. Mert szegények mindenkor vannak veletek; én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ő e kenetet testemre

öntvén; azt temetésemre cselekedte. Bizony mondom nektek; valahol az evangelium hirdettetni fog az egész világon, az is elmondatik, mit ez cselekedett az ő emlékezetére.

Ev. Akkor elméne egy a tizenkettő közül, ki iskarióti Judásnak nevezetik vala, a papi fejedelmekhez és mondá nekik:

Júdás: Mit akartok nekem adni, és én őt kezeitekbe [adom.

Ev. Azok pedig rendelének neki harminc ezüst pénzt. És attól fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja. A kovásztalanok első napján pedig a tanítványok Jézushoz járulának, mondván:

Kar: Hol akarod,* hogy elkészítsük ételedre a hus[vétet?

Ev. Jézus pedig mondá:

Jézus: Menjetek a városba egy valakihez és mondjátok neki: a mester mondja: az én időm közel vagy, nálad tartom a husvétet az én tanítványaimmal.

Ev. És úgy cselekvének a tanítványok, amint rendelte vala nekik Jézus és elkészíték a husvétet. Beesteledvén pedig, letelepedék tizenkét tanítványával. És midőn évének mondá:

Jézus: Bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem.

Ev. És igen megszorodván, kezdék egyenkint kérdezni:

Kar: Vajjon én vagyok-e Uram?

Ev. Ő pedig felelvén mondá:

Jézus: A ki velem kezét a táliba mártja, az árul el engem. Az ember fia elmegy ugyan, amint írva van felőle; de jaj annak az ember-

nek, aki által az ember fia elárultatik; jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember.

Ev. Felelvén pedig Júdás, ki elárulta őt mondván:

Júdás: Vajjon én vagyok-e [Rabbi?]

Ev. Felele neki:

Jézus: Te mondád.

Ev. Midőn pedig vacsoráltak, vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanítványainak és monda:

Jézus: Vegyétek és egyétek, ez az én testem!

Ev. Es vevén a kelyhet, hálát ada és nekik adá mondván:

Jézus: Igyatok, ebből mindnyájan: mert ez az én vérem, az új szövetségé, mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Mondom pedig nektek, nem iszom mostanától e szőlőtermésből az napig, mikor amaz ujat iszom majd veletek Atyám országában.

Ev. És dicséretet énekelvén, kimenének az olajfák hegyére. Akkor monda nekik Jézus:

Jézus: Ti mindnyájan megbotránkoztok én bennem az éjjel. Mert irva vagyon: megverem a pásztort és elszélednek a nyáj juhái. Minekutána pedig föltámadok, megelőzlek titeket Galileában.

Ev. Felelvén pedig Péter, monda neki:

Péter: Ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botrán[kozom].

Ev. Mondá neki Jézus:

Jézus: Bizony mondom neked, hogy az éjjel, minekelőtte a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem.

Ev. Mondá neki Péter:

Péter: Ha meg kell halnom is veled, nem tagadlak meg [téged].

Ev. Hasonlóképen szólának mindnyájan a tanítványok is. Akkor méne Jézus velük a majorba mely Getszemáninak neveztetik, és mondá tanítványainak:

Jézus: Uljetek itt, míg amoda megyek és imádkozom.

Ev. És maga mellé vevén Pétert és Zebedeus két fiát, kezde bánkódni és szomorkodni. Akkor mondá nekik:

Jézus: Szomorú az én lelkem mind halálig; váraoztatok itt és virrasszatok velem.

Ev. És egy kevésel előbb menvén, orcájára borulva, imádkozván és mondván:

Jézus: Atyám! ha lehetséges, muljék el e pohár tőlem, mindazonáltal nem amint én akarom, hanem amint te.

Ev. És méne tanítványaihoz, és aludva találá őket és mondá Péternek:

Jézus: Így nem virrasztathatok-e velem egy óráig? Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; a lélek kész ugyan, de a test erőtlén.

Ev. Ismét másodszor elméne és imádkozék, mondván:

Jézus: Atyám! ha e pohár el nem mulhatik a nélkül, hogy megigyam, legyen a te akaratod.

Ev. És ismét eljőve és aludva találá őket; mert szemeik el voltak nehezedeve. És elhagyván őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor ugyanazon beszédet mondván. Akkor tanítványaihoz jöve és mondá nekik:

Jézus: Aludjatok már és nyugodjatok. Ime elközelgett az óra, és az ember fia a bűnösök kezeibe adatik. Keljetek föl, menjünk, ime közeledik, aki engem elárul.

Ev. Mig ő szólott, ime Júdás, egy a tizenkettő közül, eljőve és vele nagy sereg kardokkal és dorongokkal, küldetve a papi fejedelmektől és a nép véneitől. Aki pedig elárulta őt, jelt adott nekik, mondván:

Júdás: *Akit megcsókolok, ő az, fogja[tok meg.*

Ev. És azonnal Jézushoz járulván, mondá:

Júdás: *Üdvözlégy [Rabbi?*

Ev. És megcsókolá őt. Mondá neki Jézus:

Jézus: Barátom! mivégre jöttél?

Ev. Akkor hozzája menének és kezeiket Jézusra veték, és megfogták őt. És ime egy azok közül, kik Jézussal valának, kinyujtván kezét, kivoná kardját, és rácsapván a papi fejedelem szolgájára, elvágá annak fülét. Akkor mondá neki Jézus:

Jézus: Tedd helyére kardodat, mert mindazok, kik fegyvert fognak, fegyver által vesznek el. Vagy azt véled, hogy nem kérhetem Atyámat és ad nekem azonnal többet tizenkét ezred angyalnál. Miképpen teljesednek be tehát az irások, melyek szerint így kell lennie?

Ev. Azon órában mondá Jézus a seregnek:

Jézus: Mint latorra, úgy jöttetek ki kardokkal és dorongokkal engem megfogni. Mindennap nálatok ültem, tanítván a templomban és nem fogtatok el engem.

Ev. Ez pedig mind lőn, hogy beteljesedjenek a próféták irásai. Akkoron a tanítványok mind-

nyáján elhagyták őt, elfutának. Péter pedig követé őt távolról a papi fejedelem tornácaig; és oda bemenvén, leüle a szolgálkkal, hogy lássa a végét. A papi fejedelmek pedig és egész gyülekezet hamis tanubizonyyságot keresének Jézus ellen, hogy őt halálra adják; és nem találának, noha sok hamis tanu jött elő. Utoljára pedig jöve két hamis tanu és így szólának:

Két hamis tanu: Ez mondotta: * Ieronthatom az Isten templomát* és harmadnap mulva felépíthetem azt.

Ev. És fölkelvén a papi fejedelem, mondá neki:

Fejed.: Semmit sem felelsz-e azokra, miket ezek ellened bizonyítottanak?

Ev. Jézus pedig hallgatta és a papi fejedelem mondá neki.

Fejed.: Kényszerítlek téged az élő Istenre, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy-e Krisztus, az Isten [Fia?

Ev. Felelé neki Jézus:

Jézus: Te mondád! Azonban mondom nektek: ezután meglátjátok az ember fiát ülni az Isten erejének jobbán és eljönni az ég felhőiben.

Ev. Akkor a papi fejedelem megszaggatá ruháit mondván:

Fejed.: Káromkodék! Mi szükségünk van még tanukra? Ime most hallottátok a káromlást. Mit ítéltetek?

Ev. Azok pedig felelvén mondák:

Kar: Méltó a halálra.

Ev. Akkoron orcájára pökdösének és nyakon csapdosák őt, némelyek pedig tenyereikkel arcul verék, mondván:

Kar: Találd el, Krisztus! kicsoda az,* aki meg-
ütött [téged?

Ev. Péter pedig kívül a tornácban ül vala és
hozzájárula egy szolgáló, mondván:

Szolgáló: *Te is a galilei Jézussal [valál.*

Ev. Ő pedig tagadá mindnyájunk előtt mondván:

Péter: Nem tudom mit mondasz.

Ev. Midőn pedig kiment az ajtón, meglátá őt
más szolgáló és mondá azoknak, kik ott valának:

Szolgáló: *Ez is a názáreti Jézussal [vala.*

Ev. És ismét tagadá esküvel, hogy nem ismeri
az embert. És kevés vártatva hozzája menének az
ott állók és mondák Péternek:

Kar: Bizonyára te is azok közül vagy,* mert
szólásod is elárul [téged.

Ev. Akkor kezdde átkozódni és esküdözni, hogy
nem ismeri az embert. És azonnal megszólala a
kakas. És megemlékezék Péter a Jézus ígéről,
melyet mondott vala: Minekelőtte a kakas szól,
háromszor tagadsz meg engem. És onnan kimen-
vén, keservesen sira. Reggel pedig tanácsot tar-
tának mindnyájan a papi fejedelmek és a nép
vénei Jézus ellen, hogy őt halálra adják. És
megkötözve vivék őt és átadták Poncius Pilátus
helytartónak. Akkoron látván Júdás, ki őt elárulta,
hogy el van ítélve, megbánván tettét, visszavivé
a harminc ezüst pénzt a papifejedelmeknek és
véneknek, mondván:

Júdás: *Vétkeztem, elárulván az igaz vért.*

Ev. Ok pedig mondák:

Kar: Mi gondolunk rá!* te [lássad.

Ev. És elvetvén a templomban az ezüst pénzt,

visszatére és elmenvén fölakasztá magát. A papi fejedelmek pedig fölvevén az ezüst pénzt, mondák:

Kar: Nem szabad azt a templom pénztárába *tenni*,* mert vér[dí]ja.

Kar: Tanácsot tartván pedig, megvevék rajta egy fazekas telkét a jövevények temetésére. Azért hivatik az a föld Hakeldamának, azaz vértelkeknek mai napiglan. Akkor beteljesedék, amit Jeremiás próféta megjövendölt, mondván: És vevék a harminc ezüst pénzt, a megbecsültnek árát, kit Megvásároltak izrael fiaitól és a fazekas telkéért adták azt, amint nekem rendelte az Úr. Jézus pedig a helytartó előtt állá és kérdé őt a helytartó, monda:

Pil.: *Te vagy-e a zsidók ki[r]álya?*

Ev. Felelte neki Jézus:

Jézus.: Te mondád.

Ev. Es midőn vádoltatott a papi fejedelmektől és vénektől, semmit sem felele. Akkor monda neki Pilátus:

Pil.: *Nem hallod-e, mennyit vallanak el[fe]led.*

Ev. És egy szavára sem felelt neki, úgy, hogy fölötte csodálkozáék a helytartó. Az ünnepnapon szokott vala elbocsájtani a népnek egy foglyot, akit akartanak. Vala akkor egy híres foglya, ki Barabásnak neveztetett. Midőn tehát azok egybeültek monda Pilátus:

Pil.: *Ki akartok, hogy elbocsássak nektek, Barabást-e vagy Jézust, ki Krisztusnak mondatik?*

Ev. Mert tudva vala, hogy irigységből árulták el őt. Midőn pedig az ítélőszéken ült, hozzája küldte felesége, mondván:

Szolgáló: *Semmi közöd neked azzal az igaz-*

zal: mert sokat szenvedtem ma álomlátásban ő mi[atta.

Ev. Azonban a papi fejedelmek és vének rábeszélésték a népet, hogy Barabást kérjék, Jézust pedig elvesztessék. Felelvén pedig a helytartó mondá nekik:

Pil.: Kit akartok, hogy nektek e kettő közül elbo[csássak?

Ev. Ők pedig mondák:

Kar: Ba[rabást.

Ev. Mondá neki Pilátus:

Pil.: Mit cselekedjem tehát Jézussal, ki Krisztusnak mon[datik?

Ev. Szólának mindnyájan:

Kar: Feszíttes[sék meg!

Ev. Mondá nekik a helytartó:

Pil.: De mi gonoszt csele[kedett?

Ev. Azok pedig még inkább kiáltának mondván:

Kar: Feszíttes[sék meg!

Ev. Látván pedig Pilátus, hogy semmire sem megy, hanem inkább nő a zajongás, vizet vivén megmosá kezeit a nép előtt, mondván:

Pil.: En ártatlan vagyok ezen igaznak vérétől: ti lás[sátok.

Ev. És felelvén az egész nép mondá:

Kar: Az ő vére mi rajtunk* és a mi fla[inkon.

Ev. Akkor elbocsátá nekik Barabást, Jézust pedig miután megostoroztatta, kezeikbe adá, hogy megfeszíttessék. Akkor a helytartó vitézei elvivén Jézust a tanácsházba, egybegyűjték körülötte az egész csoportot. Es levetkőztetvén őt, biborpalástot adának rája és tövisből koronát

fonván fejére tevék és nádat jobb kezébe. És térdet hajtván előtte, csúfolták őt mondván:

Kar: Üdvözlégy zsidók ki[rálya!

Ev. Es rápökdösvén, vevék a nádat és fejét verék vele. — És minekutána megcsúfolták őt, levevék róla a palástot és felöltöztették saját ruháiba és kivivék őt, hogy megfeszítsék. Kimentvén pedig, találának egy Simon nevű cirenei embert, ezt kényszeríték, hogy vigye az ő keresztjét. És jövének azon helyre, amely Golgotának neveztetik, mely az agykoponyák helye. És adának neki epével vegyített bort inni. És midőn megízlelte azt, nem akará inni. Minekutána pedig megfeszítették őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, hogy beteljesedjék, amit a próféta megjövendölt mondván: Elosztották maguk között ruháimat és öltönyömre sorsot vetettek. És leülvén őrzik vala őt. És feje fölé tevék az ő ügyét irva: Ez Jézus, a zsidók királya. Akkor megfeszítették vele két lator is, az egyik jobbról, a másik bal felől. Az átmennők pedig káromolák őt, hajtogatván fejöket és mondván:

Kar: Hej, ki az Isten templomát lerontod* és harmadnapra felépited azt,* szabadítsd meg magadat,* ha Isten fia vagy,* szállj le a ke[resztről.

Ev. Hasonlóképen a papi fejedelmek is az irástudókkal és vénekkel együtt csúfolva mondák:

Kar: Másokat megszabadított,* önmagát nem szabadíthatja meg,* ha Izrael királya,* szálljon le most a keresztről és hiszünk neki.* Az Istenben bízott,* szabadítsa meg most, ha akarja őt,* mert azt mondotta,* hogy Isten Fia [vagyok.

Ev. Ugyanezt hányák szemére a latrok is, kik vele megfeszítették vala. Hat órától fogva pedig sötét lőn az egész földön kilenc óráig. És kilenc óra tájban kiáltá Jézus nagy szóval, mondván:

Jézus: Éli! Éli! lamma szabaktáni!

Ev. Azaz:

Jézus: Én Istenem! Én Istenem, miért hagytál el engem?

Ev. Némelyek pedig az ott állók közül hallván ezt, mondák:

Kar: Illést hívja ez.

Ev. És azonnal elfutván egy közülök szivacsot vőn, megtöltvén ecettel és nádszárra tevén, inni ada neki. A többiek pedig mondák:

Kar: Hadd lássuk, ha eljön-e *Illés*,* hogy megszabadít[sa] őt.

Ev. Jézus pedig ismét nagy szóval kiáltván, kiadá lelkét. (Itt a pap letérdelve elmélkedik.) És ime a templom kárpitja ketté hasada fölétől az aljáig; a föld megindula, a kősziklák megrepedének, a sírok megnyílnak és sok szentek testei, kik elaludtak vala, föltámadának. És ki-lépven a sírokból, az ő föltámadása után a szent városba jövének és sokaknak megjelenének. A százados pedig és akik vele valának Jézus őrizetére, látván a fölindulást és a történteken igen megfélemlének, mondván:

Kar: Valóban, Isten Fia [volt ez]!

Ev. Valának pedig sokan asszonyok, távolról nézven, kik követték vala Jézust Galileából, hogy neki szolgáljanak. Kik között vala Mária Magdolna és Mária, Jakab és József anyja és Zebedeus fiainak anyja. Mikor pedig már estele-

dett, jöve egy arimateai József nevű gazdag ember, ki szintén Jézus tanítványa vala. Ez elméne Pilátushoz és elkéré Jézus testét. Pilátus legott meghagyá, hogy átadják a testet. És elvívén a testet József, betakará azt tiszta gyolcsba és saját uj sirjába tevé, melyet a kősziklában vágott vala. És egy nagy követ hengerite a sir ajtájára és elméne. Ott vala pedig Mária Magdolna és a másik Mária a sir ellenében ülvén.

Nagypénteki passió.

Kar.: A mi Urunk Jézus Krisztus kinszenvedése.
szent János evangelistának írása szerint.*

18—19-ik rész.

Ev. Az időben kiméne Jézus tanítványaival a Cedron patakján át, hol egy kert vala, melybe beméne ő és tanítványai. Tudja vala, pedig Júdás is, ki őt elárulta, ama helyet, mert Jézus gyakorta jött vala oda tanítványaival. Júdás tehát vevén egy csoportot s a főpapoktól és farizeusoktól poroszlókat, odaméne lámpákkal, szövétnekekkel és fegyverekkel, Jézus pedig tudván mindeneket, amelyek rájövendők valának, eléjök méne és mondá nekik:

Jézus: Kit kerestek?

Ev. Felelék neki:

Kar: A Názáreti Jézust.

Ev. Mondá neki Jézus:

Jézus: Én vagyok.

Ev. Velük álla pedig ott Júdás is, ki elárulta őt. Amint tehát mondotta nekik, én vagyok, hátrálnak és földre esének. Ismét kérdezé tehát őket.

Jézus: Kit kerestek?

Ev. Azok pedig mondták:

Kar: A názáreti [Jézust.

Ev. Felele Jézus.

Jézus: Mondám nektek, hogy én vagyok, ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni.

Ev. Hogy beteljesedjék a beszéd, melyet mondtott, hogy akiket nekem adtál, azok közül senkit sem vesztettem el. Simon Péternek pedig kardja lévén, kivoná azt és rácsapván a főpap szolgájára, elvágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Malkus vala. Mondá ezért Jézus Péternek:

Jézus: Tedd hüvelybe kardodat: a poharat, amelyet Atyám nekem adott, ne igyam-e meg?

Ev. A csoport tehát és a hadnagy és a zsidók poroszlói megfogták Jézust, megkötözték őt és vivék őt először Annáshoz, ki ipa vala Kaifásnak, az azon esztendőbeli főpapnak. Kaifás pedig az vala, ki tanácsolta a zsidóknak, hogy hasznosabb egy embernek meghalni a népért. Követé pedig Jézust Simon Péter és egy más tanítvány. Az a tanítvány pedig ismerőse vala a főpapnak, és beméne Jézussal a főpap tornácába. Péter pedig az ajtón kívül állt. — Kiméne tehát az a másik tanítvány, ki ismerőse vala a főpapnak és szóla az ajtón álló szolgálnak és bevezeté Pétert. Mondá ezért az ajtónálló szolgáló Péternek:

Szolgáló: Nemde te is ez embernek tanítványai közül vagy?

Ev. Mondá ő:

Péter: Nem [vagyok.

Ev. Ott állanak pedig a szolgák és poroszlók a széntüznél, mert hideg vala és fűtözének, velük vala Péter is, ott állván és fűtözvén. A

főpap tehát kérdé Jézust az ő tanítványai és tudománya felől. Felelé neki Jézus:

Jézus: Én nyilván szóltam a világnak és mindenkor a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahová gyűlnek mindnyájan a zsidók és rejtekben semmit sem beszéltem. Mit kérdesz engem? kérdezd azokat, kik hallották, mit beszéltem nekik; ime ezek tudják, amiket én mondtam.

Ev. Midőn pedig ezeket mondotta, egy az ott álló poroszlók közül arcul csapá Jézust, mondván:

Poroszló: *Igy felelsz-e a fő[papnak?*

Ev. Felelé neki Jézus:

Jézus: Ha rosszul szóltam bizonyítsd be a rosszat: ha pedig jól, miért versz engem?

Ev. És elküldé őt Annás megkötözve Kaifás főpaphoz. Simon Péter pedig ott állá és fűtőzék. Mondák tehát neki:

Kar: Nemde te is az ő tanítványai kö[zül vagy?

Péter: *Nem [vagyok.*

Ev. Mondá neki egy, a főpap szolgálai közül, annak rokona, kinek Péter elvágta fülét:

Szolga: *Nem láttalak-e téged a kertben ő [véle?*

Ev. Péter tehát ismét megtagadá és mindjárt szóla a kakas. Es Jézust Kaifástól a törvényszékbe vezették. Reggel vala pedig és ők nem menének be a tanácsházba, hogy meg ne fertőzhessenek, hanem hogy megegyék a husvétet. Pilátus azért kiméne hozzájuk és mondá:

Pil.: *Micsoda vádat hoztok föl ez ember [ellen?*

Ev. Felelék és mondák neki:

Kar: Ha ez nem volna gonosztevő,* nemadtuk volna őt ke[zedbe.

Ev. Mondá tehát nekik Pilátus:

Pil. : *Vigyétek ti át őt és törvényetek szerint ítéljétek meg.*

Ev. Ámde mondák neki a zsidók:

Kar. : *Nekünk senkit sem szabad megölünk.*

Ev. Hogy beteljesedjék Jézus beszéde, melyet mondott, jelentvén, hogy minő halállal fog meghalni. Beméne tehát ismét a tanácsházba Pilátus és szólítván Jézust mondá neki:

Pil. : *Te vagy-e a zsidók királya?*

Ev. Felelé Jézus:

Jézus. : Magadtól mondod-e azt, vagy mások mondották neked én felőlem?

Ev. Felelé Pilátus:

Pil. : *Vajjon zsidó vagyok-e én? a te nemzetséged és a főpapok adtak téged kezembe; mit műveltél?*

Ev. Felele Jézus:

Jézus. : Az én országom nem e világból való. Ha e világból volna országom, az én szolgálaim harcra kelnének, hogy kézbe ne adassam a zsidóknak. Most azonban országom nem innét való.

Ev. Mondá neki erre Pilátus:

Pil. : *Tehát király [vagy te!]*

Ev. Felelé Jézus:

Jézus. : Te mondod, hogy én király vagyok. Én arra születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Minden, aki igazságból vagyon, hallgatja az én szómat.

Ev. Mondá neki Pilátus:

Pil. : *Micsoda az igazság?*

Ev. És midőn ezt mondotta, ismét kiméne a zsidókhoz és mondá nekik:

Pil. : *En semmi okot sem találok ő benne. Szo-*

kástok pedig, hogy egyet elbocsássak nektek husvétkor. Akarjátok-e tehát, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?

Ev. Kiáltának azért ismét mindnyájan s mondván:

Kar: Nem ezt,* hanem Ba[rabást.

Ev. Barabás pedig látor vala. Akkor tehát Pilátus fogván Jézust megostoroztatá. És a vi-tézek koronát fonván tövisből, az ő fejére tevék és biborruhát adának rája és hozzája menének és mondák:

Kar: Üdvözlégy zsidók királya!

Ev. Es arcul csapdosák őt. Kiméne tehát ismét Pilátus és monda nekik:

Pil.: Ime kihozom nektek őt, hogy megismerjétek, hogy semmi okot sem találok ő [benne.

Ev. Kiméne pedig Jézus, töviskoronát viselvén és biborruhát és monda nekik:

Pil.: Ime az [ember.

Ev. Midőn tehát látták őt a főpapok és szolgák, kiáltának, mondván:

Kar: Feszítsd meg,* feszítsd [meg őt!

Ev. Mondá nekik Pilátus:

Pil.: Vigyétek ti őt és feszítsétek meg, mert én nem találok okot ő [benne.

Ev. Felelék neki a zsidók:

Kar: Nekünk törvényünk van* és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten fiává tette magát.

Ev. Midőn pedig Pilátus hallá e beszédet, még inkább megijede. Es ismét beméne a tanácsházba és monda Jézusnak:

Pil.: Honnan való [vagy te?

Ev. Jézus pedig nem ada feleletet neki, monda ezért neki:

Pil.: Nekem nem szólasz-e? Nem tudod-e, hogy hatalmam van megfeszítésedre és hatalmam van elbocsájtásodra?

Ev. Felele Jézus.

Jézus: Nem volna semmi hatalmad ellenem, ha teneked onnan felülről nem adott volna, azért annak, ki engem kezedbe adott, nagyobb bűne vagyon.

Ev. És ettől fogva azon volt Pilátus, hogy elbocsássa őt. De a zsidók kiáltának mondván:

Kar: Ha ezt elbocsájtod,* nem vagy a császár barátja,* mert mind az, ki magát királylyá teszi,* ellene mond a császárnak.

Ev. Pilátus tehát, midőn a beszédet hallá, kihozá Jézust és az ítélőszékbe üle azon helyen, mely kövezetnek mondatik, zsidóul pedig Gabbatának. Vala pedig a husvétkészület napja mintegy hat óra tájban és mondá a zsidóknak:

Pil.: Ime a ti királytok.

Ev. Azok pedig kiáltának:

Kar: Vidd el,* vidd el,* feszítsd [meg őt!]

Ev. Mondá nekik Pilátus:

Pil.: A ti királytokat feszítsem-[e meg?

Ev. Felelék a főpapok:

Kar: Nincs királyunk* hanem csak császáruk.

Ev. Akkor azért kezükbe adá őt, hogy megfeszíttessék. Atvették tehát Jézust és kivezették. Ki a keresztet hordozván magának, kiméne azon helyre, mely agykoponyák helyének mondatik zsidóul pedig Golgotának. Ahol megfeszítették ő és vele más kettőt kétfelől, középen pedig Jézust. Fölírást is íra pedig Pilátus és a kereszt fölé tevő, vala pedig írva: a názáreti Jézus a

zsidók királya. Ezt a fölírást pedig sokan olvasák a zsidók közül, mert a városhoz közel vala a hely, hol megfeszítették Jézust. És írva vala zsidóul, görögül és latinul. Mondák ezért Pilátusnak, a zsidók főpapjai:

Kar: Ne irjad,* a zsidók királya,* hanem hogy ő mondotta: a zsidók királya [vagyok.

Ev. Felele Pilátus:

Pil.: Amit irtam, megírtam.

Ev. A vitézek pedig miután megfeszítették őt, vevék az ő ruháit és négy részre oszták, mind-egyik vitéznek egy részt és a köntöst is. Varratlan vala pedig a köntös, felülről egészen szöve. Mondák azért egymásnak:

Kar: Ne metéljük el azt,* hanem vessünk sorsot rája kié legyen.

Ev. Hogy beteljesedjék az írás, mely így szól eloszták az én ruháimat magok között és köntösömre sorsot vetének. És a vitézek ezt meg is cselekedték. Állának vala pedig Jézus kereszttje mellett az ő anyja és anyjának rokona, Mária Kleofás felesége és Mária Magdolna. Jézus tehát látván anyját és az ott álló tanítványt, kit szeret vala, mondá anyjának:

Jézus: Asszony, ime a te fiad!

Ev. Aztán mondá a tanítványnak:

Jézus: Ime a te anyád!

Ev. És azon órától a tanítvány őt magához-vevé. Azután tudván Jézus, hogy minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás mondá:

Jézus: Szomjuhozom!

Ev. Vala pedig ott egy edény tele ecettel.

Amazok tehát a szivacsot megtöltvén ecettel izsópra tűzvén, az ő szájához nyujták. Amint tehát Jézus az ecetet vette, mondá:

Jézus: Beteljesedett!

Ev. És lehajtván fejét, kiadá lelkét. (Itt a pap kissé elmélkedik.) A zsidók pedig, mivel készület napja vala, hogy ne maradjanak a kereszten a testek szombaton, mert az ama nagyszombat vala: kérék Pilátust, hogy töressenek meg azok szárai és vétessenek le. Eljövének tehát a vitézek és az elsőnek megtörték ugyan szárait, a másiknak is, ki megfeszítették vala ő véle. Mikor pedig Jézushoz jöttek, látván őt, hogy már meghalt, nem törték meg szárait, hanem egy a vitézek közül lándzsával megnyitá az ő oldalát és legott vér és víz jöve ki. És aki látta ezt, bizonyosságot tesz erről és igaz az ő bizonyosága. És ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyétek, mert ezek azért történtek, hogy beteljesdjék az irás: csontot meg ne törjeteek benne. És ismét más irás mondja: meglátjátok, akit általvertének.

Gondolatok és fohások.*

A legnagyobb győzelem, ha szenvedélyeidet győzted le.

Az ember legnagyobb értéke az erkölcsi tisztaság.

Ember! Istentől jöttél, Istenhez méész.

Mentsd meg halhatatlan lelkedet Isten s emberszeretettel.

Óh bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád folyamodunk.

(100 napi búcsú.)

Jézus! Mária!

(25 napi búcsú.)

Litánia Jézus Szentséges nevérl.

(300 napi búcsú. XIII. Leó 1880. június 16.)

Uram, irgalmazz nekünk,
 Krisztus, kegyelmezz nekünk,
 Uram, irgalmazz nekünk,
 Jézus, hallgass minket,
 Jézus, hallgass meg minket,
 Mennybeli Atya Isten,
 Megváltó Fiú Isten,
 Szentlélek Isten,
 Szentháromság egy Isten,
 Jézus, az élő Istennek Fia,
 Jézus, az Atyának fénye,
 Jézus, az örök világosság fényessége,
 Jézus, dicsőség királya,
 Jézus, az igazság napja,
 Jézus, szűz Máriának Fia,
 Szeretetre méltó Jézus,
 Csodálatos Jézus,
 Jézus, erős Isten,
 Jézus, a jövőendő élet Atyja,
 Jézus, a nagy tanács angyala,
 Végtelen hatalmú Jézus,
 Csodálatosan tűrő Jézus,
 Engedelmes Jézus,
 Szelid és alázatos szívű Jézus,
 Jézus, a tisztaság kedvelője,
 Jézus, a mi kedvelőnk,
 Jézus, a békeesség Istene,
 Jézus, az élet szerzője,
 Jézus, az erények mintaképe,
 Jézus, lelkünk üdvösségéért buzgólkodó,
 Jézus, a mi Istenünk,

I r g a l m a z z n e k ü n k

Jézus, a mi menedékünk,	} Irgalmazz nekünk!
Jézus, a szegények atyja,	
Jézus, a hivek kincse,	
Jézus, jó pásztor,	
Jézus, az igaz világosság,	
Jézus, örök bölcsesség,	
Jézus, végtelen jóság,	
Jézus, a mi utunk és életünk,	
Jézus, az angyalok öröme,	
Jézus, a patriarkák királya,	
Jézus, az apostolok mestere,	
Jézus, az evangelisták tanítója,	
Jézus, a vértanúk erőssége,	
Jézus, a hitvallók világossága,	
Jézus, a szűzek tisztasága,	
Jézus, minden szentek koronája,	} Ments meg minket Jézus!
Légy irgalmas! Kegyelmezz nekünk Jézus!	
Légy irgalmas! Hallgass meg minket Jézus!	
Minden gonosztól,	
Minden bűntől,	
A te haragodtól,	
A gonosz szellem kísértéseitől,	
A tisztátlanság szellemétől,	
Az örök haláltól,	
Sugallásaid elhanyagolásától,	
Szent megtestesülésed titka által,	
Születésed által,	
Szent gyermekséged által,	
Isteni életed által,	
Fáradalmaid által,	
Halálküzdemed és szenvedésed által,	
Kereszted és elhagyottságod által,	
Bágyadtságaid által,	
Halálod és temetésed által,	

Feltámadásod által,
 Mennybemeneteled által,
 Az Oltári szentség szerzése által,
 Örömeid által,
 Dicsőséged által,

} Ments meg
 minket Jézus!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 kegyelmezz nekünk, Jézus.

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 hallgass meg minket, Jézus.

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 irgalmazz nekünk, Jézus.

Jézus, hallgass minket.

Jézus hallgass meg minket.

Jézus szentséges nevéhez.

Könyörögjünk.

Uram Jézus Krisztus! ki mondád: kérjetelek és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és megnyitattik nektek; kérünk, add nekünk isteni szeretetednek indulatát, hogy téged teljes szívvel, szóval és cselekedettel szeressünk és dicsérni soha meg ne szűnjünk.

Engedd Uram, hogy szentséges nevednek szeretete és félelme szüntelen bennünk lakozzék, mert gondviselésed soha meg nem vonod azoktól, kiket szeretetedben megerősítettél. Ki élsz és uralkodol örökkön örökké. Amen.

Befejező imádság.

Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak dicsőséges szent nevét hived szívében szerelmessé és gyönyörűséggé, a gonosz lelkeknek pedig félelmissé és rettenetessé titted, engedd kegyelmesen, hogy akik Jézus szentséges nevét ájtatosan tisztelik

e földön, vigasztalásaid édességét megízlelve ez életben, kimulásuk után a véghetetlen boldogság örömét elnyerjék. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Óh édességes Jézus! ki minket szentséges véred árán mentettél meg az örök kárhozattól, esedezve kérünk, hogy értünk vallott szent életedet, szenvedésedet meg halálodat érettünk ontott drága véredet, szűz Anyád és minden szenteid érdemeit, saját életünket és minden jó cselekedetünket, úgy a most végzett ájtatosságot is, bűneinkért elégtételül fogadni méltóztassál. Állítsd keserves kínjaidat, kereszthalálodat most és majdan az utolsó ítélet napján a te ítéleted és a mi lelkünk közé; adj az élőknak irgalmat, kegyelmet, a megholt hiveknek örök nyugodalmat, mind valamennyinek bűneik bocsánatát és az örök életet. Amen.

Litánia Jézus Szentséges Szívéről.

Nyilvános áhitat-gyakorlatok alkalmával is használható.

Uram irgalmazz nekünk!
 Krisztus kegyelmezz nekünk!
 Uram irgalmazz nekünk!
 Krisztus hallgass minket!
 Krisztus hallgass meg minket!
 Mennybeli Atya Isten,*)
 Megváltó Fjű Isten,
 Szentlélek Úr Isten,
 Szentháromság egy Isten,
 Jézus Szive, az örök Atya Fiának Szive,
 Jézus Szive, a Szűzanya méhében a Szentlélektől
 alkotott Szív,

*) Irgalmazz nekünk!

Jézus Szive, az Isten megtestesült igéjével lényegi-
 leg egyesült Sziv,*)
 Jézus Szive, végtelen fölségű Sziv,
 Jézus Szive, Isten szent temploma,
 Jézus Szive, a Magasságbelinek szövetségszekerénye,
 Jézus Szive, Isten háza s a mennyország kapuja,
 Jézus Szive, a szeretetnek lángoló tűzhelye,
 Jézus Szive, az igazságosság és szeretet tárháza,
 Jézus Szive, jósággal és szeretettel teljes Sziv,
 Jézus Szive, minden erénynek mélységes tengere,
 Jézus Szive, minden dicséretre méltó Sziv,
 Jézus Szive, minden sziv királya és középpontja,
 Jézus Szive, a bölcsességnek és tudománynak
 összes kincseit magában rejtő Sziv,
 Jézus Szive, melyben az Istenség egész teljessége
 lakozik,
 Jézus Szive, melyben a mennyei Atyának kedve
 tellett,
 Jézus Szive, melynek gazdaságából mindnyájan
 meritettünk,
 Jézus Szive, az örök halmok epekedő kívánsága,
 Jézus Szive, béketűrő és nagy irgalmasságú Sziv,
 Jézus Szive, dúsgazdag mindazok iránt, kik hozzá
 folyamodnak,
 Jézus Szive, az istenes élet és Szentség forrása,
 Jézus Szive, vétkeinkért engesztelő áldozat,
 Jézus Szive, gyalázatokkal tetézett Sziv,
 Jézus Szive, gonoszságainkért megtört Sziv,
 Jézus Szive, mindhalálígg engedelmes Sziv,
 Jézus Szive, ládzsával átdöfött Sziv,
 Jézus Szive, minden vigasztalás kútfeje,
 Jézus Szive, életünk és feltámadásunk,
 Jézus Szive, békességünk és engesztelődésünk,

*) Irgalmazz nekünk!

Jézus Szive, a bűnök áldozatja,
Jézus Szive, a benned reménylők üdvössége,
Jézus Szive, benned kimúlók reménysége,
Jézus Szive, minden szentek gyönyörűsége,
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Uram kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Uram hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Uram irgalmazz nekünk!

Szelid és alázatos szivű Jézus!

Alakítsad szived szerint szivünket.

Könyörögjünk.

Mindenható örökkévaló Isten, tekints a te szerelmes szent Fiadnak szívére, valamint a bűnösök nevében neked bemutatott hálaadására és elégtételére; nekünk pedig a te irgalmad, kegyelmedért esennen esedezőknek adj kiengesztelőde bocsánatot, ugyanazon szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak nevében, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben Isten, mindörökkön örökké. Amen.

Felajánló imádság Jézus Szentséges Szívéhez.

Legédesebb Jézus, Megváltója az emberi nemnek, tekints reánk, kik oltárod zsámolyához borulunk.

Tied vagyunk. Akarjuk, hogy tied legyünk. Hogy pedig minél szorosabban lehessünk hozzád fűzve, ime mindnyájan önként ajánljuk fel magunkat szentséges Szívednek.

Vannak sokan, kik sohasem ismertek. Léteznek mások, kik mellőzve parancsaidat, elfordultak Tőled. Könyörülj mindnyájukon és vezesd őket szent Szívedhez.

Légy királya nemcsak hű követőidnek, kik hozzád mindig állhatatosan ragaszkodnak, hanem azoké a tékozló fiuké is, akik elhagytak. Eszközöld, hogy gyorsan visszatérjenek az atyai hajlékba, ne-hogy az éhség, vagy nyomor áldozataivá legyenek.

Légy királya mindazoknak, akiket vagy a vélemények tévedései ingattak meg, vagy az egyenetlenség szakított el egymástól. Vezérelj őket az igazság kikötőjébe, egyesítsd őket a hitben, hogy egy akol legyen és egy pásztor.

Légy végre királya azoknak is, akik a nemzetek régi babonáinak hódolnak. Szabadítsd ki őket a sötétségből és vezérelj vissza az igazi világossághoz, Isten Országába.

Engedd Uram! hogy egyházad sértetlenül él, vezesse biztos szabadságát. Valósítsd meg, hogy a nemzetek nyugalomnak örvendhessenek. Add hogy visszhangoztassák a föld sarkai e szöveget: Legyen áldott a szent Szív; övezze dicsőség és tisztelet mindörökké, mert üdvösséget szerzett számukra. Amen.

Litánia szent Józsefről.

Használatát az egész egyháznak megengedte X. Pius pápa 1909. március 18. (300 napi búcsú.)

Uram, irgalmazz nekünk.

Krisztus, kegyelmezz nekünk.

Uram, irgalmazz nekünk.

Krisztus, hallgass minket.

Krisztus, hallgass meg minket.

Mennyei Atya-Isten,
Mégváltó Fiu-Isten,
Szentlélek-Isten,

} Irgalmazz
nekünk!

Irgalmazz nekünk!

Szentháromság egy Isten,
 Szentséges Szűz Mária,
 Szent József,
 Dávid nemes sarjadéka,
 Patriarkák fényessége,
 Isten anyjának jegyese,
 Szűz Mária tisztos őrzője,
 Isten Fiának nevelőatyja,
 Krisztus gondviselő oltalmazója,
 A szent család feje,
 Igazságos József,
 Tisztaságos József,
 Nagyokosságú József,
 Nagybátorságú József,
 Engedelmes József,
 Hűséges József,
 Béketűrő tükkörképe,
 Szegénységnek kedvelője,
 Kézműveseknek mintaképe,
 A házasság életnek disze,
 Szűzeknek oltalmazója,
 Családoknak erőssége,
 Szükségűknek vigasztalója,
 Betegeknél reménysege,
 Haldoklóknak szószólója,
 Gonosz szellemeknek félelmes ellensége,
 Az anyaszentegyház oltalmazója,

Könyörögj érettünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Kegyelemazz nekünk.

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Hallgass meg minket.

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,
 Irgalmazz nekünk.

V. Házának urává tette őt.

R. És egész országának fejedelmévé.

Könyörögjünk.

Úr Isten, ki megfoghatatlan gondviselésből
 szent Józsefet szentséges anyádnak jegyesül vá-

lasztani méltóztattál; adjad, esedezve kérünk, hogy akit védőszentünknek tisztelünk e földön, közbenjárására méltók legyünk az égben. Ki élsz és uralkodol, Isten, örökkön örökké. Amen.

Gondolatok és fohászok.*

Szeresd hazádat, mert a hazaszeret Krisztusi erény.

Senkitől ne félj, csak az Istentől.

Az Isten félelme a bölcsesség kezdete.

A hazug ember elárulja magát tetteiben.

A mérséklet vezesse tetteidet.

Oh Mária, ki bűn nélkül jöttél e világra, eszközöld ki számomra Istennél, hogy abból bűn nélkül költözzem ki. (100 napi búcsú.)

A Boldogságos Szűzhöz.

Oltamad alá futunk Istennek szent Anyja, könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől, mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz, mi asszonyunk, közbenjárónk és szószólónk; engeszteld meg nekünk szent Fiadat. Ajánlj minket a te szent Fiadnak. Amen.

Szent Bernát könyörgése.

Emlékezzél meg óh legkegyesebb szűz Anya, Mária! Mikép sohasem lehetett még hallani, hogy valaki tőled gyámoltalanul magára hagyott volna, ki oltalmaztat kérte s pártfogásért hozzád folyamodott. Én is hasonló bizalomtól lelkesülve hozzád sóhajtok, óh szűzek szűze, angyalok királynéja, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak anyja! Hozzád tekintek föl, óh tenger csillaga! Én, nyomorult bűnös, sírva és zokogva lábaidhoz borulok. Ne vesd meg könyörgésemet, óh hatalmas Asszonya a világnak és Anyja az

örök Igének! hanem fordítsd rám fegyelmedet és hallgasd meg kérésemet e síralom völgyében most és főképp halálom óráján. Óh! irgalmas, óh kegyes, óh édes Szűz Mária!

Nyerd meg pedig kérlek mindenek előtt az igaz töredelmesség és tökéletes jobbulás kegyelmét a te szent Fiadtól nekem és akikért könyörgésemet felajánlottam.

Óh Mária, bűnösök oltalma! Könyörögj érettünk!

Imádság és felajánlás a Magyarok Nagyasszonyához.

(Eszterházi Pál herceg és nádortól.)

Emlékezzél meg Istennek dicsőséges Anyja, magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária! emlékezzél meg örökségedről, melyet hű szolgád, első királyunk és apostolunk, szent István, neked felajánlott és végrendeletében neked hagyott. Tekints kegyes arccal országodra és dicső érdemeid által légy közbenjárónk és szószólónk sz. Fiadnál, Jézus Krisztusnál. Hozzád kiáltottak őseink és minden inségükből kiszabadultak, mert folyton-folyvást vigyázott szemed örökségedre, óh mindörökké áldott Asszonyunk! Ezt mi biztosra vevén, gyakran folyamodtunk hozzád és már tapasztalásból tudjuk s mondhatjuk el, hogy éretted áldott meg minket az Úr. Ezen remény buzdít most is és e bizalom lelkesít, hogy oltalmad alá fussunk mi, a te néped, örökséged és nyájad, kik gyermekeid vagyunk és különös pártfogásodért hazánkat is Mária országának hívják. Azért emeljük fel tehát hozzád szívünket kezeinkkel együtt és nagy alázattal kitárjuk színed előtt könyörgésünket.

Oltalmazd is, essenen esdünk és védjed nagy

hatalmas pártfogásoddal minden testi-lelki gonosz ellen édes hazánkat, hogy mindenha virágzó legyen Isten dicsőségére és néped vigasztalására. Legyen eszköz benne a te esedezésed, hogy az anyaszentegyházat, vagyis a katolikus hitet nálunk és mindenütt a föld kerekiségén felmagasztalás érje; hazánk püspöki karának és az egész papságnak nyerj isteni segítséget, nekünk pedig tanulékony, engedelmes és a hit cselekedeteivel és gyümölcseivel bővelkedő szívet, nehogy szent Fiad bármikor is méltán megharagudjék ránk és országát tőlünk elvegye. Gyulaszd fel bennünk ősatyáink buzgó szívet és vezérelj a hitellenkedőket az igaznak okosságára, hogy egy szájjal, egy szívvel-lélekkel, ugyanegy hittel szolgáljunk Fiadnak, a mi Urunknak; téged pedig tiszteljünk és valljunk Nagyasszonyunknak, pártfogónknak, miként valósággal tisztelték is őseink.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk! Apostoli királyunkért, hogy hosszú életet, csendes országot, erős hadsereget, hű tanácsadókat, jó népet, a világ békességét és mindazt nyerd meg neki, amit ő mint ember és mint király kíván, hogy így népét szentségben és igazságban sokáig, szerencsésen kormányozhassa, siron tul pedig az örökélet koronáját elnyerhesse. Könyörgünk, Nagyasszonyunk! a karok és rendekért, országunk egész tisztikaráért, hogy a Szentlélek ajándékai által felvilágosítva megismerjék az igazságot, megbüntessék a gonoszt és megvédelmezzék az igazat, hogy a közjó előmozdításán őszinte igyekezettel fáradozván, az árváknak, özvegyeknek és ártatlanoknak igaz lelkiismerettel szolgáltatassanak igazságot.

Könyörgünk, Nagyasszonyunk! egész népünkért, hogy fordítsd ránk anyai irgalmasságodat, és örökséged polgárait, kiket védelmed alá vettél, megőrizzed minden bűntől, kegyességed által kormányozzad, Isten szeretetében és félelmében megtartsad. Nagy hatalmas esedezésed által nyerj a szűzeknek tisztaságot, a házasfeleknek istenességet és jámborságot, a bűnbánóknak bocsánatot, az igazaknak állhatatosságot, az özvegyeknek és árváknak gyámolítást, a szegényeknek pártfogást, az utazóknak szerencsés megérkezést, a szomorúaknak vigasztalást s megholt hiveknek örök nyugodalmat.

Ne vesd meg esennen esdeklő gyermekeidet és a bűnők bocsánatáért könyörgőket mindenha tapasztalt irgalmasságod hathatós karjával oltalmazd: mert ámbátor mi megfogyatkoztunk a fiui kegyeletben, Te nem szüntél meg édes Anyánk és Nagyasszonyunk lenni.

Légy minden ügyes bajos dolgunkban szószólónk szent Fiadnál, hogy az ő akaratja szerint rendezzük életünket és téged mindenha Nagyasszonyunknak, különös pártfogónknak valljunk és tiszteljünk is életünknek minden napjaiban.

Kelj fel tehát édes jó Anyánk! Te uralkodjál felettünk és sz. Fiad, Jézus Krisztus, a mi Udvözítőnk. Fogadd kegyesen hódoló szívünk esdekletét, melyet ezuttal színed elé terjesztettünk, hogy közbenjárásod ereje által megerősítve a jelen élet után a siron túl az örökkévaló boldogságra juthassunk. Ti pedig édes magyar hazánk védőszentjei: Béla püspök, István első király, Imre királyfi, László király, Mór és Gellért

püspökök, Erzsébet asszony, nemkülönben boldog Margit, Kinga és Jolán (IV. Béla király leányai), valamint boldog Márk, István és Menyhért (kassai) vértanúk, Isten minden dicsőült szentjeivel együtt esedezzetek értünk ami Urunk Jézus Krisztusnál. Amen.

Imádság Máriához minden szükségben.*

Szent Anyám, add kegyesen, Tied legyen teljesen, Tied életben s halálban, Tied jó és balsorsban, Tied kin- és keservben. Tied itt és mennyekben. Szent Anyám, add kegyesen, Tied legyen teljesen.

Anyám, benned bizakodom; Anyám, hozzád fohászok; Oh Anyám, Mária segélyezz. Engem óh hatalmas védelmezz. Oh anyám, segíts imádkozni. Oh Anyám, segíts harcolni. Oh Anyám, segíts szenvedésemben. Oh Anyám, jöjj s maradj velem!

Te segíthetsz rajtam, óh hatalmas! Te jóságos vagy, tudom, el nem hagysz! Kell is segítened, óh hűséges! Fogsz is segíteni, óh kegyelmes! Malasztnak Anyja hived oltalma, elesetek mentője, üdv. kapuja! Te földnek reménye, egek ékessége, szomorúak vigasza és védője.

Ki kérte hasztalan segélyedet? Mikor feledtél el gyermeki kérelmet? Azért kiáltom most és szüntelen: Mária segíts! minden szükségben. Ez erős hitem életben s halálban, Mária felsegit a mennyországba.

Szent Anyám, add kegyesen, Tied legyen teljesen; Tied életben s halálban, Tied bú és balsorsban, Tied kin- és keservben, Tied itt és mennyekben. Szent Anyám ad kegyesen, Tied legyen teljesen. Amen.

Szent Józsefhez.

Oltalmad alá folyamodunk dicső szent József Isten anyjának, Máriának szüzi jegyese, ne vedd

meg könyörgésünket szorultságunkban, hanem minden veszedelemtől ments meg minket, óh Jézus Krisztus dicsőséges nevelő atyja, mi közbenjárónk és szószólónk! Engeszteld meg nekünk Jézus Krisztust, ki az Isten egyszülött Fia s egyszersmind a te nevelő Fiad is ajánlj minket Isten szent Anyjának, Máriának s mutass be mindkettőnek. Amen.

Október havában.

Könyörögj érettünk szent József!

Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéretele!

Hozzád menekülünk szorongatásainkban, óh szent József! és miután már könyörögtünk legszentebb jegyessed segélyeért, a te oltalmadat is bizalommal kérjük. Azon szeretetre, mely téged az Isten szeplőtlen szűz Anyjához fűzött s azon atyai indulatra, mellyel a gyermek Jézust gondozád könyörögve esdünk: tekints le kegyesen az örökségre, melyet Jézus Krisztus saját vérén szerzett és istápolj bennünket erőddel és segítségeddel szükségünkben.

Oltalmazd Jézus Krisztus választott nemzedékét, te a szent Család leggondosabb őrzője; tartsd távol tőlünk, óh legszeretőbb Atya a tévelygés és romlottság méhelyét; védelmezz az égből, óh legerősebb támaszunk a harcban; melyet a sötétség hatalma ellen harcolunk és ahogy kiragadtad egykor a kisded Jézust a legnagyobb életveszélyből, úgy védjed meg most is az Isten szentegyházát az ellenséges incselkedésektől és minden bajoktól; s vedd állandóan pártfogásodba mindegyikünket, hogy a te példád s gyámolításod által támogatva szentül élhessünk

s a mennyben örök boldogságot nyerhessünk. Amen.

Őrangyalhoz.

Óh sz. őrangyalom, kinek gondviselésére bízta Isten életemet és ki közbenjárásod által Istentől szüntelen új meg új kegyelmeket szerzesz, gyermeki szívvel hálát adok neked minden eddigi jótéteményeidért és kérek, szerető gondviselőm, folytasd szelid gondoskodásodat a jövőre is. Óvj meg a bűnre vezető alkalomtól és nyerd meg nekem Istentől a kegyelmet, hogy szent sugallataidat jó szívvel fogadjam és hiven teljesítsem. Amen.

Védőszenthez.

Hallgasd meg én Uram Istenem! Könyörgésemet dicső szent N . . . esedezése által, kit nekem (a keresztségben vagy bérmálásban) védelmezőm és pártfogómul rendelni méltóztattál s engedd kegyelmesen, hogy az erények utjáról, melyen ő járt, soha le ne térjek, hanem szent nyomdokait követvén, oda juthassak el, hová őt a teneked tetsző élet utai vezették. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Könyörgés szent Antalhoz.

Oh szent Antal, ki sok imádság és önmegtagadás árán szeplőtelen szivtisztaságra és életszentségre tettél szert, hozzád folyamodom gyarlóságomban, eszközöld ki hathatós közbenjárásoddal számomra azt a kegyelmet, hogy a test, világ és ördög elleni harcot győzelemmel megvivjam és szívemet a gonosz indulatoktól tisztán megőrizzem. Emlékezzél meg kérésemről is, melyet ma eléd terjesztek. Teljesítsd, kérek, ha Isten akaratával és lelkem üdvével nem ellenkezik. Eszközöld ki, hogy önmegtagadás által érzéki hajlamaim fölött uralkodjam, szeretetből a megváltó Jézus iránt, ki az Atyával és Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Imádság a pápáért.

Minden hívőknek pásztora és igazgatója, Ur Isten! tekints kegyelmesen N. N. szolgádra, kit egyházadnak pásztorául rendeltél; adjad, kérünk hogy tanításával és példájával a rábizott nyájnak hasznos legyen és azzal együtt az örök életet éllyerje. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen. Miatyánk. Üdvözlégy.

Imádság szülőkért.

Édes Jézusom, hallgasd meg kedves szülőimért hozzád emelt imámat és engedd, hogy miként te tisztelted, szeretted szülőidet s nekik mindenben engedelmeskedtél, úgy én is teljes szívemből szeressem őket, viseletem által nekik örömet szerezzek; irántuk, mint Isten után legnagyobb jótevőim iránt hálás legyek. Óh minden jónak adója! Atyai szeretetedbe ajánlom édes szülőimet, adj nekik egészséget, hosszú életet, malasztot, áldást, szenvedéseikben vigasztalást s egykor részesítsd őket az örök boldogságban. Amen.

Betegért.

Örök mindenható Úr Isten! hivednek örök gyógyulása! hallgass meg minket, kik beteg szolgádra (szolgálódra) irgalmad segítségét kérjük, hogy tőled, kinek kezében vannak életünknek percei, egészségét visszanyervén, szentegyházadban neked hálát adjon. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Megholt hivekért.

Minden hiveknek teremője és megváltója, nagy Isten: mivel te monád, hogy szent és üdvösséges gondolat a holtakért imádkozni, hogy bűneiktől feloldoztassanak, hallgasd meg kegyelmesen ez árnyékvilágból kiköltözött szülőinkért, testvéreinkért, atyáinkfiaiért esdeklő könyörgéseinket, hogy mivel te benned hittek és reménylettek,

a más világnak büntetéseitől megmenekedvén, a mennyei boldogságnak örömeiben részesíttessenek. Amen.

Evés előtti imádság.

Mindenek szemei te benned biznak, Úr Isten és te adsz nekik eledelt alkalmas időben. Felnyitod kezeidet és betöltesz minden élet áldásával. Aldj meg minket Úr Isten és ezen ajándékokat, melyet a te jóvoltodból magunkhoz veendők vagyunk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Evés utáni imádság.

Hálát adunk neked mindenható Úr Isten minden jótéteményeidért, melyekben minket részesítettél. Dicsőség az Atyának stb.

Esőért.

Úr Isten, kiben élünk, mozgunk és vagyunk, adj alkalmas esőt nekünk, hogy mostani szükségünkben elegendőképp fölségittetvén, az örökkévaló jókat bizalommal kérhessük. Adj nekünk, Uram! kérünk, hasznos esőt és a föld száraz színét égi vizekkel kegyesen öntözd meg. Ami Urunk Jézus Krisztus által Amen.

Tiszta időért.

Hallgasd meg Uram! a te hozzád kiáltókat és adj nekünk tiszta időt, hogy akik bűneinkért méltán ostromoztattunk-irgalmadtól megelőztetvén, kegyességedet érezhessük. Minden, ható Úr Isten! Kérjük kegyességedet, hogy a záporosók árját megszüntetni s arcod vidámságát velünk éreztetni méltóztassál. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Gondolatok és fohászok.

Isten a kevésnek ellenáll.

A bűnbánat visszaszerez mindent.

Vizsgáld meg naponta lelkiismeretedet.

Lépj be egy pár jámbor társulatba.

Veszélyes betegségben hívass lelkiatyát.

Ne házasodj megfontolás nélkül, sem pénzvágyból.

Jézus, Mária, József! Nektek ajánlom szívemet, lelkemet, Jézus, Mária, József! álljatok mellettem halálom óráján. Jézus, Mária, József! veletek akarok élni és halni. Amen. (100 n. búcsú.)

A SZENTSÉGES OLVASÓ.

Keresztvetés után *Hiszekegy* mondatik. Utána: *Dicsőség az Atyának stb.* Ez minden Miatyánk előtt és után ismétlendő. Az első gyöngyre *Miatyánk*, ez után három *Üdvözlégy* mondatik, melyekben *Jézus* szó után a *kérések* jönnek. Most következik az öt tized, melyek előtt mindég *egy Miatyánkot* imádkozunk, azután 10 *Üdvözlégy Máriát*. Itt *Jézus* szó után a *titkok* jönnek, minden tizedbe más. A sz. olvasó 3-féle: *örvendetes, fájdalmas és dicsőséges.*

Felajánló imádság.

Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek stb.

Uram Jézus Krisztus! azon isteni szándékkal, mellyel Te mennyei Atyádnak e földön dicséretet mondottál, fölajánljuk ezen (örvendetes, v. fájdalmas, v. dicsőséges) szent olvasó imádságot, ami bűneink bocsánatjára. (Lehet más szándékra is.)

Az örvendetes olvasó.

Kérdések: 1. Ki bennünk nevelje az igaz hitet. 2. Ki bennünk nevelje az erős reményt. 3. Ki bennünk nevelje a tökéletes szeretetet.

Titkok: 1. Kit te, szent Szűz, a Szentlélektől fogantál. 2. Kit te, szent Szűz, Erzsébetet látogatván, hordoztál. 3. Kit te, szent Szűz, e világra szültél. 4. Kit te, szent Szűz, a templomban bemutatnál. 5. Kit te, szent Szűz a templomban megtaláltál.

A fájdalmas olvasó.

Kérések: 1. Ki értelmünket megvilágosítsa. 2. Ki emlékezetünket erősítse. 3. Ki akaratunkat tökéletesítse.

Titkok: 1. Ki érettünk vérrel veritékezett. 2. Ki érettünk megostoroztatott. 3. Ki érettünk tövissekkal megkoronáztatott. 4. Ki érettünk a keresztet hordozta. 5. Ki érettünk a keresztre feszítettet.

Dicsőséges olvasó.

Kérések: 1. Ki gondolatainkat igazgassa. 2. Ki szavainkat vezérelje. 3. Ki cselekedeteinket kormányozza.

Titkok: 1. Ki halottaiból feltámadott. 2. Ki a mennyekbe felment. 3. Ki nekünk a Szentlelket elküldötte. 4. Ki téged, szent Szűz mennyekbe fölvitt. 5. Ki téged, szent Szűz mennyekben megkoronázott.

A tizedek végén e dicséreték is mondhatók.

1. Tizezerszer dicsérjenek, dicsőítsenek és áldjanak Téged legszentebb (örvendező, fájdalmas, vagy dicsőséges) Szűz Anya, Mária minden szent angyalok és arkangyalok, — kikkel reméljük, hogy téged valaha látni és tisztelni fogunk az egekben.

2. Huszezerszer stb. minden szent patriarkák és próféták stb.

3. Harmincezerszer stb. minden szent apostolok és evangélisták stb.

4. Negyvenezerszer stb. minden szent vértanuk és hitvallók stb.

5. Ötvenezer szer stb. minden szent szűzek és özvegyek stb.

Befejező imádság.

Irgalmasságnak Anyja, boldogságos Szűz Mária! fogadd tőlünk ezen sz. olvasót, melyet mi a teljes Szentháromságnak, minden mennyei karoknak, de kiváltképen a Te tiszteletedre most elmondottunk; mutasd be a te szent Fiadnak Krisztus Jézusnak a keresztény katolikus anyaszentegyháznak boldog megmaradásáért, az egész kereszténységért, az eretnokségek és tévelygések kiirtásáért, magyar hazánk felvirágzásáért, élőkért, holtakért, egész-ségesekért, betegekért, „foglyokért és megkeseredetekért“, minden velünk jótevőkért, mi magunkért, bűnös szolgálid- és szolgálóidért. Esedezzél, kérünk, érettünk, szentséges Szűz Anya, Mária! szent Fiad Jézus Krisztus előtt, hogy mindnyájan az élet után veled a mennyei boldogságban a választottakkal együtt végnélkül örvezzhessünk. Amen.

Fohászok a szent olvasó királynéjához.

Oh Mária, te ügyefogyottak reménye, bűnösök menedéke, elhagyottak segítsége, a tengeren hajózók biztos kikötője, a földnek vigasza, „a fogságba esettek megszabadítója“, — te az árvák támasza, a betegek enyhítője és gyógyítója, te a szerzetesek erőssége a világban élők biztossága, te a szűzek öröme, koronája és dicsősége, te az engesztelésért folyamodó bűnösök üdvös menedéke, a megtérőknek segítsége és édessége, te minden ember öröme, gyönyörűsége és mennyeknek kulcsa vagy: Oh légy kérlek, nekem is Isten után mindenem. Amen.

TEMETÉSI SZERTARTÁSOK.

Felnőttek temetése.

225.

Pap: Oremus pro fidelibus defunctis

Kar: Rékviem eternam dóna ei(sz) Domine, et luksz perpétua luceat ei(sz.)

Cirkumdedérunt me gemitus mortisz: Dolóresz inferni, cirkumdedérunt me.

Venite ekzultémusz Dominó, jubilémusz Deo szalutári nosztró: preokkupémusz fáciem ejusz in konfesszióne, et in Pszalmisz jubilémusz ei. Cirkumdedérunt me gemitus mortisz: Dolóresz inferni cirkumdedérunt me.

Kvóniam Deusz magnusz Dominusz, et reksz magnusz szuper omnesz Deosz: kvóniam non repellet Dominusz plébem szuam, kvia in mánu ejusz szunt omnesz finesz terrae, et altitudines monicum ipsze konszpicit Dolóresz inferni, cirkumdedérunt me.

Kvóniam ipsziusz eszt máre et ipsze fécit illud et aridam fundavérunt mánusz ejusz: venite adorémusz et porocidámusz ante Deum, plórémusz kóram Dominó kvi fécit nosz, kvia ipsze eszt Dominusz Deusz noszter, nosz autem populusz ejusz et óvesz paszkue ejusz. Cirkumdedérunt me gemitusz mortisz: Dolóresz inferni, cirkumdedérunt me.

Hódie szí vocem ejusz audieritisz, nolite

obduráre **kord** a vesztra. Szikutinek zacerbacióne
 szekundum diem tentaciónisz **in** dezerto: **ubi**
tentaverunt me pátresz vesztri, probavérunt
et viderunt opera mea. Dolóresz inferni, cir-
 kumdedérunt me.

Kvdraginta annis prokszimusz fui genera-
 cióni huik, et dikszí szemper hi **errant** korde;
 ipszi véró non kognovérunt viasz measz kvi-
 busz jurávi in ira mea, **si introibunt in rékviem**
meam. Cirkumdedérunt me gemitusz mortisz:
 Dolóresz inferni cirkumdedérunt me.

Rekviem eternam dóna **ei**(sz) Domine: et
 luksz perpétua lúceat **ei**(sz) Dolóresz inferni,
 cirkumdedérunt me. Cirkumdedérunt me gemi-
 tusz mortisz: Dolóresz inferni cirkumdedé-
 runt me.

P.: Absolve Domine.

K.: Benediktusz Dominusz **Deusz** Izrael: —
 kvia vizitávitet fécit redempciónem **pléb**iszsze.

Et erekszit kornu szalutisz nóbisz: — in
 dómo Dávid pueri szui.

Szikut lokútusz eszt per **osz** Szanktórúm,
 — kvi a szekuló szunt profetárúm éjusz.

Szalutem eksz inimiczisz nosztrisz, et de
 mánu omnium **kvi** odérunt nosz.

Ad faciendam mizerikordiam kum **pátribusz**
 nosztrisz; — et memorári tesztamenti **szui**
 szankti.

Jusz jurandum, kvod jurávit ad Abrahám
pátrem nosztrum; — **daturum** sze nobisz.

Ut szine timóre de mánu inimikórum
nosztrórum liberáti: — szerviámusz illi.

In szanktitáte et juszticia **kóram** ipszó: —
omnibusz **diébusz** nosztrisz.

Et tu puer próféta altisszimi **vokáberisz**: —
preibisz énim ante fáciem Domini paráre **viasz**
ejusz.

Ad dandam szcienciam szalútisz **plébi** éjusz;
— in remissziónem pekkatórum eórum.

Per viszcera mizerikordie **Dei** nosztri: — in
kvibusz vizitávit nos **óriensz** eksz altó.

Illumináre hisz kvi in tenébrisz et in umbra
mortisz szédent: — **ad** dirigendosz pedesz
nosztrosz in **viam** pácisz.

Rékviem eternam dóna ei(sz.) Domine: —
et luksz perpétua **luceat** ei(sz.)

Antifóna.

Abszolve Domine animam famuli tui (fa-
mulae tue) ab omni vinkuló deliktórum ut
in rezurekciónisz glória, inter Szanktosz
tuosz rezuszcitátusz (rezuszcitáta) reszpiret.

Pap: **Kyrie eleison . . .**

Kar: Kriszte eleiszon, kirie eleiszon.

P.: **Pater noster.**

Et ne nos inducas in tentationem.

K.: Szed libera nosz a máló.

P.: A porta inferi.

K.: Erue Domine animam éjusz.

P.: Credo videre bona Domini.

K.: In terra vivencium.

P.: Ne tradas bestiis animas confitentes tibi.

**K.: Et animas pauperum tuorum ne oblivisz-
kárisz infinem.**

P.: Domine Jesu Christe miserere ei.

K.: Kriszte parce ei.

P.: Domine exaudi orationem meam.

K.: Et klámor meusz ad te veniat.

P.: Dominus vobiscum.

K.: Et kum Szpiritu tuó.

Férfi felett.

Oremus. Inclina Domine aurem tuam ad preces nostras quibus misericordiam Tuam supplices deprecamur, ut animam famuli tui N., quam de hoc saeculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. **Kar:** Amen.

Nő felett.

Oremus. Quaesumus Domine, pro tua pietate miserere animae famulae tuae N. et a contagiis mortalitatis exutam, in aeternae salvationis partem restitue. Per Christum Dominum nostrum. **K.: Amen.**

K.: Mihael Prepozitusz paradizi, kvem honorifikant Angelórum civesz.

P.: **Stetit Angelus Domini juxta aram templi.**

K.: Hábensz turibulumaureum in mánuszua.

Oremus.

Deus, qui miro ordine Angelórum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra munia-
tur. Per Christum Dominum nostrum.

Kar.: Amen.

Libera.

Non intres in iudicium cum servo tuó (famula tua) Domine, quia nullus apud te iustificabitur homo, nisi per te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum (eam) quaesumus, tua judicialis sententia pre-
mat, quem (quam) tibi vera supplicatio Fidei Christianae commendat, sed gratia tua illi succurente, mereatur evadere iudicium ultionis, qui (quae) dum viveret, insignitus (insignita) est signaculo sanctae Trinitatis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

226.

Ments meg engem, Uram! az örök haláltól, — ama rettenetes napon minden bajtól. — Midőn az ég és föld meg fognak indulni s eljössz a világot lángokban itélni.

Reszket minden tagom, borzadok és félek, földi pályát végzett szegény bűnös lélek. — Félek a naptól, mely vizsgálni fog s dűlni, midőn az ég és föld meg fognak indulni.

Haragnak napja az ínség s veszély napja, nagy nap, mely a bűnöst gyötrelemnek adja. — Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, eljössz a világot lángokban ítélni.

Óh adj, Uram! örök nyugodalmat neki(k), s örök világosság fényeskedjék neki(k), hogy trónusod körül ő(k) udvarolhasson(janak), s téged boldogítót örökké áldhasson(janak).

227.

Libera me Domine, de morte eterna, in die illa tremenda; Kvando céli movendi szunt et terra; Dum venerisz judikáre szekulum per ignem. — Trémensz faktusz szum égő, et timeo, dum diszkusszió venerit atkve ventúra ira. Kvando céli movendi szunt et terra. — Diesz illa, diesz ire, kalamitátisz et mizerie, diesz magna et amára valde, Dum venerisz judikáre szekulum per ignem. — Rekviem eternam dóna ei Dómine et luksz perpétua luceat ei.

P.: Kyrie eleison.

K.: Kriszte eleiszon, kirie eleiszon.

P.: Pater noster . . .

Et ne nos inducas in tentationem.

K.: Szed libera nosz a málo.

P.: A porta inferi.

K.: Erue Domine animam éjusz.

P.: Requiescat in pace.

K.: Amen.

P.: Domine exaudi orationem meam.

K.: Et klámor meus ad te veniat.

P.: Dominus vobiscum.

K.: Et kum szpiritu tuó.

Oremus.

Deus, cui proprium est, misereri semper et parcere, te supplices exoramus pro anima famuli (ae) tui (ae) N., quam hodie de hoc saeculo migrare iussisti: ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem: sed jubeas eam a sanctis Angelis suscipi, et ad patriam paradisi perducí: ut quia in te speravit et credidit, non poenas inferni sustineat, sed gaudia sempiterna possideat. Per Christum Dominium nostrum. *Kar:* Amen.

A háznál.

228.

Óh édes Megváltóm! ne nézd bűneimet, sok ellened való cselekedetimet, üdvösségem árát, tekintsd érdemidet. Jöjj el Jézus Krisztus! vedd hozzád lelkemet.

Igazságod szerint ne ítélj meg engem, nem talál kegyelmet magán én érdemem, nem lehet kivüled soha üdvösségem. Jöjj el Jézus Krisztus! édes reménységem.

Az ítélet napján állítsad jobboldra testemet, melyet majd betesznek a sirba: az áldottak között legyek én is számba. Jöjj el Jézus Krisztus! üdvösségem ára.

Elvégeztem immár pályafutásomat, e világon való zarándoklásomat, hitem megtartottam s igaz vallásomat. Jöjj el Jézus Krisztus! add meg koronámat.

Nincsen egyéb hátra, fogjátok testemet, az Úrnak megadtam, immár a lelkemet. Adjátok a földnek hideg tetemimet, mennyben örvendeni kívánom lelkemet.

229.

Úr Jézus Isten Fia, e világ örök dija, én kimult bűnös lélek, hozzád kiáltván, kérlek. Szólásom, mondaám, halld meg *fohászkodásom*.

Te teremtetél engemet s tőled vettem létemet. Most már az én éltemet megelégléd s elvetted. Imádlak és áldlak ezért s hön *magasztallak*.

Bántottam Istenséged, mennyei nagy fölséged, óh Jézus! szerelmedért, bőséges kegyelmedért, éltemben, vétkeimet ne tekintsd s *rossz* tettemet.

Szent véred kifolyása legyen bűnem mosása, halálod nyugovásom, legyen örök áldásom. Oltalmazz, irgalmazz szent szíveddel jutalmazz.

230.

Hisszük óh Jézus! nagy hozzánk kegyességed mert kint, halált vallott értünk emberséged és noha végtelen isteni felséged, mégis velünk közöld nagy kegyelmességed.

Ártatlan testeden levő öt sebedért kérésem hallgasd meg kiontott véredért, bűneim bocsásd meg te szent érdemeidért, emberi nemzethez való szerelmedért.

Igazságod szerint ne ítélj engemet, mert irgalmad nélkül elvesztem lelkemet; nem lehet kívüled

soha üdvösségem, jöjj el Jézus Krisztus erős reménységem.

Óh Jézus irgalmad rajtam könyörüljön, szined látásában lelkem részesüljön, a szent Angyalokkal mennyben egyesüljön, dicsőült lelkekkel vég nélkül örüljön.

Az úton.

231.

Könyörülj Istenem! én bűnös lelkemen, száradjál immár szomorú szívemen, — haragodnak mennykövét, éles hegyes törét, vedd vissza vétkeim, büntető eszközét.

Továbbá mosogasd büntől én szívemet, kegyes kézzel gyógyítsd sebekből lelkemet, — bűneimet megvallom, nyilván tapasztalom mik miatt nem lehet semmi vigaszságom.

Vétkeim lelkemet, mint a kigyók marják, szüntelen mellemet ássák és furdalják. — Hová fussak szinedtől, fegyveres kezedtől? utánam fegyverid futnak s hegyes törid.

Egyedül csak neked, Istenem! vétettem; te szent szined előtt gonoszt cselekedtem; — Óh kegyelmes Úr Isten! mi hasznod estemen? irgalmaz, könyörülj én bűnös lelkemen.

Ha érdemem szerint akarsz sanyargatni s számtalan bűnömnek jutalmát megadni; el kell veszni fejemnek, kárhozni lelkemnek, mert több sokasága fővénynél bűnömnek.

Dicséret, dicsőség az örök Atyának, Szentlélekkel együtt, áldott szent Fiának, teljes Szentháromságnak, örök Uraságnak mennyben s földön a legfőbb hatalmasságnak.

Mizerere.**232.**

Mizerere mei Deus! — szekundum magnam mizerikordlam tuam.

Et szekundum multitudinem mizerációnum tuárum — dele inikvitátem meam.

Ampliusz láva mea ab inikvitáte mea: — et a pekkátó meo munda me.

Kvóniam inikvitátem meam égó kognvszkó: — et pekkátum meum kontra me eszt szemper.

Tibi szóli pekkávi et málum kóram te féci: ut jusztuficerisz in szermónibusz tuisz, et vinkasz kum judikárisz.

Ekce énim in inikvitátibus konceptusz szum et in pekkátisz konceptit me máter mea.

Ekce énim veritátem dileksziszi: — incerta et okulta szapiencie tue manifesztaszti mihi.

Aszpergesz me hizopo et mundábor: lavábisz me et szuper nivem dealbábor.

Auditui meó dábis gaudium et leticiam; — et ekszultábunt ossza humiliáta.

Rekviem eternam dóna ei Domine: — et lux perpétua luceat ei.

A temetőben.

Antifóna: In paradizum dedukant te Angeli, et kum Lazaro kvondam paupere, vitam hábeasz szempiternam.

1. De profundisz klamávi ad te Domine, — Domine ekzaudi vócem meam.

2. Fiant auresz tue intendentesz, — in vocem deprakaciónisz mee.

3. Rékviem eternam stb. In stb.

A sirnál.

P.: Kyrie eleison.

K.: Kriszte eleiszon, Kirie eleiszon.

P.: Pater noster . . .

Et ne nos inducas in tentationem.

K.: Szed libara nosz a málo.

P.: A porta inferi.

K.: Erue Domine animam éjusz.

P.: Requiescat in pace.

K.: Amen.

P.: Domine exaudi orationem meam.

K.: Et klámor meusz ad te véniat.

P.: Dominus vobiscum.

K.: Et kum szpiritu tuó.

Oremus.

Fac, quaesumus Domine! hanc cum servo tuo, (famula tua) defunkto (defunkta) misericordiam, ut factorum suorum in poenis non recipiat vicem, qui (quae) tuam in votis tenuit voluntatem: ut sicut hic eum (eam) vera fides junxit fidelium turmis, ita illic eum (eam) tua miseratio societ Angelicis Choris. Per Christum Dominum nostrum.

K.: Amen.

P.: Requiem aeternam dona ei Domine.

K.: Et lux perpétua luceat ei.

P.: *Requiescat in pace.*

K.: Amen.

P.: *Anima ejus, et animae omnium fidelium defunctorum, per misericordiam Dei requiescant in pace.*

K.: Amen.

Sirbatételkor.

233.

„Oh mily szép az ártatlanság” szerint.

Seregeknek szent Istene, mennynek és földnek mindene. Jöjj el, jöjj el én Krisztusom, ne hagyj utolsó órám.

Tekints lelki sebeimre, ez utolsó keservimre.

Jöjj el stb.

Lelkemet neked ajánlom, testemet a sirnak szánom. Jöjj el stb.

De feltámadok én újra, szerelmedtől megújulva. Jöjj el stb.

234.

Elmegyek a sirba, sötét gyászos boltba, ott lesz nyugovásom ítéletnapiglan.

E helyen királyok, felséges császárok, fájdalmas tetemi szintén elporladnak.

Jézusom, szerelmem! édes üdvösségem! lelke-met ajánlom a te szent kezédbe.

Isten nyugosztalja, lelkét boldogítsa! minden- nek nyelve: amen, amen! mondja.

Kisdedek temetése.

235.

P.: *Sit nomen Domini.*

K.: Laudáte pueri Dominum, — laudáte nómen Domini.

Szít nómen Domini **benediktum**: — eksz hok nunk et uszkve in szekulum.

A szolisz ortu uszkve **ad** okkázum, laudábile nómen Domini.

Ekszelzusz szuper omnesz **gentesz** Dominusz: — et szuper célosz **glória** éjusz.

Kvisz szikut Dominusz Deusz noszter kvi in altisz habitat: — et humilia reszpicit in céló **et** in terra.

Szuszcitansz a **terra** inopem, et de szterkore **érigensz** pauperem.

Ut kollócet eum **kum** principibusz; — kum. principibusz **pópuli** szui.

Kvi habitáre fácit szterilem in Dómó; mátrem filiórú**m** letantem.

Glória **Pátri** et Filió, — et szpiritui Szanktó.

Szikut erat in principió et **nunk** et szemper — et in szekula szekulórú**m**. Amen.

Szít nómen Domini **benediktum** — eksz hok nunk, et uszkve in szekulum.

P.: **Kyrie eleison.**

K.: Kriszte eleiszon. Kyrie eleiszon.

P.: **Pater noster . . .**

Et ne nos inducas in tentationem.

K.: Szed libera nosz a máló.

P.: Me autem propter innocentiam suscepisti.

K.: Et konfirmashti me in konszpektu tuó in eternum.

P.: Dominus vobiscum.

K.: Et kum szpiritu tuó.

Oremus.

Omnipotens et mitissime Deus, qui omnibus, parvulis, renatis fonte Baptismatis, dum migrant a saeculo, sine ullis eorum meritis, vitam illico largiris aeternam, sicut animae hujus parvuli hodie credimus te fecisse; fac nos quaesumus Domine, per intercessionem Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum, tuorum, hic purificatis tibi mentibus famulari, et in Paradiso cum beatis parvulis perenniter sociari. Per Christum Dominum nostrum.

K.: Amen.

A háznál.

236.

„Ki ragyogni látod“ szerint.

Te engem szerettél édes Jézusom! mert magadhoz vettél kegyes Krisztusom; miért is tégedet, szent Istenségedet áldom örömmel.

Mert bűn nélkül éltem, élvezim nagyok, a sok lelki üdvök mondhatatlanok; immár Isteneimet, kegyes Teremtőmet, áldom örömmel.

Rövid életemért mást cseréltem én, megpihenhetek már Jézus kebelén, kinek szent Felségét, örök Istenségét áldom örömmel.

Isten hozzátok már drága jó szülők és kik itten álltok, jámborok, hívők, az Urat áldjátok, koporsóm fogjátok, sirba tegyétek.

237.

Szabó János udvardi főtanfőtől.

— Dallam: Krisztushoz készülök. —

Rám lehelt a halál, elhervadtam tőle, nem éleszt fel többé jó szülőim könnye. Halavány arcomat illessék bár csókkal, nem tér vissza többé rá a rózsás hajnal.

Édes anyám ajka csókjaimért eped, de édes anyámat csókolnom nem lehet, ölelő két karját felém tárja atyám: de kisdede halva fekszik ravatalán.

Ártatlan örömeim a földön maradnak, itt hagyom apámat, szerető anyámat. Angyalai közé a jó Isten felvett, ne folyjanak értem hát a bánatkönnyek.

Búcsút, köszönetet mondok mindenkinek, aki életemben szeretett engemet. Isten már veletek, én a mennyben zengem: dicsértessék Jézus! mindörökké. Amen.

A temetőben.

P.: Kyrie eleison.

K.: Kriszte eleiszon, Kirie eleiszon.

P.: Pater noster . . .

Et ne nos inducas in tentationem.

K.: Szed libera nosz a máló.

P.: **Sinite parvulos venire ad me.**

K.: Tálium eszt énim regnum celórum.

P.: **Domínus vobiscum.**

K.: Et kum szpiritu tuó.

Oremus.

Omnipotens sempiterna Deus, sanctae puritatis amator, qui animam hujus parvuli ad coelorum regnum hodie misericorditer vocare dignatus es: digneris etiam Domine ita nobiscum misericorditer agere, ut meritis tuae sanctissimae Passionis, et intercessione Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, in eodem regno nos cum omnibus Sanctis, et Electis tuis semper facias congaudere. Qui vivis, et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Sirbatételkor.

238.

Óh mily szép az ártatlanság, mit követ örök boldogság. Jól jártál te szép virágszál, mert nagy öröme jutottál.

Neked a halál nem ártott, Is'enhez mennybe juttatott. Jól jártál stb.

Minket is szent országába vegyen Isten hajlékába. Jól jártál stb.

Nyugodjál Jézus nevében, örvendezzél dicsőségben. Jól jártál te stb.

FÜGGELÉK.

Reggeli ének. 239.

Isten, ki fent uralkodol a csillagok felett, és bölcsen végzed dolgaink a fellegek felett; Hozzád emelkedik fel a por szegény fia és téged kér, óh figyelmezz buzgó imáinkra.

Óh Istenem, ég, föld, madár, a szörnyű tengerek, mint parancsolád nekik, ők úgy üdvözlenek; Csak az ember felejt el, akinek észet adál, akit legjobban vezetvén, képedre alkottál.

De már nem megy ez így tovább, hiuság messze el, előtted ég szent Istene! a bűnbánó térdel. Tekintsd könnye folyásit, szívének bánatát, ne vesd, ne üzd el tőled: a por szegény fiát.

Reggeli ének. 240.

Szent kegyelmed, óh, nagy Isten! új napot virrasztá rám. Hév imádás kél szívemben, ez új napnak hajnalán. Óh, Atyám! te gyermekednek, áldozatját nem veted meg, nyerjen az tetszést, ha felszáll, égi trónusod számolyán.

Bűneimmel szálltam ágyba, bűn fogá be szememet; téged annyi jók után is, lelkem elfeledhetett. A halált megérdemeltem és te virrasztál felettem, őriztél és élni hagytál, várva megtérésemet.

Szent kegyelmed által engedd e napot úgy töltenem, hogy téged ne bántsalak meg, semmi bűnnel, Istenem! A mulandókat feledvén, rajtad függjön szívem, elmém; végtelen jóság, tenéked éltemet felszenteltem.

És ha egykor elközelget életemnek alkonya, s széthull hívó szózatodra, lelkemnek porsátora: Add, hogy végkegyelmed által, harcolhassak a halállal s engedd, hogy reám virradjon a mennyország hajnala.

Miseének Oltári szentségről. 241.

Esünk számolyodhoz nagy Istenség! jövőnk oltárodhoz rejtett Felség! Élő tömjént gyujtunk szentségednek, szívet s lelket nyújtunk Felségednek.

Óh mennyből küldetett élő kenyér, óh szűzből vétegett szent test és vér! Fény a te trónusod, zsámolyod ég, dicsőség te neked, kezdet és vég.

Óh te végtelen nagy ember s Isten! hisszük, hogy jelen vagy e szentségben; ezt hinni nem félünk erős hittel, mert amit szemlélünk való s nem jel.

Vedd Atyánk jó kedvvel, amit adunk, mit szolgád kezével bemutatunk. Testté lesz ezentúl ezen kenyér, e bor szent igéből lesz igaz vér.

Jézus jött el értünk ez oltárra, nézz le szent lelkeddel orcájára. Bár ostort érdemlünk vétkeinkért, légy irgalmas Atyánk szent Fiadért.

Angyalok szépsége zengjük: szent, szent, szenteid szentsége, csak te vagy szent. A szent is csak úgy szent, ha bened él, a szennytől csak úgy ment, ha téged fél.

Oltári szentségről. 242.

Ez eleven kenyér, most szállott az égből, mely alakját vette a szűznek méhéből, — szemlélheted ez oltáron, de imádd is legfőbb módon, — mert ez drága, nagy szentség.

Nem pusztá kenyér ez, hanem Krisztus teste, — a bor színe alatt valóságos vére, mert ezt Krisztus maga mondja, szent Jánosnál bizonyítja, esküvéssel állítja.

Add ránk malasztodat, óh ártatlan bárány, ki minket megváltván, szent véred nagy árán, hogy ez áldott szent kenyérben részesülvén méltóképpen, — lássuk egykor az égben.

Oltári szentségről. 243.

Ezerszer üdvözlégy, ezerszer áldott légy, óh drágalátos oltári nagy szentség.

Az Istennek fia, az ártatlan bárány, értünk bűnösökért fűzött a barmotfűz

Hogy boldogok legyünk, ő értünk szenvedett s keserves halállal, nyert nekünk életet.

S hogy egyesülhessen velünk, elrejtett kenyér s bor színébe, az örök szeretet.

Azért imádással borulunk elődbe, óh Jézus! lelkünk vedd szent kegyelmedbe.

Óh ne hagyj elvesznünk, kiket teremtetél és drága szent véred árán megmentetél.

A halálos ágyon vigasztalónk te légy s a megtért latorral, szent országodba végy.

Miseének az Oltári szentségről. 244.

Itt a szent hely, itt imádlak, oltári drága szentség! Itt vagy jelen csodaképpen, óh isteni nagy Főlség! térdre omlok, leborulok, adj áldást rám, Istenem, édes Atyám!

Nagy dicsőség néked Atya, áldott Fiú s Szentlélek. Hón dicsérlek, míg itt élek, míg tehozzád nem érek, óh nagy szentség, szent vendégség, áldattassál, örökké imádtassál.

Hiszem, hogy itt e szentségben van Jézus teste s vére; e szent test s vér lőn kegyes bér, váltáságunknak nagy bére, óh Jézusom, szent orvosom! e hitemben boldogíts életemben.

Édes Atyám, jó Teremtőm! előtted az áldozat, buzgó szívvel, élő hittel, melyet szolgád bemutat. Magas mennyből, szent székedből nézz le rája, egek dicső Királya!

Szent vagy Jézus, én Megváltóm! ezt énekelem szívemből; szentnek vallak, magasztallak, még ajakam meg nem hül; sőt ha lelkem részt vesz mennyben, ott is zengem: Szent vagy, édes Istenem!

Oltári szentségről. 245.

Lelklünk üdvössége, Krisztus, van itt jelen, az örök szeretet, isteni kegyelem. Ki az égből leszállani s értünk kész volt meghalni. Urunk, Jézus Krisztus!

Irgalmas pelikán, ki magas keresztfán, minket megváltottál szent véred nagy árán — légy kegyelmes szent nevéért, öt mélységes sebeidért. Urunk, Jézus Krisztus!

Te mondád: Mindnyájan énhozzám jöjjetek, kik terhelve vagytok, hogy megpihenjete. Drága véred szent forrása, legyen szívünk bő áldása. Urunk, Jézus Krisztus!

Óh kegyes Megváltónk, ki drága kebledet, értünk nyitva tartod mind az öt sebedet; Óh fogadd be lelkünket, kegyelmedben tarts meg minket. Urunk, Jézus Krisztus!

Oltári szentségről. 246.

Mennyben udvarló angyalok, jertek e szent oltárhoz, kerubimok, szeráfimok, szűz Mária fiához. Ki kenyér és bor színében, rejtve van e szentségben.

Eledelül osztogatja, drága szent testét és véré; hogy a bűnös feltalálja, általa üdvösségét. Boldog is az, ki ehhez fér s élvezi e testet s vért.

Zsámolyához kegyelemért borulj hát e fölséghez, kérd ama nagy szerelméért, legyen véde lelkednek. Mert e test az igaz pásztor, ki ezzel él, az bátor.

Ez a Kálváriahegyen minden véré kiontá, könyörült a világ bűnén, s testamentumban hagyá: hogy e testtel, ki méltóan él, kárhozattól az nem fél.

Ime, itt van ez oltáron, rejtve kenyér- s borszinben. Ki megváltott olv nagy árón im itt van

e szentségben. Bűnös lelkek, ide jertek, itt üdvösséget nyertek.

Oltári szentségről. 247.

Most nyomorult szolgád, folyamodom hozzád, ajánlván magamat kegyelmedbe. Aki nem lát s hiszen, mondád boldog leszen, itt és mennyországban él kedvedbe. — Itt jelenlétedet, hiszem fölségedet, amit meg nem foghat érzékenység, Jézus! abban igéd az erősség.

Hódolva szívemet, bűnbánó lelkemet, teneked óh Jézus! feláldozom; értünk ember lettél, asztalt készítettél; kegyes jóvoltodat magasztalom. — Angyali vendégség, e titkos nagy szentség, melynek vételére az méltatlan, kinek szíve s lelke tisztátalan.

Óh Jézus! vendégem, nagy gyönyörűségem, ki hozzám szállottál szerelmedből, ne nézd rossz életemet, gyógyítsd meg sebemet, töröld el vétkeket kegyelmedből, — most fogadást teszek, már hozzád hív leszek, lelkemnek kegyelmezz, óh Jézusom! mennynek s földnek Ura, légy orvosom.

Oltári szentségről. 248.

Óh világ örök csudája, melyet elménk föl nem ér! Mindenektől légy imádva, Istenember, test és vér. Mely kenyér- és borszinben rejtve vagy előttünk mélyen.

Üdvözlégy óh lelki tápunk, világ üdve, mindene. Melyet bár elfödve látunk de érez a jók szíve! Szent örömmel imád téged, örök isteni felséget.

Élő hittel, szent reménnyel, imád lelkünk tégedet, — ki szerelmed melegével e világot éltesd. — Jézus út, igazság, élet. E szentségben áldunk téged.

Oltári szentségről. 249.

Választottak gabonája! az Oltári nagy Szentség.
Legyen áldva és imádva ő, ki étel és vendég.

Jézus, ki kevés kenyérrel, sok ezreket táplála:
itt szent testét s vérét adja, lelkünk táplására.

Nem jelkép ez, mint a manna, mit az Úr egy-
kor adott; itt valóságot imádunk, az örök áldozatot.

Életünknek pusztaságán, üdvözlégy élő kenyér!
Áldott légy, kit lelkünk szomjaz, érettünk ontott
dráa vér!

Óh testté lett örök Ige! te foglald el szívünket,
egyesíts minket magaddal és üdvözítsd lelkünket.

Jézus szent Szívéhez. 250.

Tehozzád sietnek az epedő lelkek, Jézus szive! Égő
kivánsággal, buzgó imádással, téged kérve: hogy
malasztod árja, szálljon mindnyájunkra, Jézus szive!

Lelkünk ujlása szent véred hullása, Jézus szive!
Fáradtak nyughelye, betegek ereje és reménye,
Megenyhül s meggyógyul, aki hozzád fordul.
Jézus szive!

S vétünk mind e mellett mily gyakran meg-
sebzett, Jézus szive! Tőlünk szerelmednek, kinod-
nak s vérednek, ez lett bére; hívásgot szeretünk
s téged megvetettünk, Jézus szive!

Főljánljuk neked az egész életet, Jézus szive!
Öröm vagy bú érjen, akaratod legyen, hú vezére;
s ha jó végórája, te légy koronája, Jézus szive!

Jézus szent Szívéről. 251.

Zengjen ajkam szent danát, szent Szivednek glóriát.
Zeng velünk az ég és föld, mit dicsősége betölt.

Légy köszöntve, hõn imádva óh szent Sziv, ezerszer áldva. Esküszünk: hivek leszünk, Jézus Szive légy velünk.

Golgotán kereszt vala, vérzõ Szived zászlaja. Vidd kereszttel vészen át, hived erényhadát. Védve küzdve bizton élünk, óh szent Sziv üdvöz reményünk! — Esküszünk stb.

Zengje ajkunk egykoron, fényes égi tájakon: elvid gyõztes énekít, láng s tõvis övezte Sziv! Gyõz szelid alázatodnak szelleme, szivén sokaknak. — Esküszünk stb.

Adventi ének. 252.

Gábrriel indula követségbe mennyekbõl a földre Názarethbe, egy szûzhöz, aki él szûzességben, megmondá mit végzett Isten mennyben.

Leküldött egekbõl szent Háromság; nem szükségés errõl több bizonyság, én Gábrriel vagyok ez valóság, szûzességedbõl lesz nagy anyaság.

Szentlélek ereje fog rád szállni, amelytõl szûzen fogsz fiat szülni; és fogod azt Jézusnak nevezni, õ fogja a világot váltani.

Gábrriel, Istennek szent angyala, legyen, teljesedjék akarátja. Ime az Istennek szolgálója, szállást adni méhem nem sajnálja.

Adventi ének. 253.

Küldeték a szent Szûzhöz Isten erõssége, Gábrriel, ki által lett az Úr követsége; hogy Ádámnak esetét állítsa épségbe, aki kötözve vala, nagy bú s sötétségben.

Üdvözlégy szûz Mária! ezt mondá az angyal, im az Úr van te veled, teljes vagy malasztal,

hallván a Szűz, megretten, ámde őt azonnal bátorítja
Gábiel, ily égi szózáttal:

Szentlélek erejétől fogadod méhedbe a királyok
királyát, szülőd emberségben: de azért szüzességed
megmarad épségben; Isten így rendelte ezt örök
végzésében.

Isteni szülöttödnék Jézus leend neve, égen s
földön nagy leend hatalma s ereje. Az Úr hű
szolgálója erre így felele; legyen igéje szerint
mit Isten rendele!

Karácsonyi ének. 254.

Fel nagy örömré, most született, aki után a föld
epedett. Mária karján, égi a lény, Isteni kisded,
szűznek ölén, Egyszerű pásztor jöjj közelebb,
nézd a te édes Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugszik, bársonyos
ágya nincs neki itt. Csak ez a szalma, koldusi
hely, rá melege a marha lehel. Egyszerű pásztor
térdeden állj, mert ez az égi s földi király.

Jöjjetek ide imádjátok, aki mindenkit ma meg-
váltott. Boruljatok le itt előtte, szivetek adjátok
érette. Egyszerű pásztor is leborult, előtte a földig
lehajolt.

Karácsonyi miseének. 255.

Messiásunk született, kiért lelkünk epedett. Jertek magasz-
taljuk őt, lehullván színe előtt. Örvendvén örvendjünk, mert
kegyes Istenünk, ki Betlehemben született mi nekünk.

Betlehem istállója, az irgalom temploma; e szent helyre
siessünk, kik enyhülést keresünk. Oh Jézus! meg ne vess,
légy hozzánk is kegyes, áldozatunk legyen neked kellemes.

Az angyalok szózata mi hozzánk is elhata, hirdetvén a
kisdedet, ki üdvünkre született. Zengjék hát mindenek:
Dicsőség Istennek! Békesség a jószándékú embernek.

Hiszünk örök Atyánkban és az ő szent Fiában, ki rajtunk
megkönyörült s érettünk megtestesült, és a Szentlélekben
hiszünk egyetemben; élni, halni készek vagyunk e hitben.

Szent István vértanúról. 256.

Krisztus első hitbajnoka! az első mártírkorona, mint azt neveddel viseled, méltán dicsőít tégedet.

Szent István! áldjuk nevedet, csodálva erősségedet, mellyel a Krisztus szent nevét elleni közt védelmezéd.

Veled az Úr kegyelme volt és általad Szent lelke szólt, kinek a Krisztus elleni nem bírtak ellenállani.

Te nyitva láttad ez eget s Jézust Isten jobbra felett: s midőn ezt állva mondanád, kövekkel rontottak reád.

De a köveknek zápora, imádban meg nem gátola. Jézus! vedd hozzád lelkemet — mondád — s ne büntesd ezeket.

Óh Jézus, add kegyelmedet, hogy üdvözlő nevedet, legyünk ily készek vallani és élve-halva áldani.

Szent János napjára. 257.

Dallam: Az apostolok nevének . . .

Szent János áldunk tégedet, ki mennyei szeretetet az örök kütfölből vevél, hogy Jézus keblén pihennél.

E szent tűz égig ragadott s ott lelked bepillantathatott és láta ott szent titkokat, mi minden tudást meghalad.

Innen vevéd a tudományt, mely minden szívet egyaránt, ha Jézusban hisz, elragad s az üdvre vezérfényt mutat.

Krisztushoz végig hű valál, s közelgvén a váltság, halál. Krisztustól szűz anyát nyerél anyádul s te fia levél.

Oh megváltónk kedvelt hive, tekints hű tisztelődre, nyerjen tőle kegyelmeket nekünk is a szent szeretet.

Kérd értünk az Isten fiát, s az ő szűz anyját, Máriát, hogy vigyen minden lelkeket, hozzájuk, e szent szeretet.

Nagycsütörtökre. 258.

Dallam: Zálogát adta . . .

A szeretet asztalához imádással járulunk, kegyes Jézus színed előtt hódolva leborulunk. Végvacsorád szent emléke s éltünk fő dicsősége, a szent kereszt volt vezérünk, ez életünk és oltalmunk.

Dicsőség, áldás, dicséret legyen szeretetednek, óh Jézus, hogy ily vacsorát szerzettél hivednek. Jóságodnak nincs határa, óh ezért örök hála, imádás, dicséret, áldás legyen szent Főlségednek.

Óh égből leszállott kenyér! hisszük Istenségedet és mely ezzel egyesüle, hisszük emberségedet. Hisszük szent tanításodat, melyre jegyesed oktat, kit egyházadban jegyzél el, ontván érte véredet.

Ím, az oltáron megújul az utolsó vacsora. Teljesül szolgálja által, mit Jézus parancsola. A kenyér s bor, mint ő hagyta, az új frigy áldozatja. Mi jelkép volt az ő frigyben, itt most megvalósula.

Kegyes Jézus, te megmostad tanítványod lábait! Öntsd reánk is malasztodnak megtisztító árkait. Hogyha vacsorádhoz megyünk, add mindig híven követnünk, mikre szent példád tanít.

Szent az Isten! ezt kiáltja az ég s föld alkotmánya. Szent az Isten! ezt hirdeti Jézus szent keresztfája. Melyen az Isten szentsége vérrel lőn megbékitve. Szent az Isten! ezt zokogja bűnbánatunk könnyárja.

Nagycsütörtökre. 259.

Mondj éneket, zengő nyelvem, szentséges Úr testének, adj hálákat, buzgó lelkem, drágalátos vérének, mit a szűznek méhéből vőn, ad emberi nemzetnek.

Végvacsorát mikor ennék kedves tanítványai-val, az ünnepet hogy szentelné ő-törvénynek módjával, kenyér és bor színe alatt testét adá magával.

Azért ezt a nagy szentséget stb.

Az Atyának és Fiúnak stb.

Nagyszombatra. 260.

Irgalmadért esengve, jövőnk oltárodhoz, tudván, hogy hév bizalmunk, nekünk irgalmat hoz. Óh Isten nem veted meg, bizalmát népednek, Krisztus, Jézus nevében járulunk trónodhoz.

Zengje velünk az ég és föld: Dicsőség az Istennek! Dicsőség a sírból fölkelte kegyes Istenembernek! Magasztaljuk jószágodat, kérjük nagy irgalmadat, óh nagy Isten, adj kegyelmet a bűnbánó embernek.

Aldozatot mutatunk be neked, óh örök Atya! mintha Jézus sirján tennők, melyből ő feltámadt. Nyerjen tőled bő kegyelmet és ez áldozat mellett, illatozzék tiszta füstkent, imádásunk lángzata.

Szent az Isten! Szent az Isten! imádják őt az egek. Magasztalják vigadozva, a jólelkű emberek. Azok zengnek méltóképen, kik az Úr szent nevében s akaratján megnyugodva, végig hiven küzdenek.

Jézus szent testét imádjuk, mely most felmutatott. Jézus drága véréért áldjuk, mely érettünk ontatott. Itt az Isten nagy áldása s minden áldás forrása, mely lelkünknek gyógyszerül és üdvére adatott.

Húsvéti ének. 261.

Felnyitott a sír homálya, Alleluja! győzött az Isten báránya, Alleluja! ki meghalván keresztfáján, Alleluja! megváltott szent vére árán, Alleluja!

Kivívá dicső uralmát, Alleluja! megtörvén pokol hatalmát, Alleluja! a halálnak nincs fullánkja, Alleluja! hogy ő a sírból felszálla, Alleluja!

Jézus, hitünknek alapja, Alleluja! Jézus az igazság napja, Alleluja! ez piroslott szent vérében, Alleluja! ez tündöklött győzelmében, Alleluja!

Égből lejött a szeretet, Alleluja! megnyerni minden szíveket, Alleluja! halála s feltámadása, Alleluja! ennek fényes bizonyága, Alleluja!

Dicsőség legyen Atyának, Alleluja! az ő feltámadt Fiának, Alleluja! vigasztaló Szentléleknek, Alleluja! háromságban egy Istennek, Alleluja!

Húsvéti ének. 262.

Mit jelent a fény Jézus sírjánál, mit szól az angyal

a fény árjánál? Alleluja! Alleluja! Alleluja! Aki értünk meghalt a keresztfáján, föltámadott az ártatlan Bárány. Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Ellenségünket Krisztus megtörte, hogy nekünk többé ne ártson tőre. Alleluja! Alleluja! Alleluja! Alleluja! Krisztusnak diadalma győzelmünk és minden küzdelemben védelmünk. Alleluja! Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Szívünket nyissa meg a bűnbánat, mint a sírt, melyből Krisztus föltámadt. Alleluja! Alleluja! Alleluja! Alleluja! Hogy ezen győzelmi szép hajnal, árásszon el bennünket áldással. Alleluja! Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Úrnapra. 263.

Győzelméd ünnepére jövőnk Oltáriszentség! tégedet jövőnk imádni, ki étel vagy és vendég. Méltass minket kegyelmedre, adj áldást hí népedre, irgalmadnak tengeréből, nagy jószágú Istenség.

Az ég és föld magasztalva zengi dicsőségedet. A fényes nap, mind a porszem, hirdeti fölségedet; de legjobban bizonyítja, a szent ostya mély titka, mit imádunk az oltáron, örök kegyességedet.

Hisszük, hogy Jézus jelen van az Oltáriszentségben, hiszünk benne, mint az égből alászállott kenyérben. Ott jelen van Istensége és együtt embersége. Uram! Készek vagyunk érted élni s halni e hitben!

Szent asztalod lett az oltár, hol szolgál bemutatja a kenyér s bor áldozatját, mint parancsod meghagyta. Ez az új frigy nagy szentsége, szeretet szent emléke. Uram, Jézus! szálljon arra kegyelmed bő harmatja.

A testté lett Ige titka miránk új fényt árasztott, mely minden homályt, kétséget elménkben eloszlatott; hogy midőn itt hittel látjuk, láthatatlant imádjuk. Uram, Jézus hivednek adj ehhez szent malasztot.

Szent, örökké szent vagy Isten! ég és földnek Istene! akinek dicsőségével az ég és föld van tele. Az oltári nagy Szentségben, Isten- és emberségben van elrejtve a kegyesség s minden áldás kútfeje.

Mindenszentekre. 264.

Óh, nagy Isten, kit imádva, áld a mennyei sereg, kinek méltó dicséretet tiszta lelkek zengenek: most a mindenszentek által, kiket együtt tisztelünk, száll dicső színed elébe, szívből jött dicséretünk.

Tégedet kérünk először boldogságos Szűzanya! s titeket óh tiszta lelkek, angyalok kilenc kara! Kérjétek a tisztaságnak és szentségnek Istenét, hogy megtartsa tisztaságban szívünk minden érzetét.

Mindnyájan dicsőült Szentek! kiket örök szeretet kapcsol hozzánk, kik e földön élünk vándor életet, óh segítsen oda-jutni kegyes könyörgéseitek, hol ti az Istent imádva, vég-nélkül örvendetek.

Máriaének. 265.

Hozzád sóhajts bús szívünk e siralom völgyéből, óh Mária! Nézz reánk Fiad dicsőségéből; nézzed gyarló életünket, testi s lelki szükségünket, légy oltalmunk s kérj nekünk segédelmet az égből.

Lelkünknek fájdalmiban vigasztalást óhajtunk, de a világ eltaszít s nem könyörül mirajtunk; tudott adni sok keservet, de nem adhat semmi enyhét, Isten irgalmán kívül, nincs hová folyamodnunk.

Azért tehozzád futunk, Jézusnak szent Szülője! Óh, légy elhagyott ügyünk erős védelmezője; Kérj malasztot, hogy megtérjünk és mindig Istennek éljünk. Te légy e feltételünk s új életünk őrzője.

Máriaének. 266.

Mária! Mária! fényesb a csillagnál, szebb a holdvilágnál, tisztább az aranyból, Mária! ezerszer köszöntlek, szüntelen dicsérlek s szíveimből szeretlek, Mária!

Mária! Mária! Atya Isten leánya, Fiúnak Szűz anyja, Szentlélek mátkája, Mária! Aldom szent nevedet, óhajtom kedvedet, mutasd kegyelmedet, Mária!

Mária! Mária! mennyország ajtaja, angyalok irgalma, emberek oltalma, Mária! Azért dicsérjenek az égi seregek s földön az emberek, Mária!

Mária! Mária! bűnösök oltalma, erős bizodalma, elhagyottak Anyja, Mária! esedezél értünk, kik oly sokszor vétünk, hogy szívből megtérjünk, Mária!

Mária! Mária! szeretett jó Anyánk! főkép ha végóránk eljő, vigyázz reánk, Mária! buzgó kérelmedre, Szent Fiad kegyelme, vigyen az egekbe, Mária!

Olvasótársulati ének. 267.

Dallam: Üdvözlégy oltáriszentség.

Ott a mennynek teremében, ragyog egy szűz nap fényében, ő a virágok virága, szűzek vértanuk zöld ága. — Üdvözlégy rózsák rózsája, szent olvasó, gyöngykoszoru életfája.

A teremtés nagy remeke, Szentlélek titkos rejteke, Szentháromságnak kedveltje, názáreti kert neveltje. — Üdvözlégy stb.

Te ott rejtve viragozál, Megváltóra várakozál és ime, téged az angyal, leendő szűz anyának vall. — Üdvözlégy stb.

E szép koszoru fennálland, míg a testem sírba szálland; szép a rózsza, de tövises, az erény is szúr, de diszes. — Üdvözlégy stb.

Holtomig felékesitlek, mindennap úgy dicsőítlek, miglen én is koszoruzva leszek s fénnel felruházva.

Olvasótársulati ének. 268.

Mondj naponkint . . . szerint.

Örülj, vigadj, tisztaságban fölvirágzott anyaság! angyali ártatlanságban tündöklő menyasszonyság! — Mária, Mária! egek királynéja! bűnösök szószólója.

Körülvelt a mai napon az angyali sokaság, mert megkoronáz tégedet, a teljes Szentháromság. — Mária, Mária stb.

Téged, Istennek kedvesét, az angyalok csodálnak, látván szeretett jegyesét, a mennyei királynak. — Mária, Mária! stb.

Óh Mária, választott Szűz! magas a te érdemed,
mégis engedd; hogy tehozzád szólhasson hív
sereged. — Mária, Mária! stb.

Könyörgésed hatalmával, segítsd gyarlóságunkat,
kérj malasztot, hogy megtérvén, bánjuk
gonoszságunkat. — Mária, Mária! stb.

Ének szent Józsefről. 269.

Dallam : Szent József a buzgó kebel.

Óh szent József (v. Szt. Miklós), mi jó Atyánk!
A boldog égből nézz le ránk, siralomvölgyén
jár utunk, de ha segítesz, átjutunk.

Célunk nekünk is fent a menny, de nagy bajunk
a földi szenny, mely meglep, mint az út pora,
gyarló a földnek vándora.

De te segíthetsz, óh segíts! Nagy oltalmaddal
lelkess, add vándorbotnak liljomod, s bizodal-
munknak gyámolod.

Miseének Szent Antalról. 270.

A szövetség áldozatját hozzuk neked Istenünk, melyet
Jézus szerzett s hagyott, drága örökül nekünk.
Szent Antal jöjj velünk, áldozz értünk, kérj értünk,
imádkozz! Hogy a megváltás emlékét méltóképen
ülhessük.

Dicsőséged eget, földet betölt, mennybeli Atyánk!
Szent Antalnak imájára, a te békéd bocsásd reánk!
Legyen hitünk és reményünk, hozzád buzgó
szeretetünk, Szent Antal pártfogásával, dönthet-
len védbástyánk.

Hisszük Atyánk, hogy kezedből, van az ég, föld
s mindenünk. Hisszük, hogy szent fiad vére, menti
meg véstől lelkünk; Szentlélek egy Isten veled,

megszenteli lelkeinket. Szent Antal, te kérd ki nekünk: Erősbödjék e hitünk.

A keresztnagy áldozatja, megújul az oltáron, hogy lemossa a rút foltot, mit lelkünkre a bűn nyom. Nincs itt vér, de kenyér s borban, Jézus újra áldozottan lerója büntartozásunk s szeretettel égbe von.

Szent Antal jöjj, zengjed velünk szent, szent az Úr Isten! Szent, midőn ránk gondot visel; szent ha jutalmaz égben; szólj értünk szent Antal folyton, hogy égben veled egykor, együtt hangozzék föl dalunk: Szent örökké, szent az Isten!

Szent Vendelről. 271.

Dicsérjétek, tiszteljétek szerint.

Téged kérünk esedezve, irgalmas Isten! szenteidnek felajánlott könyörgésünkben. — Jószágunkat őrizd meg, mindennemű veszélynek ártalmától, szent Vendelnek könyörgésére.

Mindenünket tőled vettük mindenek Ura! te alkottad a barmokat szolgálatunkra. Jószágunkat őrizd meg stb.

Te vagy élő kútforrása, minden javaknak, te adsz erőt, táplálékot minden állatnak. — Jószágunkat őrizd meg stb.

Tartsd meg uram! amit adtál, hogy hív munkánkkal kenyerünket megszerezzük, jóvoltod által. — Jószágunkat őrizd meg stb.

A szent apostolok és evangelistákról. 272.

Az apostolok nevének*) mondjunk áldást keresztények! Téged áldunk, óh nagy Isten, apostolid érdemében.

*) Így is lehet: Szent Péter és Pál nevének, vagy Bertalan dicső nevének.

Ők az első hitbajnokok s legfényesebb csillagzatok, hitők erős oszlopára épült Jézus szentegyháza.

Az üdvösség szent forrását, Jézus égi tanítását, ők hirdették a világnak s érette vért is ontának.

A hatalom szent kulcsait, melyekkel az ég ajtait felnyithasák lelkeinknek, Megváltónktól ők nyerték meg.

Jézus szentegyházunk feje, tekints örök érdemedre, hogy szenteid könyörgése lelkünket hozzád segítse.

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának s vigasztaló Szentléleknek, háromságban egy Istennek.

Gyászmiseének. 273.

A te hivednek lelkéért, gyarlóságból tett vétkéért, vedd be Uram áldozatunk! szent szolgálatunk! Enekünket, kérésünket, hallgasd meg könyörgésünket!

Hivednek vigasztalója, gyötrelmének orvoslója; óh irgalmas Ur Isten légy és vele jót tégy. Hajlékodban, országodban vigadjon boldogságodban.

Gyászmiseének. 274.

Óh egeknek királynéja! Holtaidnak nagy a kinja, — Irgalmasságnak szent Anyja, szánd meg őket, óh Mária!

Nézz a tisztító lángokra s az ott esdeklő foglyokra. — Irgalmasságnak stb.

Nézd könnyeik mint áradnak, lángjaik közt mint lobognak. — Irgalmasságnak . . .

Mutasd meg Anyánk magadat, engeszteld meg szent Fiadat, — Tárd ki nekik szent palástod, irgalmas védő két karod.

Olvasótársulatbeli halott felett. 275.

Dallam : Jézusomnak kegyelméből...

Öltözzetek gyászruhába szent olvasóbeliek, mert egy rózsát leszakasztott a halál közületek. Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében nyugodjék békességben.

Rózsakoszorunk egy tagja halva fekszik előttünk, a békességnek álmában már elköltözött tőlünk. — Imádkozzunk érte stb.

Istentől megdicsőített és kiválasztott szentek, az Isten szent színe előtt érte esedeztetek. — Imádkozzunk érte stb.

Fogjátok fel tagjaimat szent olvasóbeliek, az elkészített siromhoz vigyétek tetemimet, lelkem dicsőségbe szentek seregébe, mehessen az egekbe.

Sírbatételkor. 276.

Óh ki ez oltáron . . . szerint.

Megfizettem én már bűneimnek zsoldját, letettem testemnek romlandó sátorát; honnét formáltattam, ölelem föld porát, lakom sötét boltját.

Kik még ez életben szenvedtek, örültök, ez lesz majd végetek, mind ide kerültek. Itt a királyoknak lehull koronájuk, eltűnik hatalmuk.

Óh Krisztus! ne tekintsd éltemnek hibáit, nézd inkább szentséges vérednek hullását; támaszd föl örömrre testemnek morzsáit s szent jobbra állíts.

Esőért. 277.

Dallam : Lelkünk üdvössége...

Kérésünk hallgasd meg, nagy irgalmú Isten! szükségünk idején bocsássad elődbe. — Adj alkalmas esőt nekünk, melyért mostan esedezünk, egyszívvel könyörgünk.

Enyhítsd meg az egek szárító hőségét, öntözd szép esőkel, földünk keménységét. — Adj alkalmas stb.

Összetett kezekkel kérünk, édes Atyánk! öntözd szép esőkel elszáradt gabonánk. — Adj alkalmas stb.

Szerelmes Jézusunk: ne nézd bűneinket, kemény szárazsággal ne ostorozz minket. Adj alkalmas stb.

Nyisd meg az egeknek drága csatornáit, öntözd szép esőkel, néped határait. — Adj alkalmas stb.

Harangszentelésre. 278.

Irta: Stampay János.

Dallam: *A fülmilék dalt zengnek.*

Az új harang már fönt van, hivek örvendjete.
Hangja Istent magasztal, háladalt zengjete. Véd-
szentünk neve rajta s a Szűz képét ragyogja. —
Szent Károly és óh Mária! nézzetek mi ránk! Szent
Károly és óh Mária: úgy megáld Atyánk!

Ha reggel, estve s délben megkondul a harang,
vagy holt hívót kísér el, imára hív a hang. Áldd a
kegyes Teremtőt s a két hű közvetítőt. — Szent stb.

Harangszentelésre. 279.

Epolyi Ferenc nagykálmai esperes-plébánostól.

Dallam: Dicsérvéte, tisztelvéte . . .

Ha a hajnal pirkadni kezd világtájakon, hang hullámkzik át
pusztákon, falun s városon: Ébredjete halandók! halljátok
a harangszót, dicsérvéte Szűz Máriát s a Mindenhatót.

Áldást hozó munka folyik, nagy szorgalommal, délközben
a megszentelt hang, újra megszólal. Esméljete halandók!
Halljátok a harangszót, dicsérvéte Szűz Máriát s a nagy
Alkotót.

Mikor bucsusugarait löveli a nap, a szent hangok minden-
felé, újra hangzanak. Térdre hullva halandók! áldjátok az
Alkotót; dicsérvéte Szűz Máriát, a hű pártfogót.

„Szurszum korda!” szól a harang, föl a sziveket. Ifjak
aggok a templomba gyülekezete. Vasárnap és ünnepek
szentelt idők legyenek, hogy Istentől testi-lelki áldást nyerjete.

Isten, ki megengedte, hogy szentelt harangszó csendüljön
meg kis falunkban s legyen hallható: Szivből áldunk Tége-
det, kérjük új kegyelmedet, velünk együtt dicsérjenek mind
az emberek.

Orgonaszentelésre. 280.

Epolyi Ferenc nagykálmai esperes-plébánostól.

Dallama: Szent kegyelmed, óh nagy Isten . . .

Jertek össze jámbor lelkek, jertek a templomba mind. Sok
kegyelmet itt nyerhettek, a szent ünnep erre int: Új orgo-

nánk hangokat ad, új sipjaiból égbe hat a szent zene bűvös hangja, minden szívet megragad.

Trombiták, cimbalmok, hárfák, citerák s a fuvolák, egybehangzón zengjék, áldják a magasságok Urát. Tiszta lelkek, szent angyalok, új orgonánkon játszatok: Szent, szent, szent Isten örökké! Zengjétek ti szeráfok.

Áldd meg Isten orgonánkat, áldd meg a kész szíveket, kik énekelve imádnak s örvendezve zengenek: Engedd, új orgonán zengjünk most s ha égbe száll a lelkünk, ott is a szent angyalok közt új énekkel tiszteljünk.

Társulati ima Jézus szent Szívéhez.

Alázattal leborulunk előtted, óh szt. Szív, újól felajánlván magunkat azon elhatározással, hogy a sérelmeket, amelyeket az emberek részéről tapasztalsz, a szeretet és hűségben való gyarapodásunk által jóvátegyük. Ezért:

P.: Minél inkább káromolják szt. titkaidat:

I.: Annál erősebben hisszük mi azokat, óh Jézus szt. Szíve!

P.: Minél inkább törekszik hitetlenség minket az örökkévalóság reményétől megfosztani:

I.: Annál inkább reménylünk benned, óh Jézus szt. Szíve! az emberek egyedüli reménysége.

P.: Minél inkább ellenállnak a szívek a te kegyelmed vonzóerejének:

I.: Annál inkább szeretünk mi téged, óh Jézus szeretetre legméltóbb Szíve!

P.: Minél inkább megtámadja istenségedet a hitetlenség:

I.: Annál inkább imádunk téged, óh Jézus szt. Szíve!

P.: Minél inkább elfeledik és áthágják az emberek a te szt. törvényeidet:

I.: Annál engedelmesebbek akarunk lenni irántuk, óh Jézus szt. Szive!

P.: Minél inkább megvetik és becsmérlik a te szentségeidet:

I.: Annál nagyobb szeretettel és tisztelettel akarunk mi azokhoz járulni, óh Jézus nagylelkű Szive!

P.: Minél inkább félreismerik imádandó erényeidet:

I.: Annál inkább iparkodunk mi azokat gyakorolni, óh Jézus szt. Szive, minden erény példányképe!

P.: Minél inkább fáradozik a pokol a lelkek elrablásában:

I.: Annál inkább gyullad buzgóságra a mi szívünk megmentésében, óh Jézus szt. Szive, a lelkek buzgó keresője!

P.: Minél inkább iparkodik élvhajászat és a büszkeség az önmegtagadást és kötelességérzetet lerontani:

I.: Annál inkább akarjuk mi az önmegtagadás áldozatait hozni, óh Jézusnak sok gyalázzattal illetett szt. Szive!

P.: Minél inkább iparkodnak a pokol kapui anyaszentegyházadon erőt venni:

I.: Annál szilárdabban ragaszkodunk hozzá mi, óh Jézus hú Szive!

P.: Minél inkább kikel a világ az egyház fejének csálhatatlansága ellen:

I.: Annál gyöngédebb hittel hallgatunk reá és annál nagyobb odaadással követjük őt mi, óh Jézus szt. Szive, te örök bölcsesség.

P.: Minél inkább széttépik az emberek a hasonlóság által a felebaráti szeretet kapcsát:

I.: Annál forróbban akarjuk mi, mint az anyaszentegyház gyermekei egymást szeretni, óh Jézus szeretetre méltó Szive!

Mind: Jézus isteni Szive! add a te erős és hatalmas kegyelmedet, hogy egyházadban hű gyermekeid, a világban tevékeny apostolaid, az örökkévalóságban pedig fénylő koronád lehessünk. Amen.

Szentségimádáskor. 281.

(Akvinói Szt. Tamás hymnusa.)

Imádlak hódolattal fölséges Szentség, kenyérnek szent színében rejlő Istenség: szívemet egészen Neked áldozom, másképp itt egészen elfogyatkozom.

Látás, ízlés, tapintás, mind csalódik itt, de a Reád hallgatás, biztos égi hit: hiszem mind, mit mondott Isten egy Fia, nincs nagyobb igazság, mint az ő szava.

Rejlett a szent kereszten csak az istenség és rejlik itten egyben szint' az emberség: mind a kettőt vallom, hiszem, itt vagyok s kérem, amit kért a bűnbánó lator.

Szent sebhelyed Tamással bár nem láthatom, Uram és Istenem vagy, bátran vallhatom: csak segíts, hogy mindig jobban higgyelek, Te Benned reméljek és szeresselek!

Óh Urunk halálának szent emlékjele, a titkos élő kenyér, lelkünk élete: éltesd, elevenítsd elmém és szívem, leljen édességet Benned a hitem.

Óh Jézusom, kit én most át e fátyolon és oly epedve nézlek, add, hogy egykoron Téged fátyol nélkül szemlélhesselek s színről-szinre látva üdvözült legyek.

Ministráció és a ministrálás módja.

Édes Fiam! Szolgáld Istennek szívesen, s Ő megáld téged!

In nomine Pátrisz, et Filii, et Spiritusz Szankti. Amen.

Pap: Introibo ad altáre Dei.

Min.: Ad Deum, kvi letifikat juventútem meam.

P.: Judika me... doloró erure me.

M.: Kvia tu esz Deusz, fortitudó mea. Kváre me repuliszti, et kváre trisztisz, incedo, dum affligit me inimikusz.

P.: Emitte... tabernákula tua.

M.: Et Introibo ad altáre Dei, ad Deum kvi letificat juventutem meam.

P.: Konfitebor tibi... konturbász me.

M.: Szpéra in Deo, kvoniam ad huk konfitébo- illi: szalutáre vultusz mei, et Deusz meusz.

P.: Glória Pátri et Filio et Szpiritui Szancto.

M.: Szikut érat in principió, et nunk et szemper et in szekula szekulórum. Amen.

P.: Introibó ad altáre Dei.

M.: Ad Deum, kvi letificat juventútem meam.

P.: Adjutorum nosztrum in nomine Domini.

M.: Kvi fécit célum et terram.

P.: Konfiteor... Deum nosztrum.

M.: Mizereatur tui omnipotensz Deusz, et dimisszisz pekkátisz tuisz perdukat te ad vitam eternam.

P.: Amen.

P.: Konfiteor Deo omnipotenti, Beáte Marle szemper Virgini, beáto Michaéli arkhangelo, beato Joanni Baptiszte, szanktisz aposztolisz Pétró et Pauló, omnibusz Szanktisz et tibi Páter, kvia pekkávi nimisz kogitancióne verbó et opere; mea kulpa, mea kulpa, mea makszima kulpa. Ideo prékor Beátam Mariam szemper virginem, beátum

Mikhaelem arkhangelum, beátum Joannem Baptiztam, szanktosz aposztolosz Petrum et Paulum, omnesz Szanktosz, et te Páter oráre pro me ad Dominum Deum nosztrum.

P.: Mizereatur ... vitam eternam.

M.: Amen.

P.: Indulgenciam ... mizerikorsz Dominusz.

M.: Amen.

P.: Deusz tu konverzusoz vivifikábisz nosz.

M.: Et plebsz tua letábitur in te.

P.: Osztende nóbisz mizerikordiam tuam.

M.: Et szalutáre tuum da nobisz.

P.: Domine ekszaudi oraciónem meam.

M.: Et klámor meusz ad te vénlat.

P.: Dominusz vobiszkum (*után a pap felmegy.*)

M.: Et kum szpiritu tuo.

P.: Kirie eleiszon-*kor a pap középre jön ;*

M.: Kirie eleiszon.

P.: Kirie eleiszon.

M.: Kriszte eleiszon.

P.: Kriszteeleiszon.

M.: Kriszte eleiszon.

P.: Kirie eleiszon.

M.: Kirie eleiszon.

P.: Kirie eleiszon.

ekkor a kiriét fel-

váltva mondjátok a

miséző pappal.

P.: Dominusz vobiszkum *után a pap visszamegy.*

M.: Et kum szpiritu tuo.

P.: Per omnia szekula szekulórum. (*Kétszer.*)

P.: Amen.

M.: (*Mikor a pap hátratekint*) Deo Gráciasz.

Most a pap mögé állj. Azután vidd át a könyvet.

P.: Dominusz vobiszkum.

M.: Et kum szpiritu tuo.

P.: Szekvencia szankti evangeli szekundum.

M.: Glória tibi Domine.

M.: *Könyvsókoláskor mondd:* Lausz tibi Kriszte.

Ekkor térdeljenek le.

Dominusz vobiszkum után vigyázz! mikor veszi le a pap a kehelytakarót? Akkor egyszer csengess s menjetek felszolgálni, így: az I-ső az oltárra teszi a bort és vizet, a II-iknek átadja a kendőt, mialatt a pap bort önt s ezt ő helyére viszi. Most elhossa a tálcát, az oltárról leveszi a vizet és a pap ujára önt.

M.: Szolgálat után Oráte-ra térdelve mondd: Szuszcipiat Duminusz hok Szakrificium de mánibusz tuisz ad laudem et glóriam nominisz szui, ad utilitátem kvókve nosztram totiuszkve eklézie szue szankte.

A kendőt helyére vidd és helyre állj! Most ezekre felelj:

P.: Per omnia Szekula szekulórum.

M.: Amen.

P.: Dominusz vobiszkum.

M.: Et kum szpiritu tuo.

P.: Szurszum korda.

M.: Habémusz ad Dominum.

P.: Grácia szagámusz Dominó Deó nosztró.

M.: Dignum et iusztum eszt. (Térdeljenek le!)

Most jól vigyázz! mikor a pap összeteszi kezeit, 3-szor csengessél Ismét vigyázz! mikor tartja kezeit a kehely fölé és vet rá keresztet? Akkor csengess egyszer Úrfelmutatáshoz. 1. 3. 1. + 1. 3. 1.

Úrfelmutatás után pap jobb kézzel int, ekkor helyre állhattok. Most a pappal együtt ötször fogtok térdet hajtani.

P.: Et ne nosz indúkaszk in tentationem.

M.: Szed libera nosz a máló.

P.: Paksz Domini szit szemper vobiszkum.

M.: Et kum szpiritu tuo.

Ötödik térdhajtás után térdelj le s mikor a pap mellét veri, 3-szor csengess; ezután földölevételkor eredj felszolgálni! és pedig így: először bort, aztán bort és vizet önts!

II-ik a könyvet vigye át. Most helyreállhattok.

Rendezés után a pap ismét kétszer középre jön, 2-szer mondja:

P.: Ite missza eszt, v. Benedikamusz Domino.

M.: Deo gráciasz. Ha a könyv nyitva marad, vidd át. Aldáskor középre térdelve feleld: Amen. Et kszp. Glória t. D.

Gyászmiséken Ite helyett: Rekviszkant in pace.

M.: Amen. Utolsó szóra feleld: Deo gráciasz.

TARTALOM.

	Lap		Lap
Add nekem Jézus . . .	40	Buzgó szívvel	94
Adj irgalmat	119	Bűnbánóknak men. . .	96
Ah! hol vagy	114	Bűnös lélek ide . . .	62
Ah, félek, rettegek . .	90	Bűnös lélek sirj óh . .	96
A keresztfán függőn . .	90	Csordapásztorok . . .	81
A kereszfához	91	Dicsérd Sion	27
A Krisztus égbe fölme.	109	Dicsérje minden . . .	117
Alleluja! Alleluja . . .	107	Dicsérjétek	115
Alleluja! örvend . . .	106	Dicsértessél óh M. . .	15
A mennyei szent . . .	48	Dicsőség mennyben . .	81
Angyal hozta	45	Egek ékessége	51
A szenvedés óráján . .	93	Egybe gyűltünk . . .	10
A szeretet asztalához .	252	Elmegyek a sirba . . .	239
Asszonyunk szűz A. . .	49	Ember a földi lét . . .	121
Aszpergesz me. . . .	5	Engem annyira	40
Az Atyának egy Fia . .	93	Epedve várták	75
Az éjszaka immár . . .	24	E világot Ádám	75
Az ige megtestesült . .	80	Exaudi	132
Álla a keserves anya . .	92	Ez nagy szentség . . .	27
Áldjad ember	25	Ez eleven kenyér . . .	245
Áldj meg minket J. . .	7	Ezerszer üdvözlégy . .	245
Áldj meg minket A. . .	7	Ébredj ember	76
Áldott vagy óh	131	Édes Jézus, én sz. . .	41
Áldozattal járul	9	Édes Jézus öntsd . . .	42
Áldozatot hoz neked . .	120	Égi szűz virág	52
Áldozzunk hív	47	Egy nagy betegért . .	16
Áldunk téged	7	Élők, holtak szent . .	122
Áldunk tégedet	8	Élőknek s holtaknak . .	123
A szövetség áldozatját	258	Én nemzetem!	104
A te hívednek lelkéért	260	Esünk zsámolyodhoz . .	244
Atyánk, ki vagy a . . .	17	Felnőttek temetése . .	228
Azért ezt a	8	Fel nagy örömré . . .	251
Az Atyának	8	Felnyíltott a sír homálya	254
Az apostolok nevének	259	Feltámadt Krisztus . .	180
Az új harang	262	Genitori	8
Bágyad sérelmétől . . .	94	Gábiel indula	250
Bemegyek szent	10	Gyászba borult	54
Boldog Asszony	49	Győzedelmed ünnepére	255
Bús fájdalom	95	Gyuladoz én szívem . .	53
Bús szívemnek	50	Ha a hajnal	262

	Lap		Lap
Hála legyen az Ist. . .	108	Kenyérszinben . . .	29
Hálát adunk neked. . .	7	Keresztények sirjatók .	98
Hálát rebegve	11	Keseregve jönnek . . .	99
Hallgasd meg	137	Kérésünk hallgasd meg	261
Hallottuk Isten	7	Kérünk téged	7
Harmatozzatok egek .	74	Ki negyven nap	53
Harmatozzatok égi . .	76	Kinek első szent . . .	56
Három királyok	89	Ki ragyogni látod . .	12
Hints meg Istenem . .	5	Királyi zászlók	104
Hisszük őh Jézus . . .	235	Kirie eleiszon	82
Hol szent Péter	112	Kisdetek temetése . .	240
Hol vagy én szerel. .	42	Krisztus első hitbajnoka	252
Hozzád emelem	77	Krisztus Jézus Nagy .	113
Hozzád tetsőhajtunk .	138	Krisztus Jézus szület.	83
Hozzád sir föl	123	Krisztus teste és . . .	30
Hozzád sőhajt bús . .	256	Könyörülj Istenem . .	236
Idők Ura, Istene . . .	87	Kössünk szép koszorút	56
Im arcunkra	12	Küldeték a szt. Szűzhez	250
Imádlak nagy	29	Láttam a szent hár. . .	6
Imádkunk szent ostya .	28	Lelkem lángadozva . .	58
In paradizum	237	Lelkünk üdvössége . .	247
Irgalmadért esengve .	253	Lelkem te hozzád . . .	24
Isten a megholt hiv. .	123	Légy üdvöz irg. . . .	57
Isten, jóság irgal. . .	124	Libera	232
Isten legszebb templ. .	55	Litánia m. szentek . .	133
Isten, ki fent	244	Litánia, lorettói . . .	140
Itt a szent hely	246	Magasságbeli nagy . .	147
Itt van a test	124	Magasztalja lelkünk .	30
Jaj, ha kinjárt tekint. .	97	Magyarok királynéja .	59
Jertek áldozatra . . .	13	Mária drága neve . . .	61
Jertek keresztény . . .	14	Mária, Mária fényesbb.	256
Jertek össze jámbor .	262	Máriához, drága . . .	73
Jézus a rád emlék . . .	43	Máriának tisztelői . .	62
Jézus, élő Istennek . .	139	Máriát dicsérje	59
Jézus szenvedéséről .	175	Máriát dicsérni	60
Jézusomnak kegyel. . .	125	Megfizettem én már .	261
Jézus tanítása	125	Megváltó királyunk .	102
Jézus út, igazság . . .	126	Mely keservesen	99
Jöjj el Szentlélek . . .	6	Menj el sietséggel . .	77
Jöjj el Szentlélek Istene	111	Ments meg engem . . .	232
Kegyességgel hívsz . .	15	Menny, föld tűz	118

Lap	Lap
Mennyben diszeskedő . . . 114	Óh isteni titkos . . . 33
Mennyben udvarló . . . 247	Óh Isten szent fölség 16
Mennyből az angyal . . . 84	Óh Jézus tartsd . . . 118
Mennyekből adatott . . . 117	Óh keserves jajszó . . . 129
Mennynek királynéja . . . 144	Óh ki ez oltáron . . . 33
Mennyszágnak kir.-ja 143	Óh Mária kinyit . . . 67
Mennyszágnak kir.-ja 145	Óh Megváltó kegyes . . . 129
Mély imádással . . . 44	Óh mennybéli nagy . . . 18
Messiasunk született . . . 251	Óh mily szép az árt. 243
Midőn felébredek . . . 44	Óh nagy Isten . . . 256
Mi gyarló emberek . . . 89	Óh nyomasztó . . . 130
Mikor Máriához . . . 78	Óh örök szeretet . . . 46
Mit jelent a fény . . . 254	Óh szent József . . . 258
Mit N. N. . . . 130	Óh szent kereszt . . . 100
Mizerere 237	Óh szentséges kegyes 34
Mondj éneket 253	Óh szerencsés bűnös . . . 101
Mondj naponkint . . . 62	Óh szeretet szent . . . 34
Mondj szívem dalt . . . 63	Óh szép Jézus ez új . . . 88
Most az Úr Krisztusnak 31	Óh szív anyánk . . . 68
Most nyomorult szolgád 248	Óh világ örök csodája 248
Most lett a kenyér . . . 31	Öltözzetek gyászruhába 261
Nagy az Ur Isten . . . 116	Örök Isten nyugod . . . 132
Nagy örömmel ének . . . 64	Örök Isten leborulva . . . 16
Napja Isten haragj. . . 127	Örök nyugalmat adj . . . 130
Ne féljetez pásztorok . . . 85	Örülj, vigadj 257
Nézz édes teremtnök . . . 127	Passiók 175—186
Nézz le mennyből . . . 73	Pásztorok fel éjjél . . . 86
Nyugodj, Kisdéd . . . 80	Pásztorok keljünk . . . 85
Nyugodjál már virág . . . 105	Pásztorok, pásztorok . . . 86
Nyújtsd ki mennyből 65	Rám lehelt a halál . . . 242
Ott a mennynek . . . 257	Roráte céli 75
Óh áldott Szűz 64	Seregeknek szent . . . 239
Óh boldog Betlehem 88	Sion templomodat . . . 68
Óh dicsőség szent . . . 103	Szalve Regina 69
Óh emberi gyarló . . . 125	Szent Atyánk kit . . . 19
Óh egeknek királynéja 260	Szent buzgalom 22
Óh édes Megváltóm . . . 234	Szentháromságnak . . . 112
Óh égből szállott . . . 32	Szent János áldunk . . . 252
Óh égből szállott . . . 121	Szent József, a buzgó 116
Óh életünk reménye . . . 66	Szent keresztet 101
Óh fényesség 79	Szent kegyelmed óh . . . 244

Lap	Lap
Szent lakodba jött . . . 20	Zengjen ajkam . . . 249
Szentoltárodhoz jár. . . 29	Imádságok:
Szentoltárodhoz jött . . . 131	Napi imádságok 153—156
Szentséges Szűz Mária 139	Gondolatok és fohászok 156
Szent vagy Uram . . . 8	Reggeli imádság . . . 156
Szeretettel jönnek . . . 21	Esti imádság . . . 157
Szeretlél engemet . . . 102	Hít remény, szeretet . 158
Szeretlek szép sz. Mária 70	Gondolatok és fohászok 160
Szít nómen Domini . . 239	Miseimádságok . . . 160
Szűz Anyám szívem . . 70	Gondolatok és fohászok 167
Szűz Mária e világra 87	Szent gyónási imák . 167
Szűz Mária hazánk . . 71	Szent áldozási imák . 172
Tantum ergó 8	Gondolatok és fohászok 174
Te engem szeretlél . . 241	Szent kereszti ájt. . . 175
Tehozzád sietnek . . . 249	Gondolatok és fohászok 188
Tekintsd, Uram . . . 132	Passió virágvasárnapra 189
Te nagy Isten dics. . . 150	Passió nagypéntekre . 200
Te vagy földi éltünk 71	Gondolatok és fohászok 207
Téged Isten . . . 148—151	Litánia Jézus szt. nev. 208
Téged kérünk esedezve 259	Litánia Jézus szt. Szív. 211
Titkos nagy áldozat . . 35	Litánia szt. József . . 214
Uram hiszlek 25	A Bold. Szűzhöz. . . 216
Uram Jézus, légy . . . 46	Szent Bernát könyörg. 216
Úr Jézus el ne hagyj 119	A Magy. N.-Assz.-hoz 217
Úr Jézus Isten Fia . . 235	Máriához mind. bajban 220
Üdvözítőnknek sz. A. 142	Szt. Józsefhez 220
Üdvözítőnk feltám. . . 109	Október havában . . . 221
Üdvözlégy áldott. . . . 35	Órangyalhoz 222
Üdvözlégy édes Jézus 36	Védőszenthez 222
Üdvözlégy Jézus 36	Szt. Antalhoz 222
Üdvözlégy Mária, kit 72	A pápáért 223
Üdvözlégy Mária 72	A szülőkért 223
Üdvözlégy Kr.-nak . . . 37	Betegért 223
Üdvözlégy szent Szűz 79	Megholt hívekért . . . 224
Üdvözlégy óh drága . . 38	Evés előtt és után . . 226
Üdvözlégy oltári 37	Esőért 224
Választottak gabonája 249	Tiszta időért. 224
Vedd el Uram 147	Gondolatok és fohászok 224
Végzetetlen föltség . . 38	A szent olvasó 224
Vidi ákvam 6	Szentégyimádáskor . . 265
Zálogát adtad 39	Mintsztráció 265